XXIX. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1973. AUGUSZTUS 2.

Ludas Matyi

— Nincs sok időm, lányok, mert estére vissza kell mennem a város címerébe...

Mészáros András rajza

KEDVES LUDAS!

SEGÍTSÉG! LEVEGŐT!

Kávémra várok a József körút 43. szám alatti ragyogóan berendezett kávétea szaküzletben, s közben nézelődöm. Nagyon kellemes volna a közérzetem, ha nem volna fullasztó a kánikulai meleg. Kint 32 fok lehet, itt bent alig 5—6 fokkal több.

Mondom: nagyon szép minden, illesse dicséret a belső építészt, aki megtervezte, kigondolta. Impozáns a modern faburkolat, szellemes az önműködően csukódó ajtó. A világítás káprázatos, lámpafüzér lóg a plafonról, s alkonyat után fényárban úszik a helyiség, akár egy bálterem.

Van itt minden, csak épp egy csöppnyi rés nincsen. Egy rés a tetőn, a falon vagy bárhol, amelyen át cserélődhetne, ki-be futkoshatna a levegő. Nem mondom: egy légkondicionáló berendezés jobb volna. De az költséges. Épp ezért a légkondicionálásnak olyan nagyon ősi módszerei is megtennék, mint amilyenek a szellőzőnyílások. Talán ideiglenesen még egy nyitható raktárablak is megtenné, amellyel egy kis huzatot lehetne csinálni. Ez ugyan nem tökéletes megoldás, de ha már jobb nincsen.

A gépen fő a kávé, a gép mellett fő a kávéfőzőnő, s főnek a kedves vendégek is, jó volna, ha a Józsefvárosi Közért vezetőinek is főne a feje azon, hogyan lehetne a boltban elviselhető „légkört" teremteni.

Fiamnak mondom, menyem is értsen belőle: egy boltot említettem csupán, de számos hasonló van Budapesten, ahol ilyenkor, kánikulában, elviselhetetlenül nehéz a vásárlók, s még nehezebb az eladók helyzete, akiknek nem néhány percet, hanem nyolc órát kell eltölteniük a helyiségben.

Levegőt kérünk a pesti boltokba, levegőt! Annyiszor beszéltünk már erről, de eddig, sajnos, eredménytelenül, csak úgy bele a levegőbe...

(R.)

PALACK-PANASZ

A propán-bután gázpalackok töltése sok bosszúságot okoz a nyaralni és kempingezni vágyóknak.

Fővárosunkban csak egy helyen lehet töltetni a gázpalackokat, Budaörsön, primitív körülmények között. A palack megtöltésére az embereknek a szabadságukból legalább egy, de esetleg több napjuk is rámegy. Szerintem Budapesten legalább 5—6 helyen kellene töltőállomásnak lenni. Legalábbis a főszezonban: április 1-től október 1-ig. Ennyit igazán megérdemelnének a külföldi és a hazai kempingezők.

Ez év júniusában kijött egy rendelkezés, miszerint a cseh és lengyel, azaz a külföldről behozott palackokat el kell vinni hitelesíttetni. Ezt csak Budaörsön írták ki, sem az újság, sem a rádió, de még a tévé sem közölte.

A hitelesítés lebonyolítása a következő: busszal, villamossal, esetleg autóval kimegy az ember Budaörsre. Megkeresi a töltőállomást. Ott kinn a figyelmeztetés: a fent jelzett palackokat csak ellenőrzés után töltik. Ellenőriztetni lehet: Budapest XX., Balassa u. 10. Két-három órás utazás és keresés után megtalálják az illetékes vállalatot. Itt átveszik a palackot 51,60 forint kifizetése ellenében és közlik, hogy egy hét vagy 10 nap múlva lehet érte menni. A beígért időpontban meg is kapja az ember a palackot és újból mehet vissza Budaörsre, ahol megtöltik a palackot 2—3 óra várakozás után.

Én azt javasolnám az illetékeseknek, hogy tegyék

szórakoztatóbbá a dolgot. A palacktöltő állomást helyezzék Bia külső határába, a hitelesítőhelyet pedig Sátoraljaújhelyre. Így legalább egy-kétnapos kirándulás formájában a szegény palacktulajdonos megismerheti hazáját is.

Magyar Géza
Bp. XI., Bocskai út 12.

MÉG EGYSZER A CSÁRDA-ÜGYRŐL...

„Csárdajelenet" címmel a lap egyik régebbi számában beszámoltam hat vendégnek a fehértói halászcsárdában szerzett kellemetlen tapasztalatairól.

A cikk nyomán a Szegedi Állami Gazdaság igazgatója, akihez a halászcsárda tartozik, vizsgálatot rendelt el, meghallgatta a csárda dolgozóit, s erről jegyzőkönyvet vett fel. A Csongrád megyei Tanács VB Kereskedelmi Felügyelősége is tájékozódott az ügyben, s a korábban felvett jegyzőkönyv alapján az alábbi megállapításokra jutott:

1. A csárda dolgozóinak munkájára eddig másoktól még nem érkezett panasz.

2. Megítélésük szerint a cikkben leírt esetben a csárda dolgozóinak a magatartása nem volt udvariatlan, sem kifogásolható.

Mivel a hat vendég egyike én voltam, s a személyes tapasztalatom egészen más, leszögezem, hogy a lapunk ez évi 22. számában megjelent cikkem minden állítását továbbra is fenntartom.

(r. b.)

ADÓS, FIZESS!

Tavalyelőtt a vadak kárt tettek a veteményemben. Ezért a bíróság a Bem József Vadásztársaságot 750 forint vadkár megtérítésére kötelezte. Ennek már több mint egy éve, de a pénzemet még azóta sem kaptam meg. Idős, nyugdíjas ember vagyok, akinek számít a pénz. Meddig kell még várnom a jogos, a bíróság által is megítélt összegre?!

Stern Mihály
Bakonynána,
Alkotmány u. 44.

Az olvasó megkérdezi...

...miért nem lehet kapni hónapok óta viscosa szivacsot? Van ugyan tengeri szivacs, de az nagyon drága. Készítenek szivacsot gumiból és csodálatos műanyagokból, ám ezeknek csupán egy hibájuk van: nem lehet szivacs gyanánt használni, mert nem szívják, hanem taszítják a vizet. Ezt még nem vették volna észre azok, akik gyártják és forgalomba hozzák? Miért nincs használható szivacs, elfogadható áron?

...miért nem ellenőrzik szigorúbban a süteményes villák használatát mindenütt? Egyik olvasónk épp a napokban tapasztalta, hogy a Szent István körút

17. szám alatti finom péksütemények boltjában az eladónő kézzel rakta tálcára a négy túróstáskát, azzal a kézzel, amellyel előtte a pénzt elvette. Hasonlót tapasztalt korábban az újpesti Árpád úti ABC-ben, a IV. kerületi Bajcsy-Zsilinszky úti tejboltban is. Mi erről a KÖJÁL és a Kereskedelmi Felügyelőség véleménye?

HÁROM ÁR

Kis háztartásunk a napokban egy szerény tárgygyal: egy új felmosóruhával gyarapodott. A helyi ÁFÉSZ-boltban vásárolt zsákvászon darabnak semmi különlegessége nincs, csupán annyi, hogy három árjelző cédulát találtam rajta. Az egyik nyomtatott árcédulán 15 forint 40 fillér szerepel. Egy ragasztószalagból letépett, alkalmi árcédulára 15 forint 80 fillér van írva. A harmadik cédulácskán, ugyancsak kézzel írva, 21 forint 60 filléres árjelzés található. „Természetesen", ezt a harmadik, legmagasabb árat kellett megfizetnem. Nem is a pénzért szólok, de azt különösnek találom, hogy egy ilyen jelentéktelen holminak egyszerre három ára is legyen. Még szerencse, hogy nem a három árat összeadva kérik!

Németh Lászlóné
Madocsa

REKLAMÁCIÓ NINCS?!

Szabadságra indulásom előtt beszóltam a postára, hogy az újságot és a folyóiratokat küldjék utánam.

Egy bájos női hang (a 111-600-as telefonszámon, az V. kerületi részlegnél) annak rendje és modja szerint felvette az új címet és a végén közölte:

— A Rádióújságot és az Autó-Motort rendes postai küleményként küldjük, és ha nem tetszik megkapni, ne is reklamáljon, mert reklamálást nem fogadunk el.

— Ez hogy lehet? — kérdeztem én.

— Kérem, ez vezérigazgatói utasítás — válaszolta a bájos hang és ezzel minden további szóváltást, vagy újabb kérdést kizárva (bizonyára már van tapasztalata), letette a telefont.

Nem lehet udvarias gesztusnak mondani a bájos hangú hölgy cselekedetét, s én nem tudtam őt megkérdezni, hogyan születhetett meg egy ilyen intézkedés?

Szőnyi Tibor
Bp. V Nyári Pál u. 9.

BITUMENES ÚT

(A CÍMZETT VÁLASZOL)

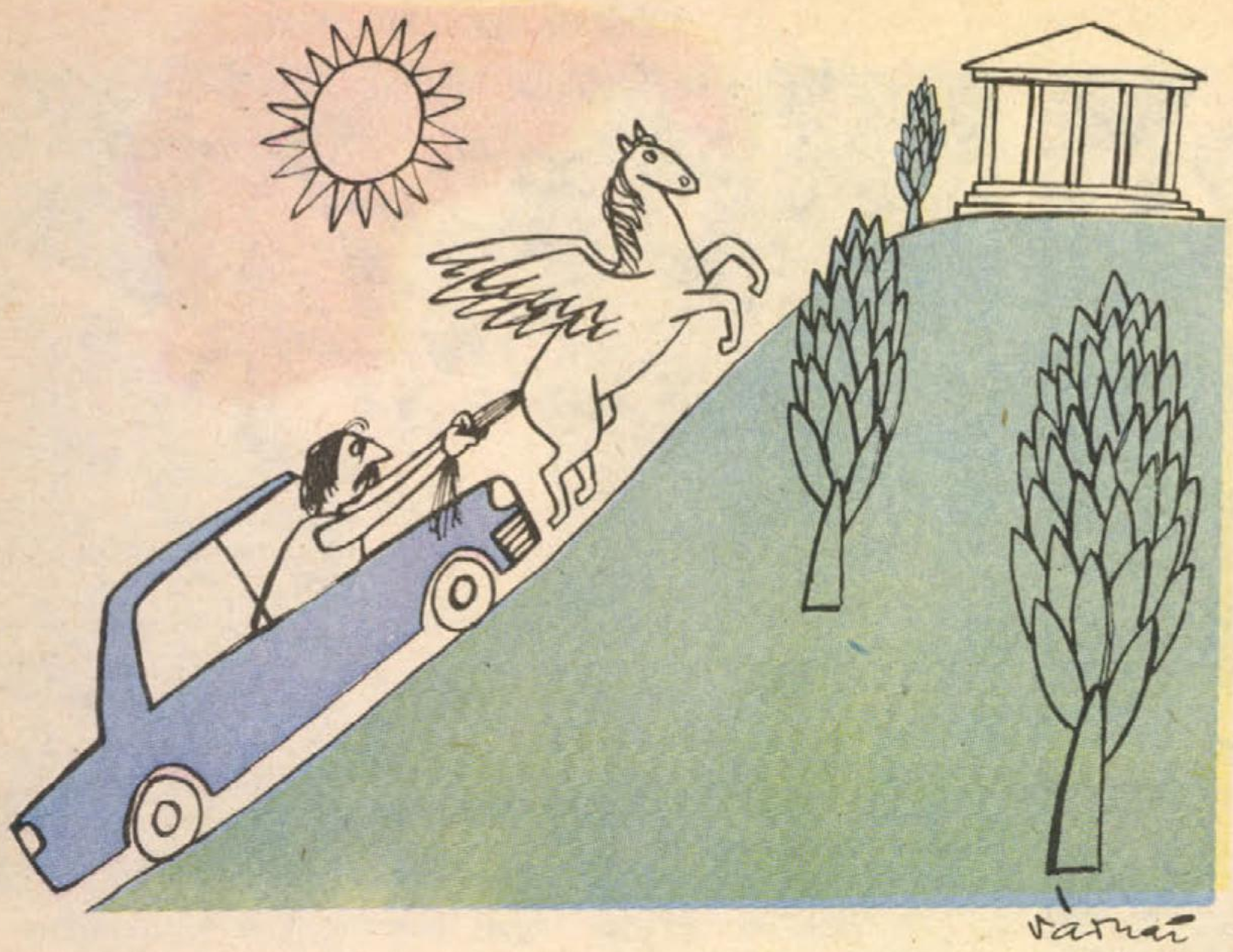
A Ludas Matyi június 21-i számában megjelent Erőss Gyula visegrádi községi párttitkár „Porhintés" című cikke. A cikkben kifogásolt körülményeket megvizsgáltam és megállapítottam, hogy 1972 őszén, a Budapesti Közúti Igazgatóság, a Fellegvári úton megerősítő munkákat végzett, így került sor a városias kialakítású Rév utcában is bitumenes záróréteg készítésére.

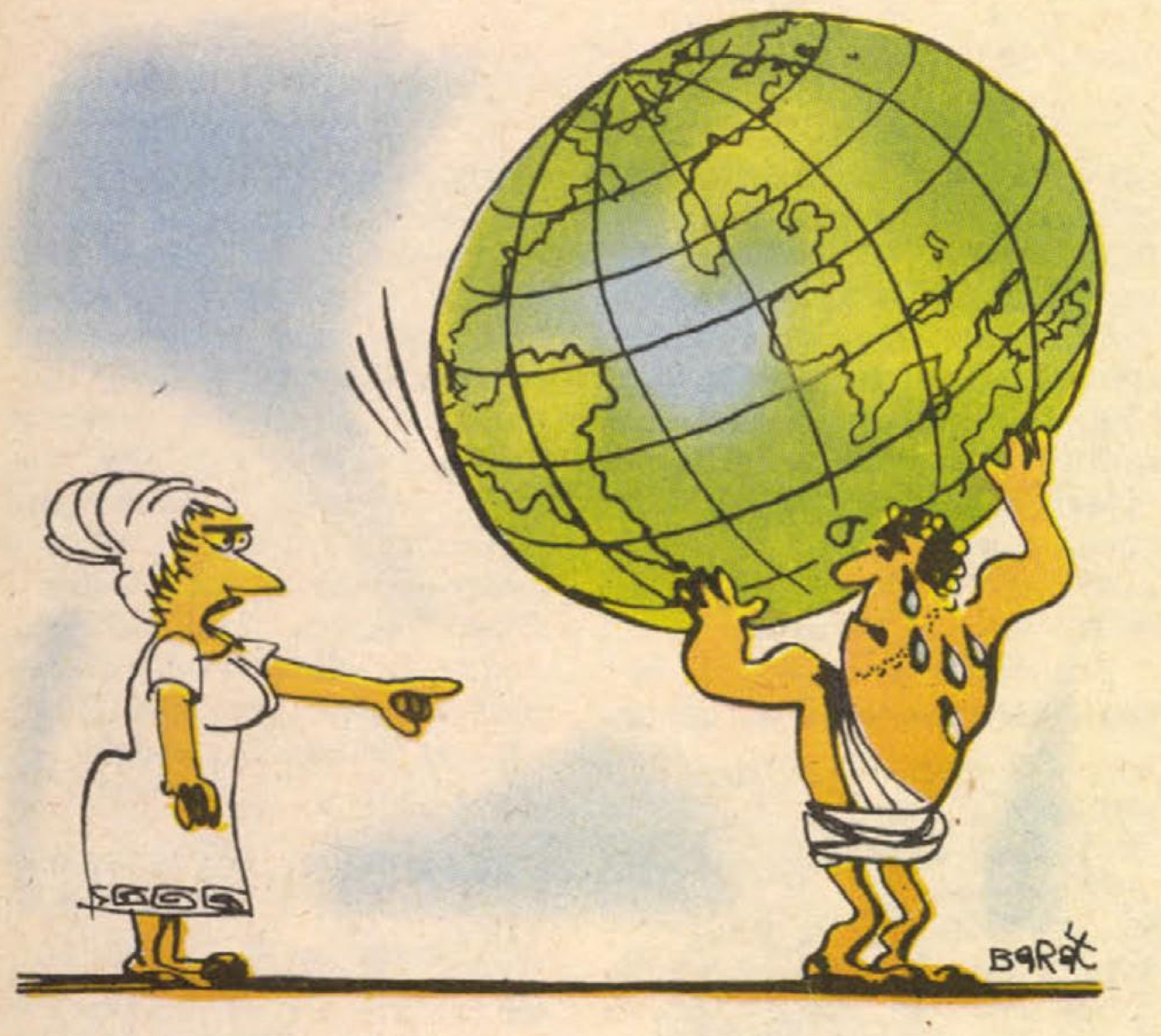
Az eljárást számunkra olcsósága indokolja. Hátránya, hogy a leggondosabb munka mellett is utókezelést igényel és ezt az adott esetben a változó minőségű bitumen erős hőérzékenysége is fokozta. Rendkívül sajnálom, hogy jószándékú tevékenységünk a Rév utca lakóinak ennyi bosszúságot okozott és a levélíró arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy az út rosszabb lett, mint valaha is volt. Remélem, hogy a kellemetlen jelenségek elmúltával ő is elfogadja szakmai véleményünket, hogy az eljárás az útburkolatot erősítette.

A Közúti Igazgatóság részére a cikk azzal a tanulsággal járt, hogy a községi átkelési szakaszon vagy költségesebb, kevesebb panaszra okot adó eljárást kell alkalmaznunk (amelyhez a jelenlegi körülmények között elegendő hitellel nem rendelkezünk), vagy meg kell várni az út erősebb romlását (amely szakmailag helytelen), amikor már az utca lakói is indokoltnak tartják az út javítását. A cikk megjelenése óta több alkalommal a helyszínen jártam és megállapítottam, hogy a bitumenes felület „izzadása" már megszűnt. Utasítást adtam, hogy az utókezelést szüntessék be és további utókezelés csak az Igazgatóság engedélyével végezhető.

Simon Lajos
m. főmérnök
KPM Közúti Igazgatóság

AUTOMENTŐ SZOLGÁLAT

INTELEM

– Hidd el, Atlasz, nincs nélkülözhetetlen ember, mindenki csak arra vár, hogy letedd egy percre...

POSTAMUNKA

– Ha sietünk, valamennyit felhasználhatjuk az augusztus 15-i határidő előtt...!

(Az „Internationale Herald Tribune-ból)

Kikapcsolódás

Foglalkozz velem egy kicsit. Most két hétig üdülünk, a gyereket odaadtuk a mamának, egész évben rám sem fütyülsz, most ne az újságot nézd, hanem engem, majd olvashatsz egész évben, legyen ez a két hét a miénk... — így áradt a szózuhatag Mártából és Károly, a férje, bénultan ült az ágy szélén.

— Mit akarsz csinálni délelőtt? — kérdezte szolgálatkészen, közben kinézett a teraszra, ahol a kártyaasztalokon már leosztották a lapokat.

— Elmegyünk sétálni és beszélgetünk, úgysem beszélünk egész évben — mondta az asszony.

Elindultak.

— Akkor most beszélgessünk — ajánlotta a férfi és az asszony felé fordult.

— Jó... Ez nagyon jó lesz — felelt Márta.

— Hogy vagy? — kérdezte a férfi.

— Kitűnően. Hiába ez a két hét istenáldása, már úgy vágytam egy kis beszélgetésre...

— Én is — bólintott a férfi.

Mentek. Eltelt egy félóra és három kilométer...

— Jó ez a kis séta. — mondta Károly, aki pénzbeszedő és harminc kilométert tesz meg naponta.

— Bizony finom... És ez a levegő!

— Csodálatos a levegő! — lelkendezett a férj. — Itt bezzeg nincs légszennyeződés. Mit szólsz, milyen probléma ez manapság?

— Hallottam, de most ne beszéljünk a napi gondokról, most üdülünk, egymással törődjünk...

— Olvastad az újságban... — kezdte a férj, de az asszony felcsattant:

— Nem olvastam. Nincs újság. Kikapcsolódni jöttünk!

— Mit szólsz ehhez a kellemes kis szellőhöz? — kérdezte egy óra múlva a férfi.

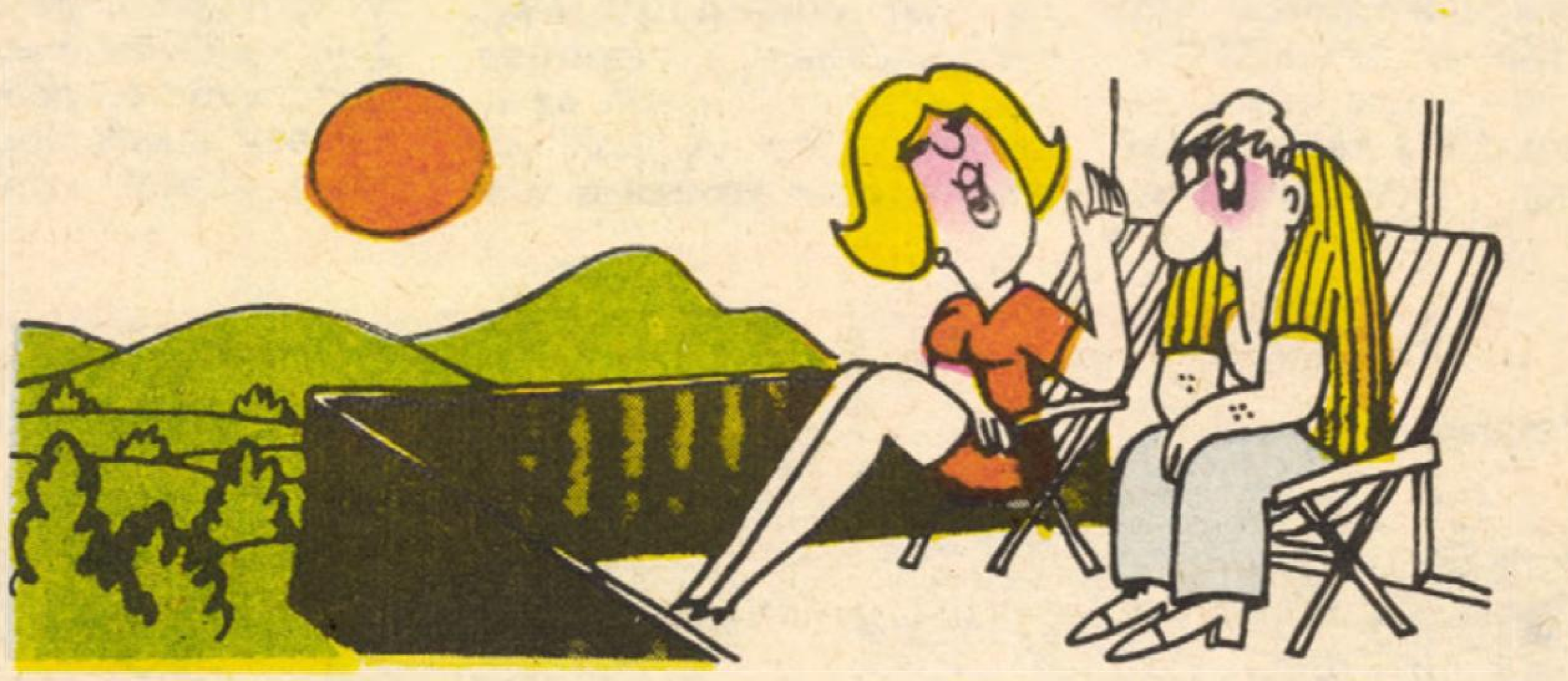
— Igazad van! Kiülünk a teraszra és beszélgetünk!

— Milyen szép a kilátás — mondta félórás szemlélődés után Károly.

— Gyönyörű. Elragadó... Cuki!

— Hogy érzed magad?

— Fenségesen. Az ember ül,

nincs gondja és beszélget a férjével, akivel egész évben nem tud két szót váltani..

— Bizony, bizony — bólogatott Károly és majdnem elaludt. — Jó így lehunyt szemmel ülni és nem gondolni a napi gondokra...

— Te alszol? — kérdezte tíz perc múlva az asszony. — Persze, te még itt is elalszol mellettem, pedig most beszélgethetnénk, nem zavar senki, én is ráérek, nem kell főznöm, mosnom, takarítanom...

Este:

— Ugye nem ülünk be a füstös társalgóba tévét nézni? Inkább lesétálunk a városba, beülünk egy

— Kitűnő... Kell, hogy egy kicsit mozogjon a levegő...

— Nem volna helyes, ha elindulnánk visszafelé? — kérdezte Károly.

— Már unsz? Egyszer jövünk üdülni, de egy kis sétára is lusta vagy?

Ebéd után:

— Le kellene dőlni egy kicsit — javasolta az asszony.

— Helyes szívem. Feküdj le, én majd kint a teraszon megvárlak. Pihenj, kell az a kis pihenés — élénkült fel a férfi és vágyakozva hallgatta a kártyalapok csattogását.

presszóba, iszunk egy kávét és beszélgetünk — mondta Márta.

Károly vidám képet vágott és bevonszolta magát a városba. Leültek egy eszpresszóban.

— Kedves kis hely ez — kezdte a beszélgetést a férj.

— Igen... És kitűnő a levegő...

— Az bizony kitűnő. Jön a hegyek felől.

— Olyan boldog vagyok. Egész évben erre vágyik az ember lánya, hogy gondtalanul leüljön egy presszóba beszélgetni a férjével...

— Nem fázol? Talán mozoghatnánk egy kicsit...

— Jó! Sétálunk és beszélgetünk — lelkendezett Márta.

— Az finom lesz...

Éjfél után:

— Csodálatos nap volt — mondta az asszony az ágy szélén ülve.

— Felejthetetlen — ásított a férj.

— És most sem kell még aludni, hiszen reggel nem cseng az óra...

— Igaz — mondta a férj. — Még beszélgethetünk egy kicsit...

— Mindig csak beszélgetni? Még majdnem két hetünk van. Ha enynyit beszélünk, kifogyunk a témából — mondta az asszony és átült a férje ágyára.

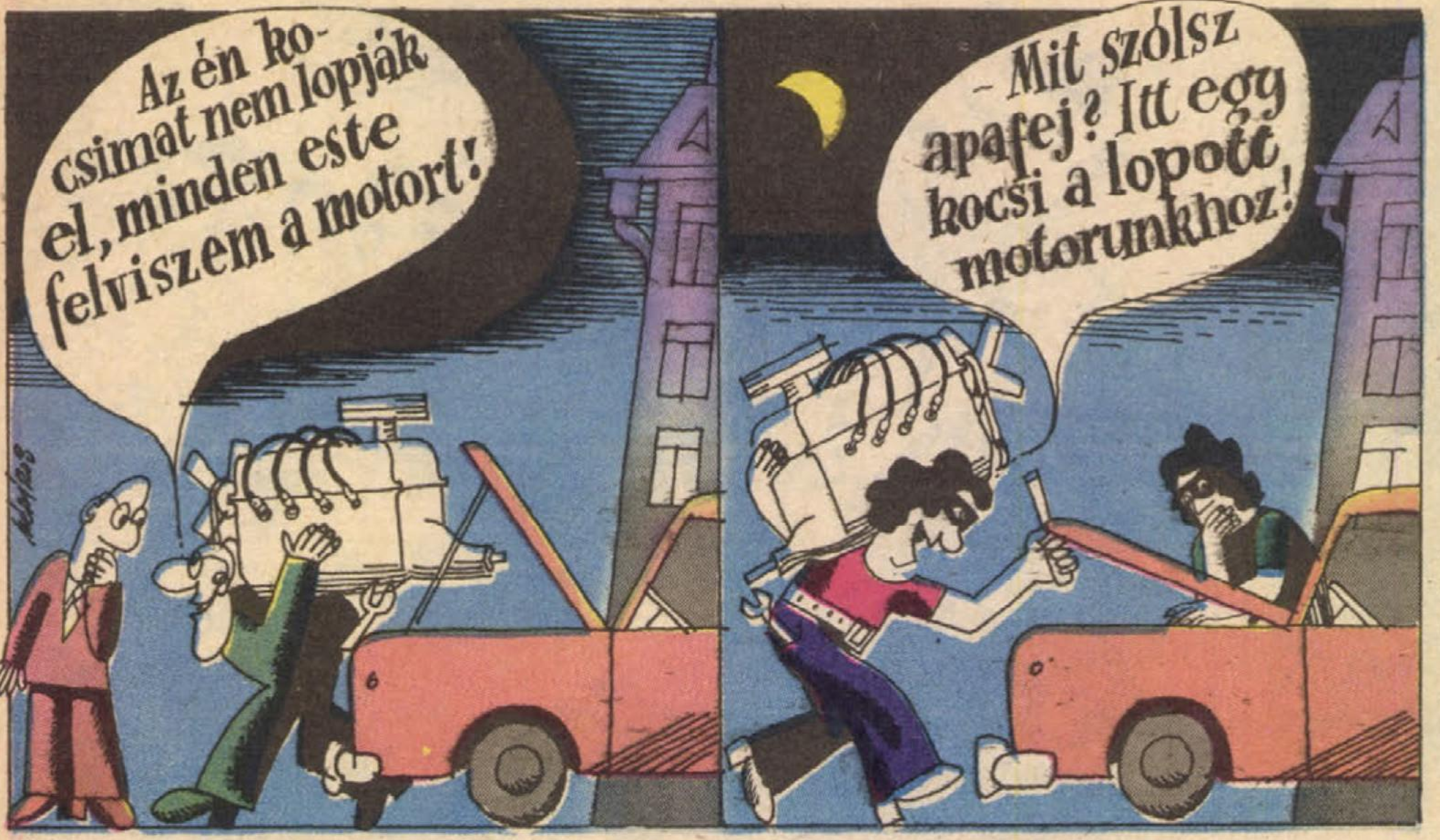
Így telt el a két hét.

— Csodálatos volt, szinte újjászülettem — mondta az asszony a vonaton...

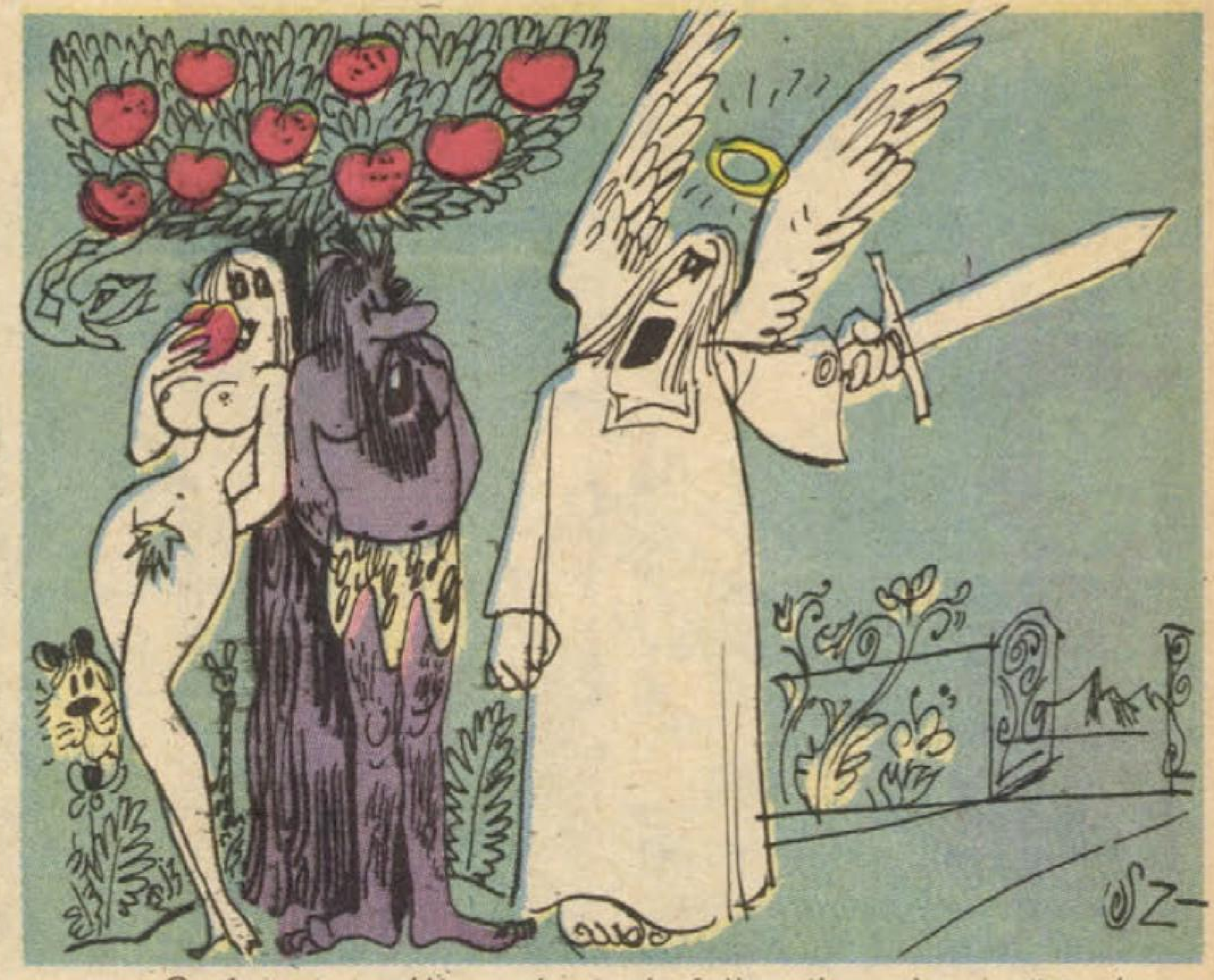
— Gyönyörű két hetünk volt — sóhajtotta a férfi. — Egy ilyen üdülés után az ember alig várja, hogy bemehessen dolgozni...

Ősz Ferenc

FANTASZTIKUS TÖRTÉNET

IDŐSZERŰTLEN PILLANAT

– Csak ne ugráljon, úgyis befellegzik a kardcsörtetésnek!

LEVÉLVÁLTÁS AZ UTCAI ÁRUSÍTÁSRÓL

Tisztelt Szerkesztő úr!

Az újságban olvastam, hogy a Fővárosi Ruházati Bolt vezetősége úgy határozott: „Ha a vevő az utcáról nem megy a boltba, menjen ki a bolt az utcára, a vevőhöz." Már most kijelentem, hogy én a nekem szükséges ruhaféléket ezután is bent az üzletben fogom megvásárolni. Kíváncsi vagyok azonban arra: mi a véleménye önnek a ruhaneműk utcai árusításáról? Bazárt csinálnak a pesti utcákból?

Tisztelt Olvasónk!

Az üzleti árusítással kapcsolatban akkor találták fel nálunk először a spanyolviaszt, amikor az újságok hírül adták, hogy számos üzletben, áruházban nem a pénztárnál fizet a vevő, hanem annál az eladónál, akinél az árut megvásárolja. Ez valóban jó; nem kell sorbaállni a pultnál, utána a pénztárhoz menni, majd a csomagolóban esetleg ismét sorbaállni. Az üzleti árusításnak ez a módszere valamikor már ismert volt, most is hasznosnak bizonyult. A „hocinesze" árusítás az eladónak is, a vevőnek is megkönnyíti a feladatát.

Most másodszor találták fel a spanyolviaszt az „árusítás az utcán is" bevezetésével. Ez a módszer ugyancsak ismert volt már régebben is Pesten (zöldség és gyümölcs boltok, Közért üzletek előtt manapság is akadályozzák a gyalogjárókat!) és kisebb-nagyobb mértékben most is gyakorolják külföldön. (Rendszerint az áruházak bejáratánál, kisebb árucikkekkel.) Bécsben például rendkívül udvariasan árusítanak (kereskednek, ajánlanak, eladnak stb.), de az utcán legfeljebb csak néhány bazáros-stand, vagy mozgóárus rontja a városképet. Londonban, Firenzében és általában a Nyugaton ugyanez a helyzet.

Az persze előfordul, hogy a kirakatot szemlélő vevőjelölthöz kiküld a főnök az üzletből egy jó megjelenésű, csinos elárusítónőt, aki beinvitálja a nézelődőt a boltba: ott a nagy készletből könnyebb a választás és bizonyára megtalálja a kedvére való árucikket. Vagy például az is megtörténik, hogy az eladó a vevő türelmét kérve, átszalad az üzletnek az utca túlsó végén levő reklámvitrinjéhez, hogy kiemelje onnan azt az árucikket, amit a vásárló ott kiszemelt és

amihez ragaszkodik, de a kívánt színben, bent az üzletben éppen kifogyott.

Bohó álmodozásnak tűnik, hogy nálunk a reklámvitrinből vagy az üzlet kirakatából kivegyék a vevő kívánságára az árut. (Bár, tisztelet a kivételnek, ilyesmi már előfordult!) Csak ellenpéldaként említem, egy levelezőnk esetét az illatszerboltban. A vevő egy üveg lengyel Prastara kölnit kért az elárusítónőtől. „Nincs" — hangzott a tömör válasz. A vevő körülnézett az üzletben és észrevette a felső polcon felsorakozó Prastara üvegeket. „Miért mondja, hogy nincs?" kérdezte bosszúsan. „Nézzen a feje fölé, ott áll tucatszám." Ezek után kapott egy megvető pillantást és egy üveg Prastarát.

Szerencsére ez csak kiragadott példa, de jó lenne ha már ott tartanánk, hogy egyetlen példát sem lehetne kiragadni. A kultúrált és udvarias vevőszolgálat a kereskedelemben nálunk is igen kívánatos lenne. Nem arra gondolok, hogy Pesten a vevőt miniszoknyás elárusítónőkkel csábítsák be az üzletekbe, de az olyanféle előzékenységet sem tartom dicsérendőnek, amiről egy másik olvasónk írt. Egy állami szaküzletben gyapjú kardigánt keresett. Az eladónő nagy igyekezettel többféle műszálas kardigánt ajánlott, de a vevő a gyapjúhoz ragaszkodott. Az eladó végül is útba igazította: „Szemben velünk, az utca végén van egy maszek, tessék odamenni, úgysem tetszik máshol gyapjú kardigánt kapni." (Nem egyszer fordul elő, hogy az állami kereskedelem dolgozói, rosszul értelmezett előzékenységből így irányítják el a vevőket!)

Egyébként: egyes kisebb terjedelmű árufélék utcai árusítását nem helytelenítem. Ám az ügy lényege nem is ez. Engem inkább az érdekelne: hogyha a ruházati kereskedelem nagyfokú előzékenységről tanúságot téve, kimegy a vevőhöz az utcára, akkor vajon miért árusít gyakran olyan kelletlenül *bent* az üzletben? Nem volna egyszerűbb megtanulni a türelmes és udvarias kiszolgálást? Hogy a vevő szívesen és jó közérzettel menjen be vásárolni. Aztán esetleg jöhet az utcán — a bazár. Bár, feltevésem szerint, akkor erre már nem is lenne szükség . . .

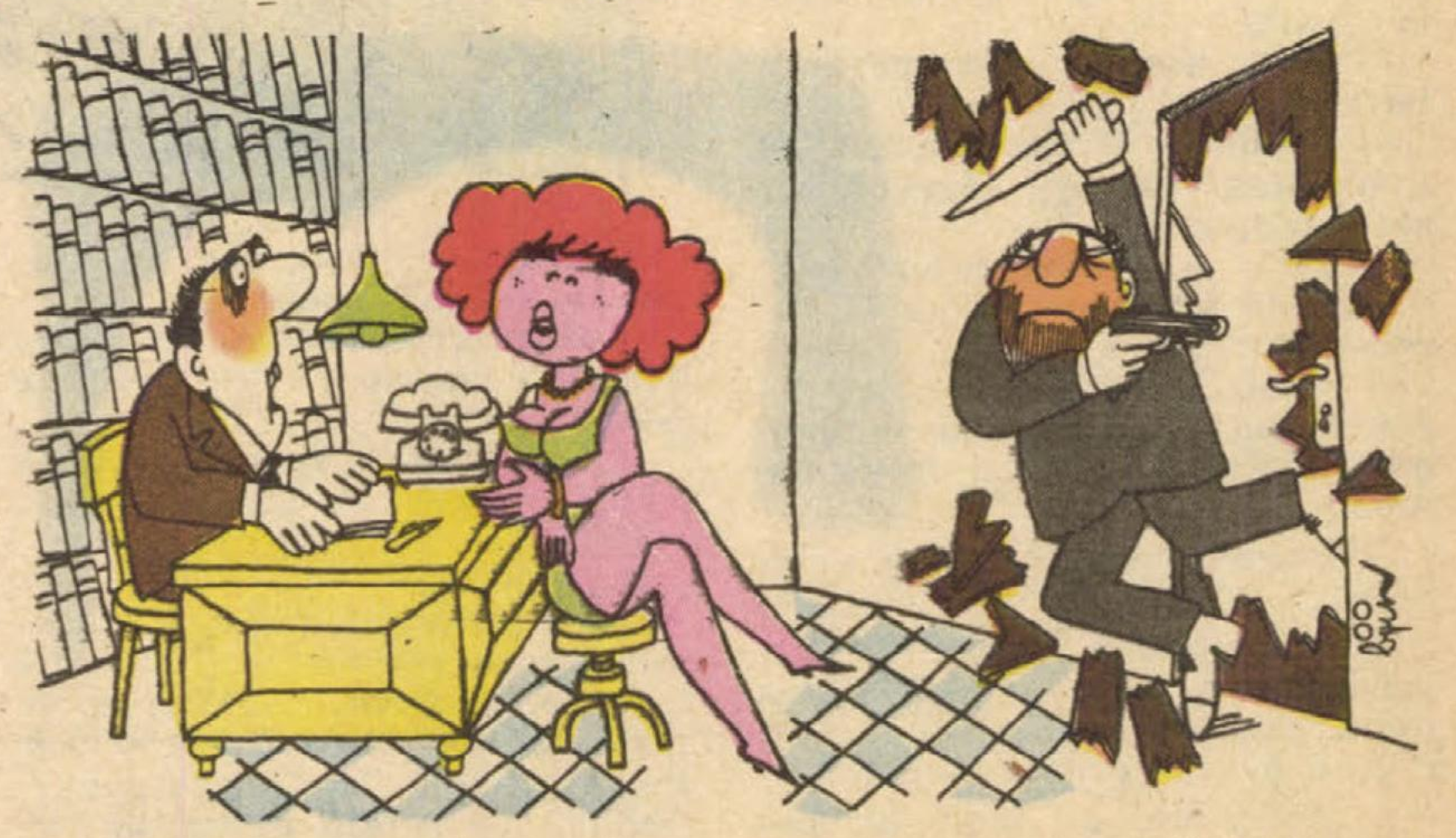
Földes György

A HATÁRON

– Jó napot kívánok. Útlevél- és szalámivizsgálat következik.

KETSÉGBEESETT PSZICHIÁTER

– Úgy látom, asszonyom, valóban nem túlzott, amikor a férje ótlagon felüli féltékenységéről beszélt . . .

A GYEREK

– Ne aggódjatok értem örökösen!

MIÉRT NINCS?

Az elmúlt évek során összegyűjtöttem azon okokat, amelyekkel meg lehet magyarázni, hogy például július közepén az üzletekben miért nincsen paradicsom, vagy paprika.

Tehát nincsen, mert: kevés eső esett, mert sok eső esett, mert sütött a nap, mert borús volt az idő, mert a légnyomás meghaladta a sok évi átlagot, mert egyáltalán légnyomás volt, mert a termelési kedv nem haladta meg az utolsó békeévek színvonalát, mert a termelési kedv magasra szökött, mert a nemzetközi helyzet nem kedvező, mert nemzetközi helyzet van, mert a kormányzat nem támogatja a háztáji termelést, mert támogatja, mert a kereskedelem nem rendelt, mert a konzervgyárak felvásárolták, mert a nagykereskedelem nem vásárolta fel, mert nem volt göngyöleg, mert nem volt szállítási eszköz, mert volt göngyöleg is, meg szállítóeszköz is dögivel, de rossz helyen, mert korán szedték le, mert későn szedték le, mert soha nem szedték le, mert a téeszekben villanyvasaló-csatlakozót és komputert gyártanak, mert a diákok, akik leszedték, megették, mert a diákok paradicsom helyett lepkét gyűjtöttek, mert elvitték exportra, mert nem importáltak Bulgáriából, mert nem kifizetődő termelni, szállítani, leszedni, árulni, mert nem kell annyi lecsót enni, mert egyesek nem elégednek meg egy negyed kilóval, hanem télire is el akarnak tenni, mert a haknibrigádok előadásain ezzel dobálják a táncdalénekeseket, mert...

Hát ezért nem lehet az állami üzletben paradicsomot és paprikát kapni. Felvetődik azonban a kérdés, hogy miért van a maszek zöldségesnél?

Tehát van: mert ha nem lenne, miből élne szegény maszek, mert most van a szezonja, különben is, milyen hülye kérdés ez? Mikor legyen, ha nem a nyár derekán?

(ő. f.)

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

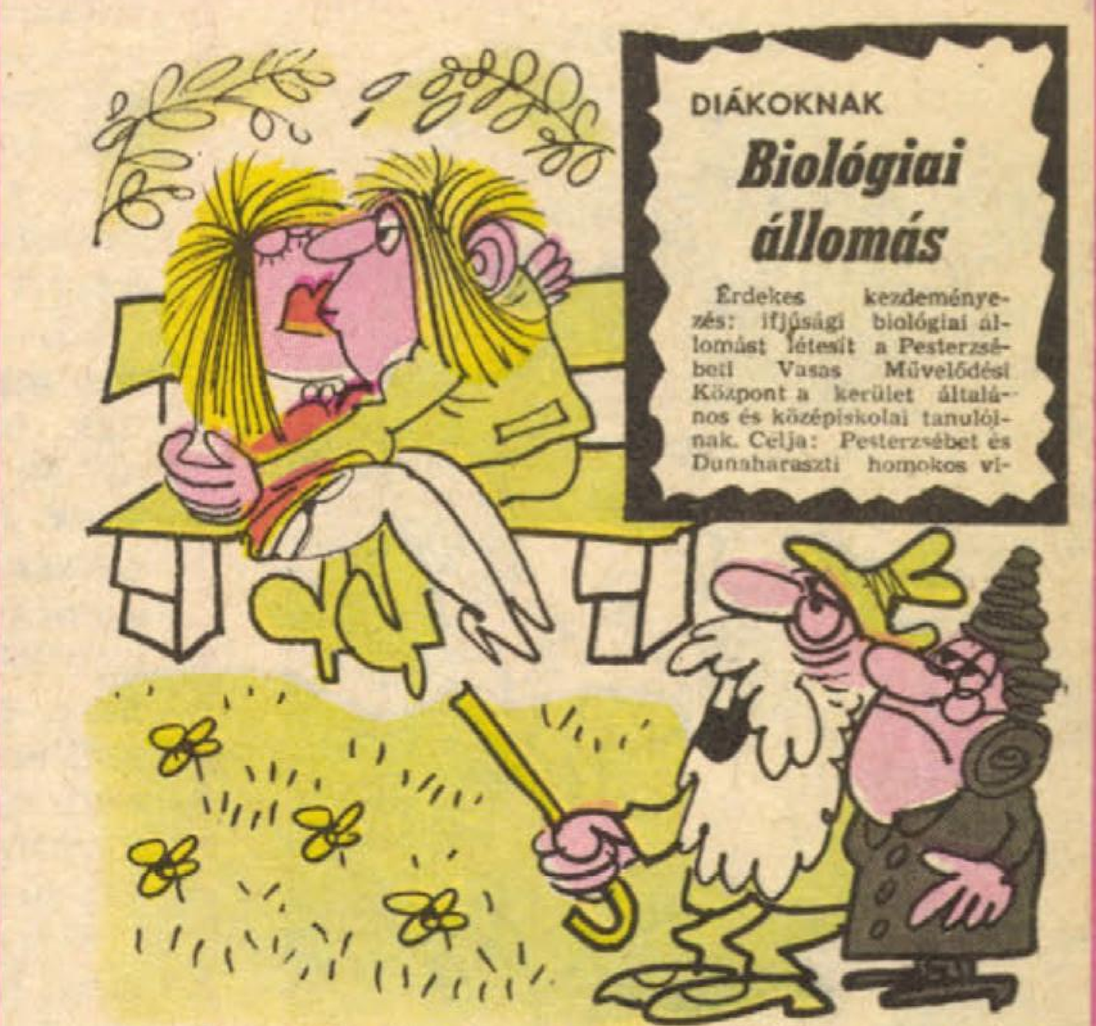

– Ez a fogas olyan, mint a Kovács a III/B-ből. Folyton pótvizsgázik.

– Mondja, ez a rántott szelet valódi gumiból készült, vagy műanyagból?

– Tessék beljebb húzódni, a tó belseje még teljesen üres!

– Úgy látszik, ez már egy kihelyezett egység.

– Ha a méltóságos úrnak nem húzta volna annak idején, most 1500 holddal nagyobb lenne az Aranykalász Tsz.

SZILÁNKOK

SZOMSZÉDOK

— Maga ne fújja át a cigarettafüstöt az én kertembe!

SZERÉNY UDVARLÓ

— *Drága Irénke, ugye feljön majd hozzám, ha megkapom a lakást, amire tegnap adtam be az igénylést?*

KÁNIKULA

Z. keservesen panaszkodik:
— Ebben a fülledt kánikulai melegben képtelen az ember rendesen dolgozni. Alig várom már a hideg idő beköszöntését, amikor a dermesztő időjárás akadályozza a jó munkát.

MAGÁNY

— *Sajnos, én még egy névtelen levelet sem kapok senkitől.*

ERŐS EGYÉNISÉG

— Kölcsön tudna adni nekem jövő hétig egy százast?

— Kölcsön nem. Csak örökbe.

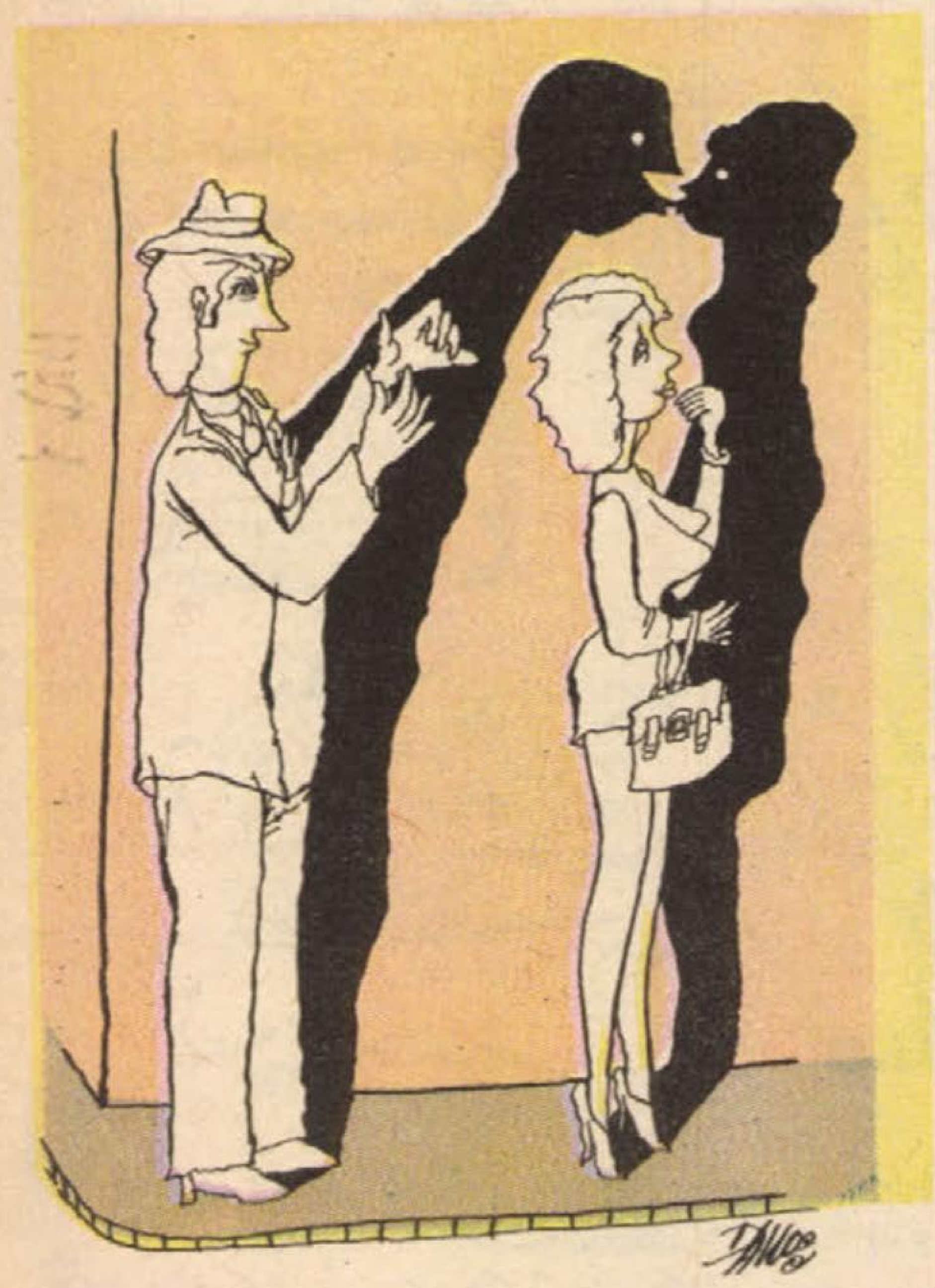
— Sajnálom, akkor tárgytalan.

G. Sz.

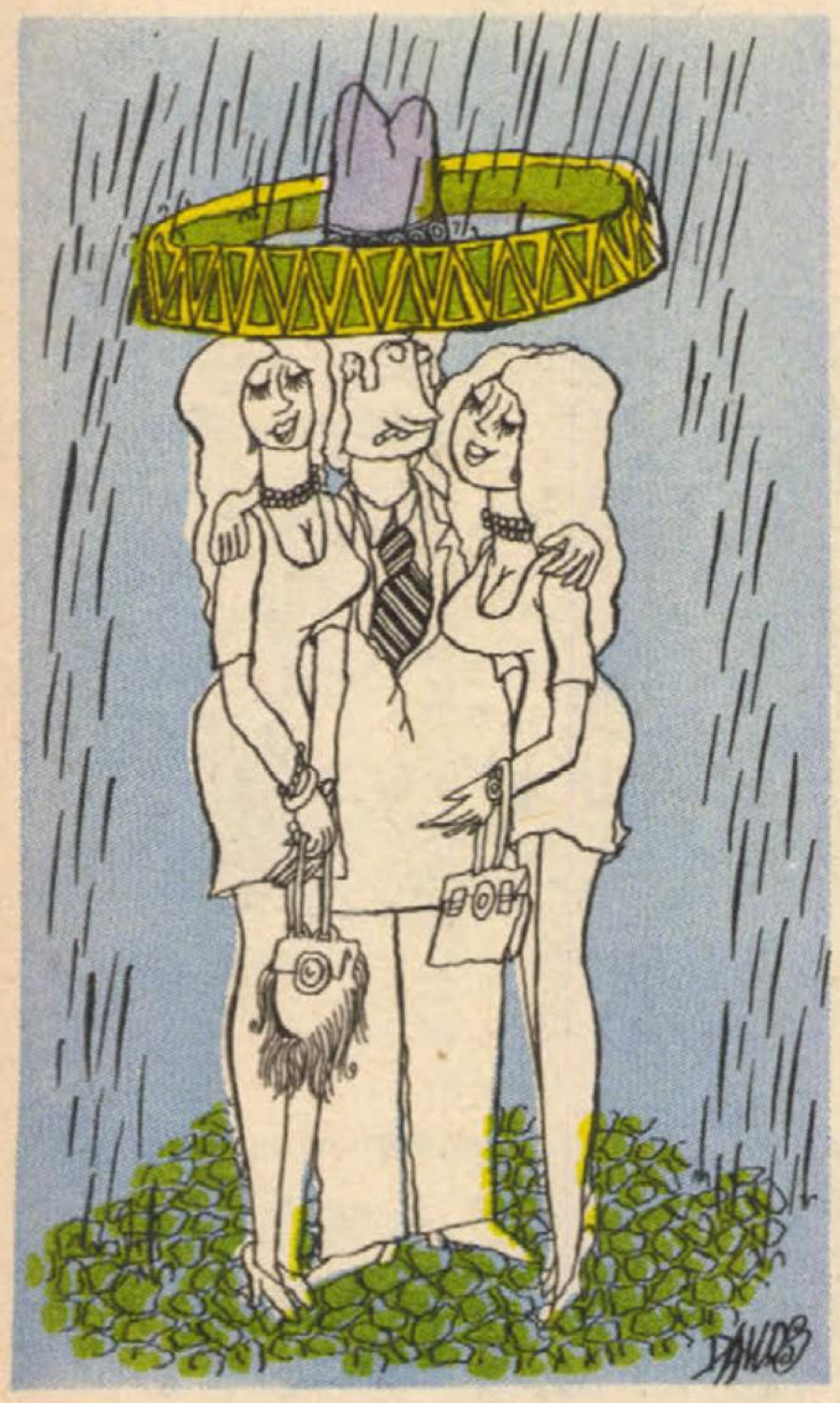
3 rajz a VIT-ről

(Dallos Jenő rajzai)

JELBESZÉD

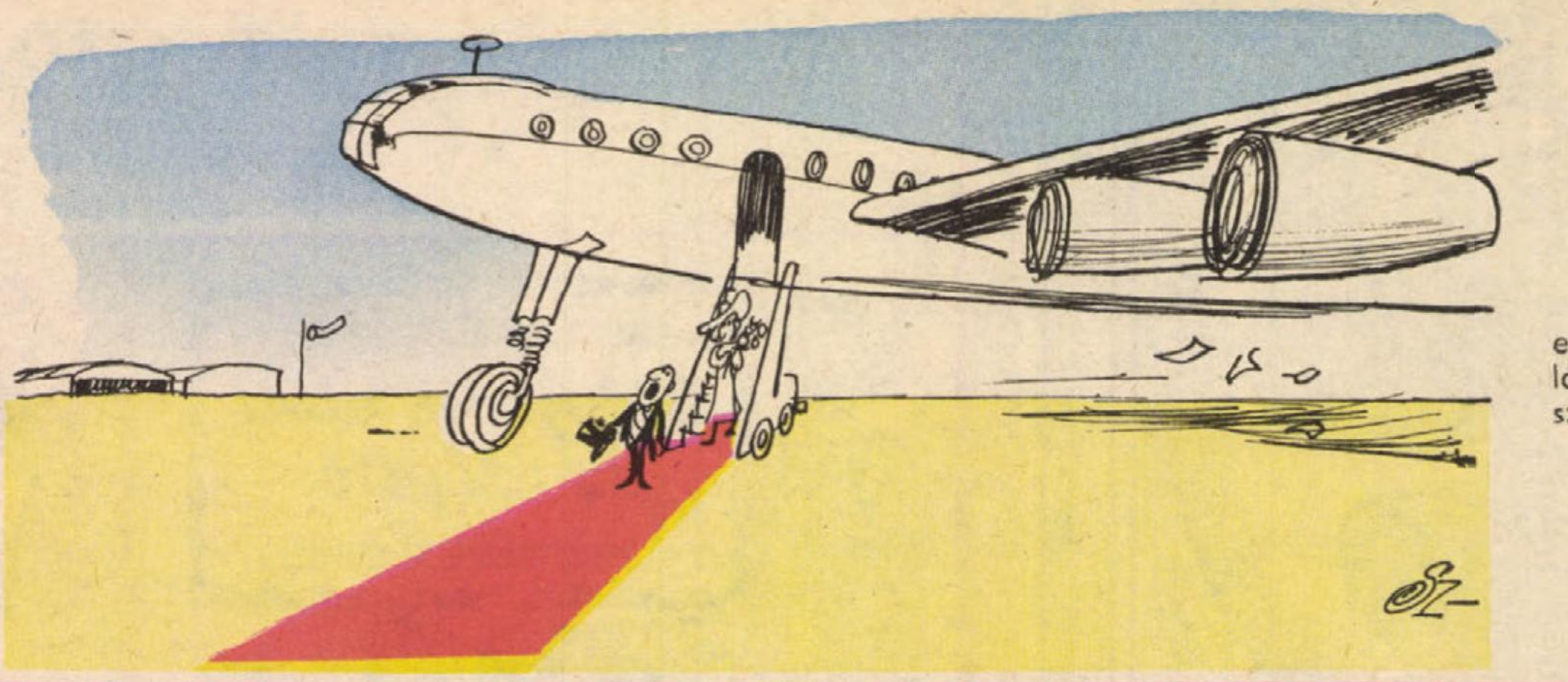
SIKERELMÉNY

RANDEVÚ

– Hol vagy, te kis fekete bőrű?..

MEGLEPETÉS A REPÜLŐTÉREN

– Nem jött ki elém senki, úgy látszik, szabad szombat van!

Önkritika

Emlékezetem óta vörös posztó számomra a kispolgári életforma minden változata. Legénytollam alig pelyhedzett még, de a Gaudeamus igitur kezdetű diákdanát a zenetörténetből is legszívesebben kiradíroztam volna, mert a pályakezdés küszöbén ifjúságunkat a filiszteri belenyugvásra serkentette. Testemen, lelkemen libabőrös stigmák keletkeztek, ha a kispolgár birkatürelmét, életrevalóságát észleltem. Mégis sok-sok évtizednek kellett eliramlania fejem fölött, amíg a spieszpolgári áfium veszélyeit teljes valóságában sikerült felfognom.

Köszönhetem pedig e megismerés mannáját hazai napisajtónknak, amelynek hasábjain mostanában nagy sodrú vitának lehetünk tanúi. E szellemi torna tanulságait megfontolva homlokomra hamut hintettem: kemény önkritikát gyakorolva vallom meg, hogy az utóbbi évek során szellemi éberségem erősen elpilledt és mindkét könyökömmel a kispolgári létforma veszélyzónáját súrolgattam.

Mély töredelemmel vallom meg, hogy szabad időm nagy hányadát is szibarita módra ulti- és snapszlipartik híg élvezetére tékozoltam. Hála azonban a kispolgár-vita eredményének e veszély mérvére felneszeltem és kemény szánom-bánommal fogadom: a jövőben nemcsak az ultival és snapszlival, de az ördög bibliájának minden egyéb kísértésével is örökre szakítok.

Önkínzó türelemmel gyónom meg: éveimet, garázda módon vasár- és ünnepnapjaimat a regeneráló pihenés helyett munkára fecséreltem. Dőre balhitemben úgy magyaráztam, hogy a hét hetedik szentheverdelnapját csak a Biblia szerint kötelező a semmittevésnek szentelni. Ehelyett én víkendemet rendszerint körmömre égett restanciáim pótlására fecséreltem, sőt pihenőnapjaimra speciális megbízatásokat vállalva e tévelygéseimért honoráriumot is kaptam. Ma már tiszta elmével érzem, hogy ezzel a tőkés csökevények ma is kísértő meredélyére csusszantam, amely tévelygésem szintén kemény önkritikáért kiált.

További nyárspolgári eltévelyedésemmel függ össze, hogy az utóbbi évek során egyre inkább elhúzódtam a kollektív színházlátogatástól, jóval kevesebbet látogattam a mozik léleknemesítő előadásait, és tévém, nyárspolgári magányom kínai falazata mögé somfordálva szinte teljesen individualista módon szórakoztam, művelődtem. Bűn volna elhallgatnom továbbá, hogy saját fehérneműmet sem a Patyolattal, hanem saját kispolgári tulajdonú mosógépemmel tisztogattam, vendéglátó és egyéb szolgáltató iparunk gyámolító, humánus árakon kalkulált áldásait fumigálva rút kuporgatásra adtam fejemet. Ily módon néhány esztendő múltán olyan forgóeszköz állományt kapartam össze, amelyből 80 négyszögöl kiterjedésű földbirtokot vásárolva teljesen a kulákosodás meredélyére siklottam, majd további akkumulatív magatartásom révén birtokomon egy 10 köbméter belméretű kacsalábon forgó halászkéjlakot is összebütyköltem. Tetéztem kárhozatos cselekedeteim sorát, hogy a birtokon kereken 30 gyümölcsfát is telepítettem, amelyek ma már akkora termést hoznak, hogy családom vitaminszükségletét nem a ZÖLDÉRT-től és jó szamaritánus gyümölcskiskereskedő nábobunktól, hanem kizárólag saját kertem hozadékából fedezem. És ezzel is hörcsög módra tovább halmoztam forgóeszköz állományomat. Így járultam hozzá sokmilliós esendő felebarátommal együtt, hogy tevőleges bűnrészesévé lettem az OTP-betétállomány 50 milliárd forintra való dagadásának.

Nem volna ízléses, ha sebeimet hosszan vétlen, jóhiszemű felebarátaim színe előtt nyalogatnám. Még mindössze annyit: tagja lettem egy halász- és egy vadásztársaságnak. Ez utóbbi örökös dísztagjává is választott. Szinte borzongok ekkora eltévelyedés súlya alatt, mert a dísztstallumot nemcsak elfogadtam, de az évenkénti körvadászaton nimródi öltözékben, puskásan részt is vettem e szadista szórakozásban.

Befejezésül: fogadják önkritikámat megértéssel, bár nem szeretném, ha nevemmel buzgó önkritikám nyomán bármilyen országos mozgalmat fémjeleznének. Mindenképpen hálával adózom napisajtónknak, hogy a 24. óra 59. percében módot adott megtérésemre, e kemény önkritikára. Ájtatos feszültségben várom a kispolgár-vita összefoglalóját, és a nyomában kiadandó pásztorlevél minden betűjét lesve, szomjúhozva kívánok nyárspolgári tévelygésem e kárhozatos szakaszára pontot tenni.

Vincze Oszkár

ÓRÁNKÉNT EGY GYILKOSSÁG AZ USA-BAN

– Na, most legalább két órát pihenhetünk!

Egyre gyakrabban hallom: „per pillanat az a helyzet, hogy…" „Per ma úgy áll a dolog…"

A pillanatból perpillanat lett, a ma szócskából pedig perma.

Ha ez így megy tovább, nem azt fogjuk szavalni, hogy „Itt az idő, most vagy soha!", hanem azt, hogy „Itt az idő, per pillanat vagy soha!"

Néhány elrettentő példa:

„Perpillanat van a nap lemenőben…"

„Jobb perma egy veréb, mint holnap egy túzok."

„Mi a magyar perpillanat, rút szibarita váz…"

„Amit perma megtehetsz, ne halaszd holnapra!"

Nem folytatom tovább, mert ideges leszek. Mindig ideges leszek, ha ezt a szóösszetételt hallom. Megpróbáltam lefordítani a számoknál használatos „per" szócskát magyarra, de úgy sem szebb: törtvonalpillanat, törtvonalma. Van jonatán alma és van törtvon-alma. Hehehe.

De mi a „törtvonalpillanat"? Na, várjunk csak! Az a pillanat, amikor egy vonal átvizsgálása alkalmából rájövünk arra, hogy törött.

Próbáljuk meg úgy, hogy „törvema" és „törvepillanat". Ez még csúnyább!

Vegyünk egy példát:

„Ma önről álmodtam megint…" Új feldolgozásban: „Törvema önről álmodtam megint…" Vagyis a pasast, mielőtt aludni ment, összetörték, mint a prézlit, hogy szépeket álmodjon.

Tessék elképzelni, mi lenne akkor, ha valaki így mondaná el a csodálatos Petőfi-verset: „Törvepillanat még nyílnak a kertben az őszi virágok…"

A „per" szócska karriert csinált.

Perma. Azaz ma. Perpillanat. Azaz pillanatnyilag.

Tessék mondani: ki érti ezt?

Mi jöhet még? Perperc, peróra, perhét, perhó, perév, perévszázad.

Vajon ki találta ki ezt a hülyeséget? És mikor fogják abbahagyni?

Szerintem most kéne abbahagyni. Perpillanat. Elnézést. Ebben a pillanatban. Mindjárt.

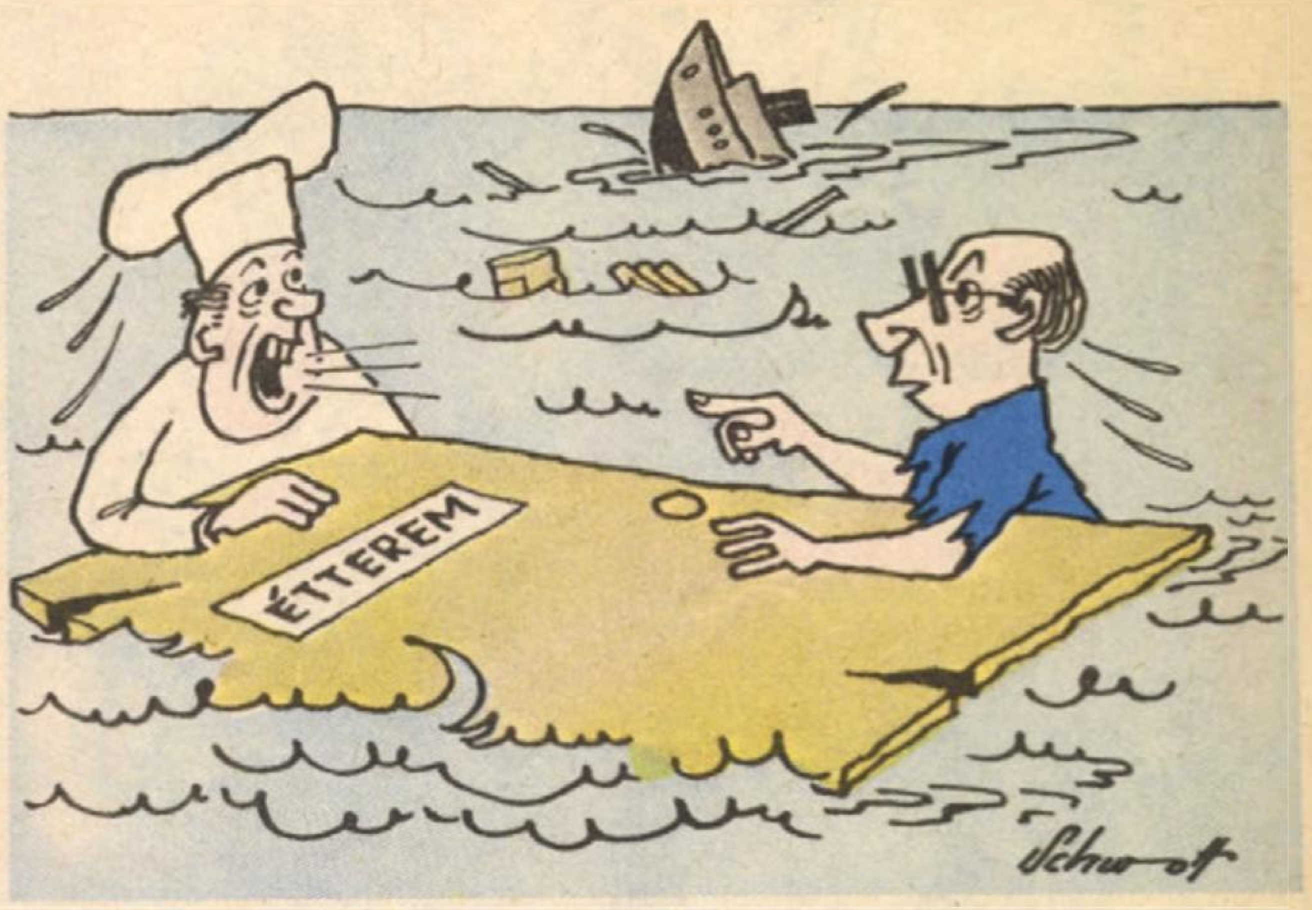
(mikes)

HIVATALI ÁRTALOM

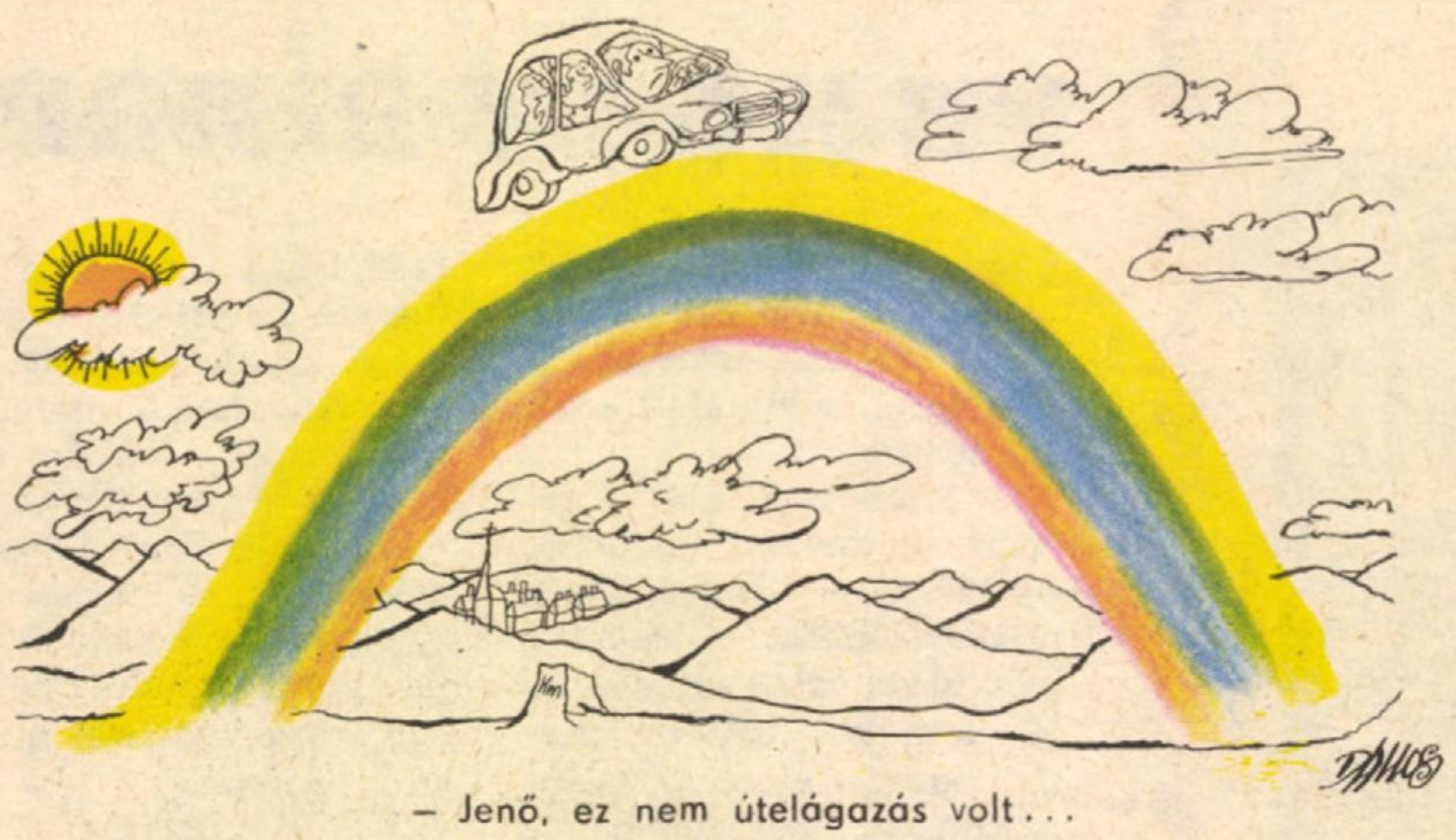
– Valami nincs rendben. Orvoshoz kell mennem. Amint abbahagyja a gépelést, rögtön felébredek.

JOGOS FELHÁBORODÁS

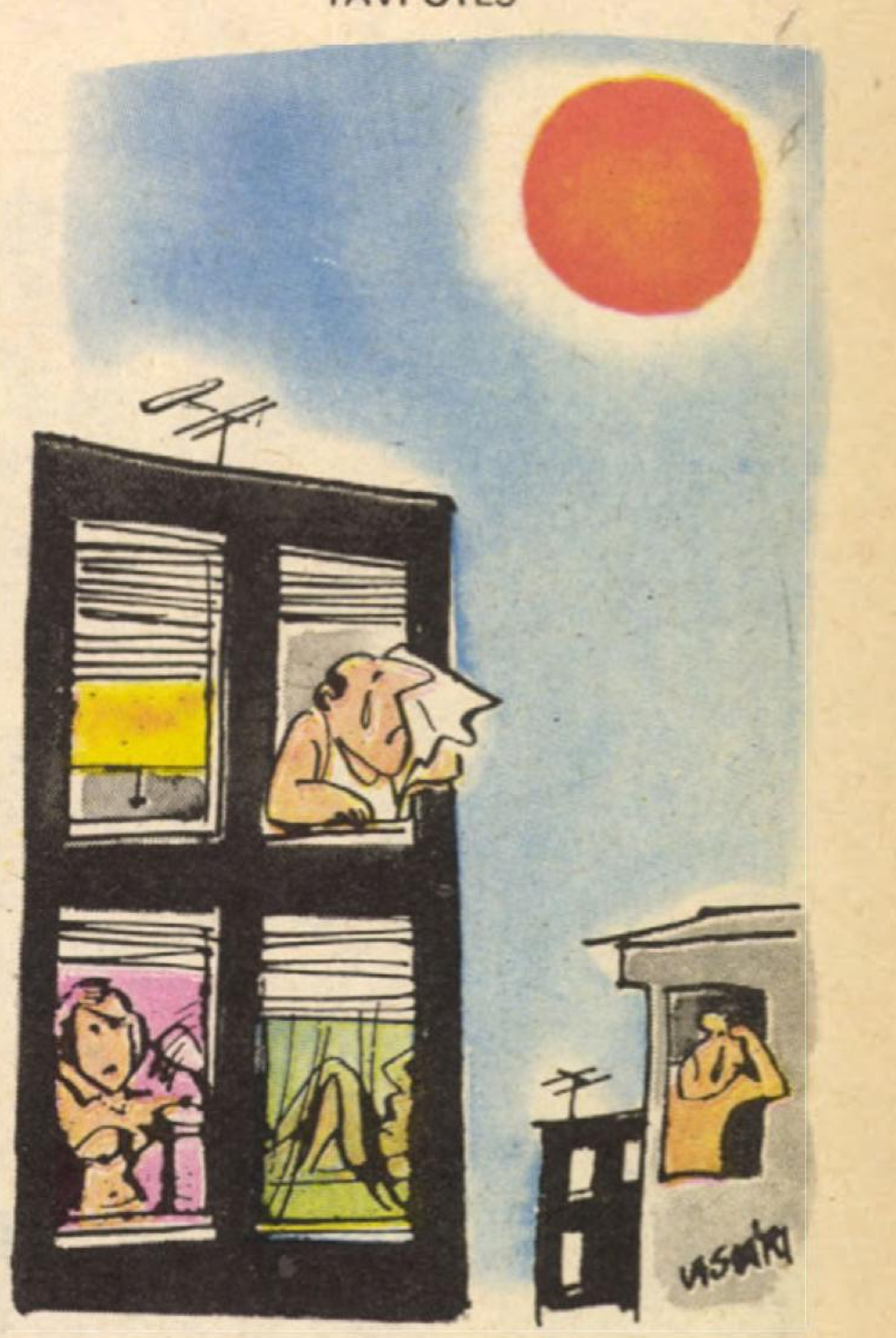

– Ha még egyszer megkérdezi, hogy mi lesz ma ebédre, vízbe lököm!

NYÁRI ZIVATAR UTÁN

– Jenő, ez nem útelágazás volt…

TÁVFŰTÉS

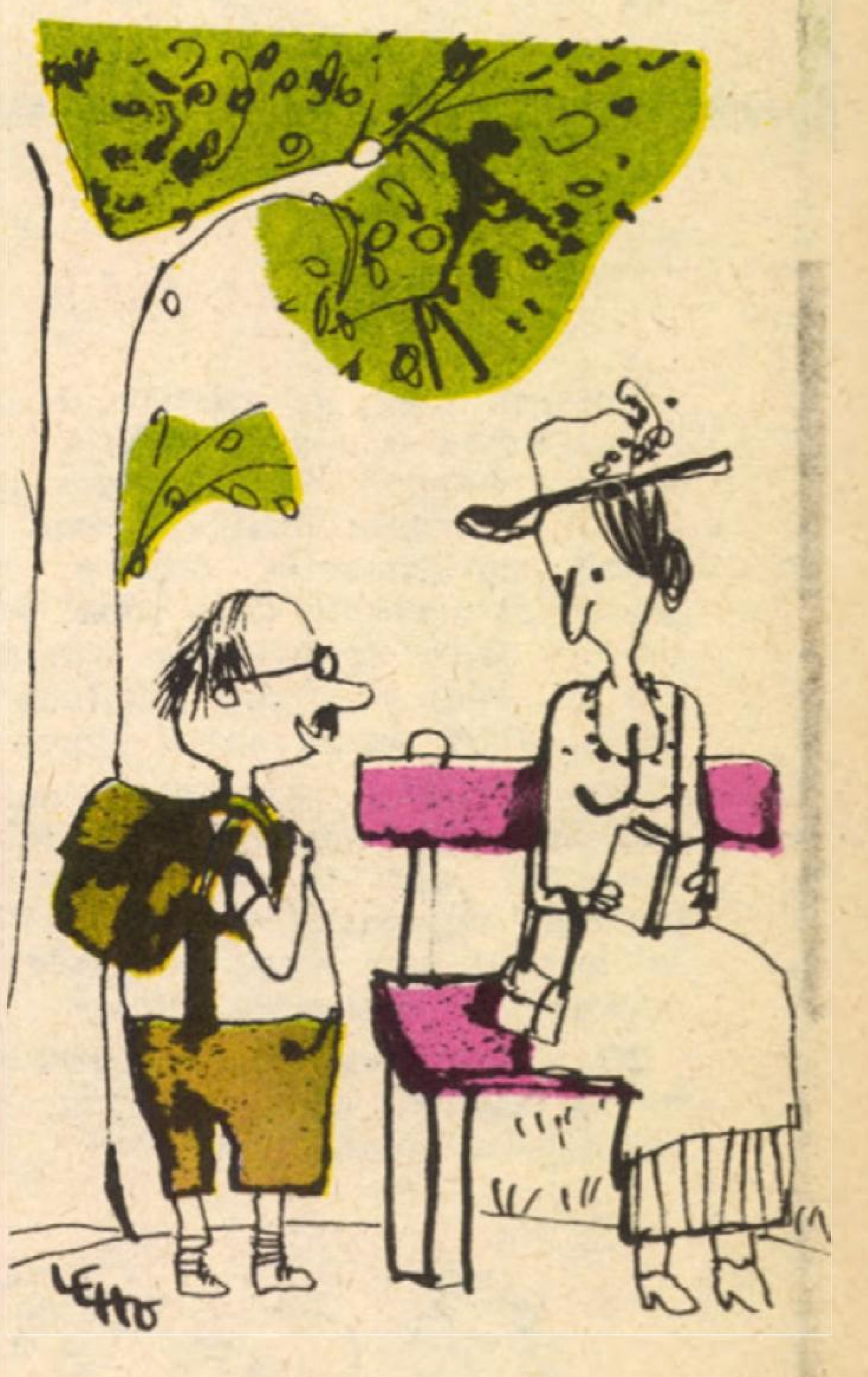

LÁTOGATÓK A NYÁRI TÁBORBAN

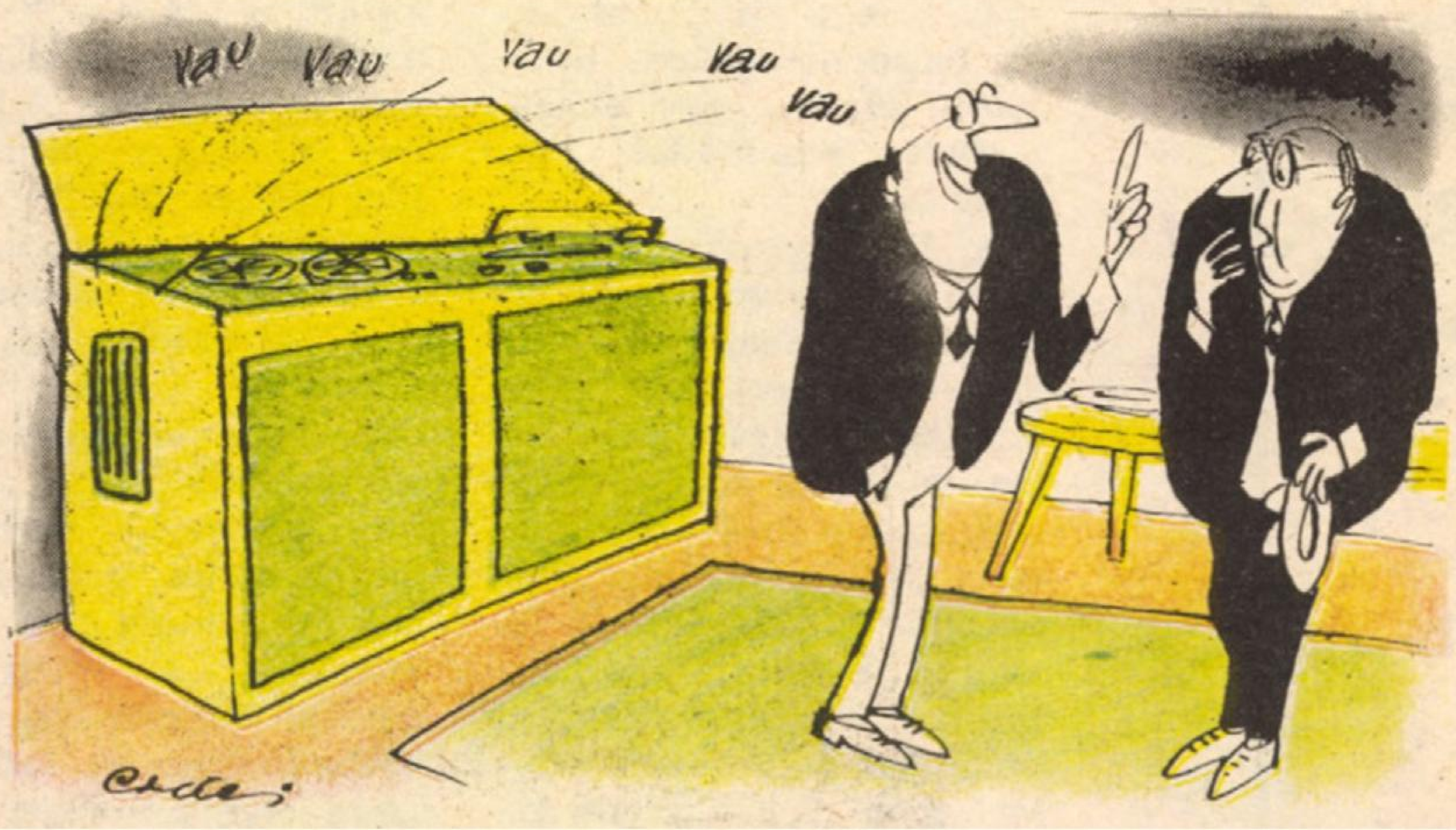
– Az édes szüleidnek azért kihajíthatnál egy pár szem gyümölcsöt!

KISSTÍLŰ SZÉLHÁMOS

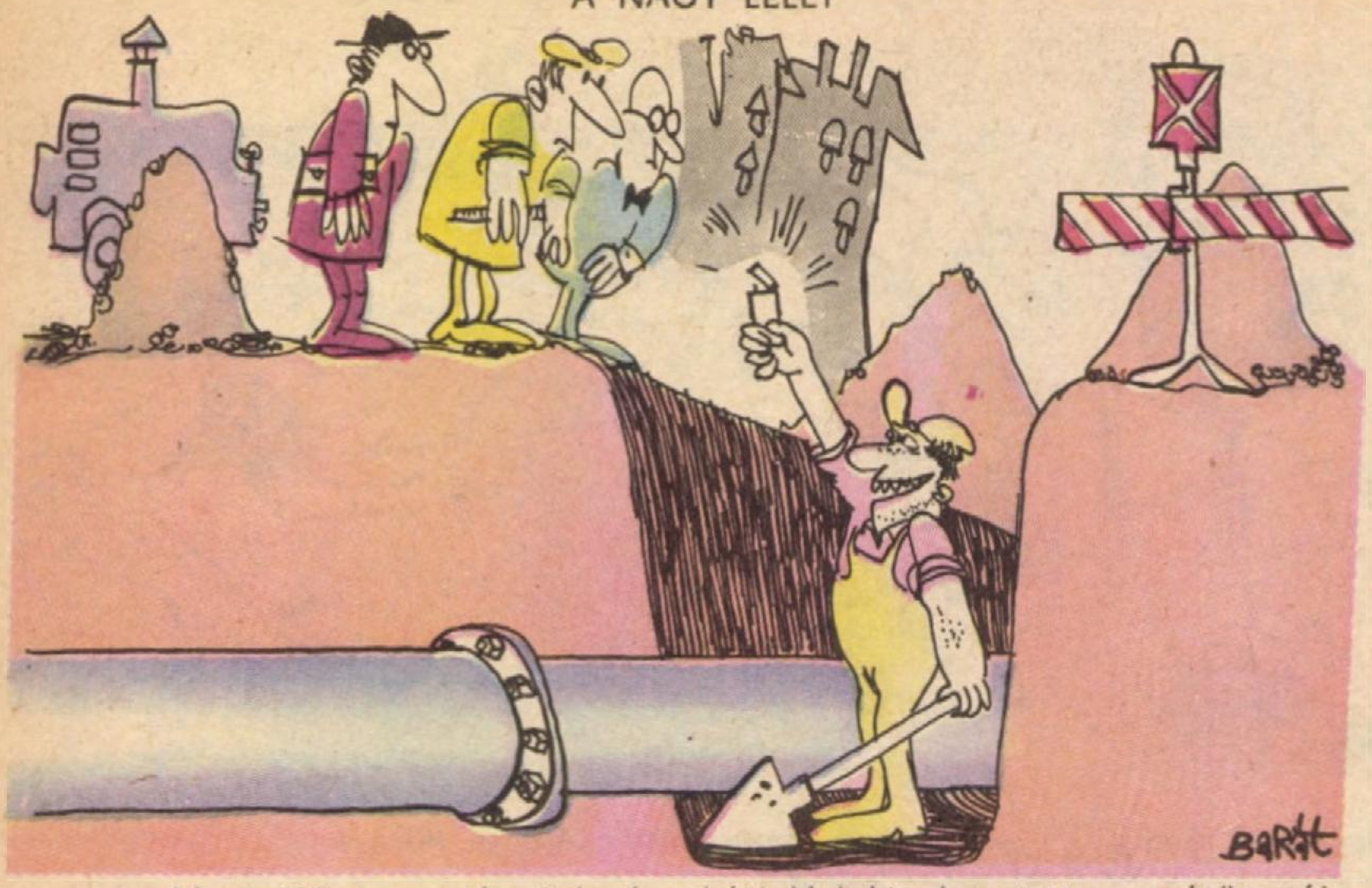
– Csókolom! Tessék adni nekem két forintot fagylaltra!

IGAZI KUTYABARÁT

– A szomszédok miatt meg kellett válnom Flokitól, de a hangját magnóra vettem.

A NAGY LELET

– Megtaláltam a gázszivárgás okát! Valaki elvesztette a gázöngyújtóját!

TELHETETLENSÉG

– Tudom, szívem, hogy olcsóbbak lettek a kozmetikai cikkek, de azért próbálj mértéket tartani!

FENYEGETÉS

– Én majd embert faragok belőled.

kis öröm

Történt, hogy az atlétikai bajnokság során Rózsa István beállította a 400 m síkfutás nagyon régi országos rekordját. A szövetség főtitkára nem sokkal utóbb nyilatkozatot tett és valami olyasfélét mondott, hogy jóval nagyobb örömet jelentett volna a számára, ha ezt az eredményt egy fiatalabb atléta éri el. Püff, nesze neked Rózsa Pista!

Egy atlétikai versennyel kapcsolatban többféle vágya lehet az embernek. Fussanak gyorsabban, dobjanak nagyobbat, ugorjanak messzebb. Vagy — ha mindez nem megy — legalább nyilatkozzanak emberségesebben.

Kis öröm, hogy egy világrekord így mégis születetett a bajnokságon. A mikrofon előtt: tapintatlanságból.

TE HOGY BÍROD?

A Kis Nyamvadt Pesti hátravetette a fejét és fellihegett az ólmos égre, amely alatt a hőség tombolt.

— Ebbe bele kell pusztulni — mondta botladozó nyelvvel. — Én már rég meteorológikus alapokra helyeztem volna mindennapi életünket. 65%-os relatív páratartalomnál automatikusan bezárnának a hivatalok, üzemek és intézmények. 75%-nál leállnának a villamosok, 85-nél pedig óriási hangszórók szólalnának meg városszerte: „Az ég legyen kegyelmes mindannyiunkhoz!" A torkom tele van izzó üveggyapottal és a fejemben mosogatólébe mártogatott esernyőt nyitogatnak. Úgy érzem magam, mintha egy titokzatos kéz tíz másodpercenként homlokon sújtana egy előmelegített gumibottal. Te, hogy bírod?

A Bronzbarna Férfi el akarta mondani, hogy az egész csak elhatározás kérdése, erős akarattal mindenféle időjárást kibír az ember, sőt ha megfelelő elfoglaltságot talál magának, észre sem veszi, hogy meteorológia lengi körül. El akarta mesélni, hogy egy ízben karavánt vezetett a dzsungelban, a hőmérsékletet nem lehetett mérni, mert a higany felül kilőtte az üvegcsövet, de a viszonylagos páratartalom messze felülmúlta a 200%-ot. A csalit tele volt kába oroszlánokkal, ő viszont dalolva cipelte vállán nemcsak a súlyos terhet, hanem a félig ájult teherhordókat, sőt, a teljesen elgyengült öszvéreket is, mert fél ötkor randevúja volt egy vonzó szőkével a misszió romjainál.

A Bronzbarna Férfi mindezt el akarta mesélni, de nem jutott szóhoz, mert a Kis Nyamvadt Pesti rögtön az elején félbe szakította.

— Aztán az is szép — zihálta —, amikor hirtelen befut egy ilyen depresszió. Kérlek, úgy érzem, mintha egészen laza szövetből lennék és zsibbasztó szél fújdogálna a vetülékszálaim között. A fejem helyén egy nagy forróvizes hordó lödörög, a tarkómat pedig hideg ujjak kapirgálják. Az idegszálaim átdöfik a bőrömet, úgy érzem magam, mint egy kaktusz és minden tüském külön fáj. Ilyen állapotban szellemi funkcióim is lelassulnak. A múltkor például egy óra leforgása alatt háromszor mutatkoztam be az anyámnak és mindig más nevet mondtam. A krízis jele, amikor beszéd, vagy írás közben egyszerre csak összekeverem a bekűtet... tebűket... betűket, na. Te hogy bírod?

A Bronzbarna Férfi el akarta mondani, hogy az egész csak elhatározás kérdése, erős akarattal mindenféle időjárást kibír az ember. El akarta mesélni, hogy egy ízben gyógyszert és takarókat szállított egy elszigetelt pingvintelep lakói számára. Jéghegyeket mászott meg, befagyott szorosokat úszott át, hat ródlikutya helyett húzta a tobogánt, miközben jókedvű csaholása dérré fagyott az arcán. Ráadásul a jégmezőn kellett aludnia, a pingvinek nem engedték jól fűtött oduikba, mert szőrruhát viselt és ott a frakk kötelező.

A Bronzbarna Férfi mindezt el akarta mesélni, de nem jutott szóhoz, mert a Kis Nyamvadt Pesti rögtön az elején félbeszakította.

— A legborzasztóbb, amikor ilyen hirtelen feltámad a déli szél. Ilyenkor mozdulni sem tudok, ütődött nyöszörgések közepette nyűglődöm a vackomon, mert úgy érzem, mintha valamennyi ízületem hatszögletű rozsdás vasakból készült volna, oldalt szárnyas csavarokkal jól meghúzva. Hallgasd csak... a zsanérjaim nyikorognak, a szomszédom múltkor fel is jelentett csendháborításért. Ha most egyetlen lépést kéne tennem, esküszöm belepusztulnék. Te hogy bírod?

A Bronzbarna Férfi el akarta mondani, hogy az egész csak elhatározás kérdése, erős akarattal mindenféle időjárást kibír az ember... de nem jutott szóhoz, mert a Kis Nyamvadt Pesti észrevett egy csinos nőt az utcán, lecsapott egy tízest a presszó asztalára és inalt mint a nyúl.

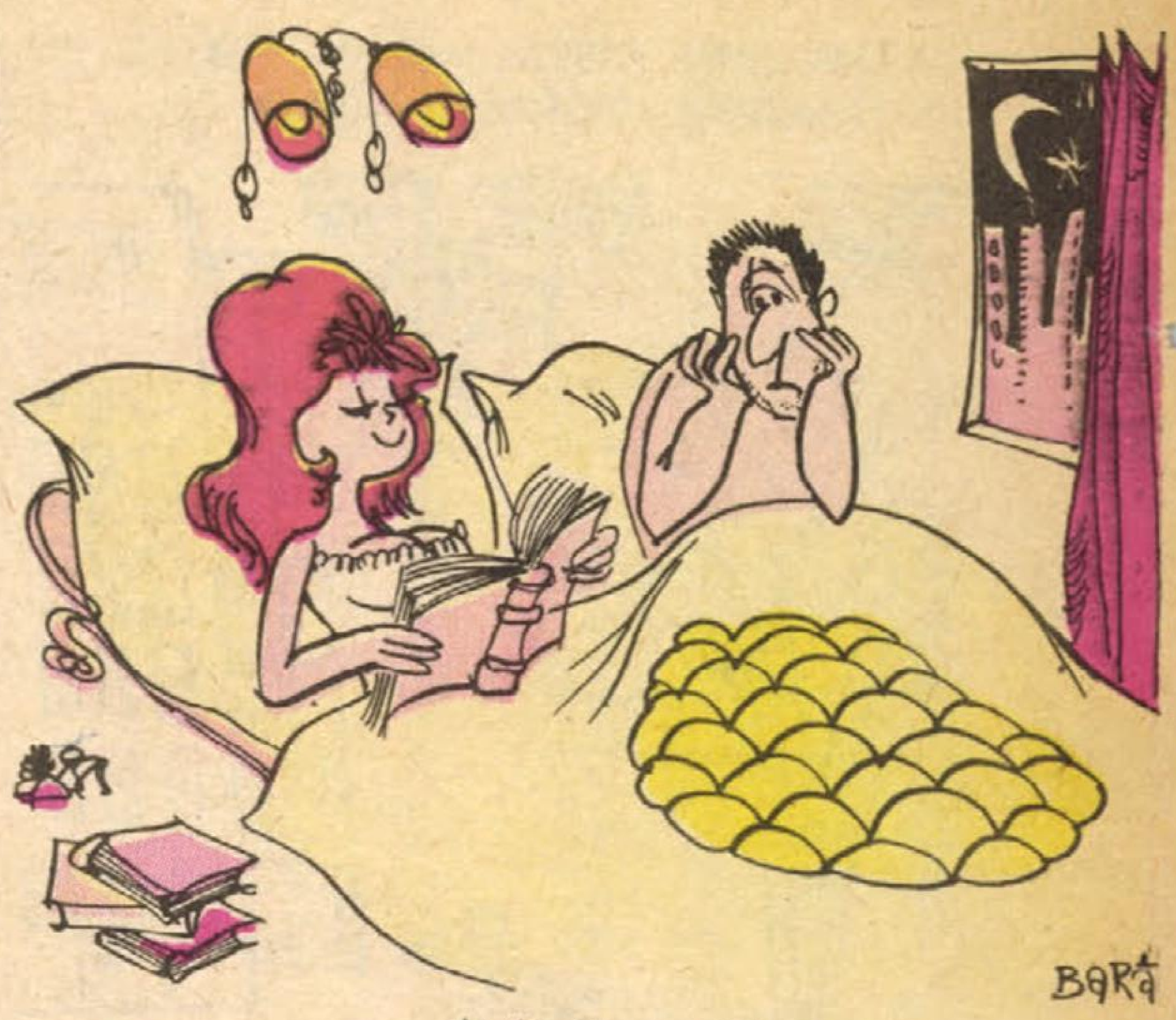
A Bronzbarna Férfi akkor nagyot sóhajtott és bevett egy andaxint. — Nem bírom ezt a hőséget... — motyogta a szerencsétlen.

Peterdi Pál

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
MI JUT AZ ESZÜKBE GUTENBERGRŐL?

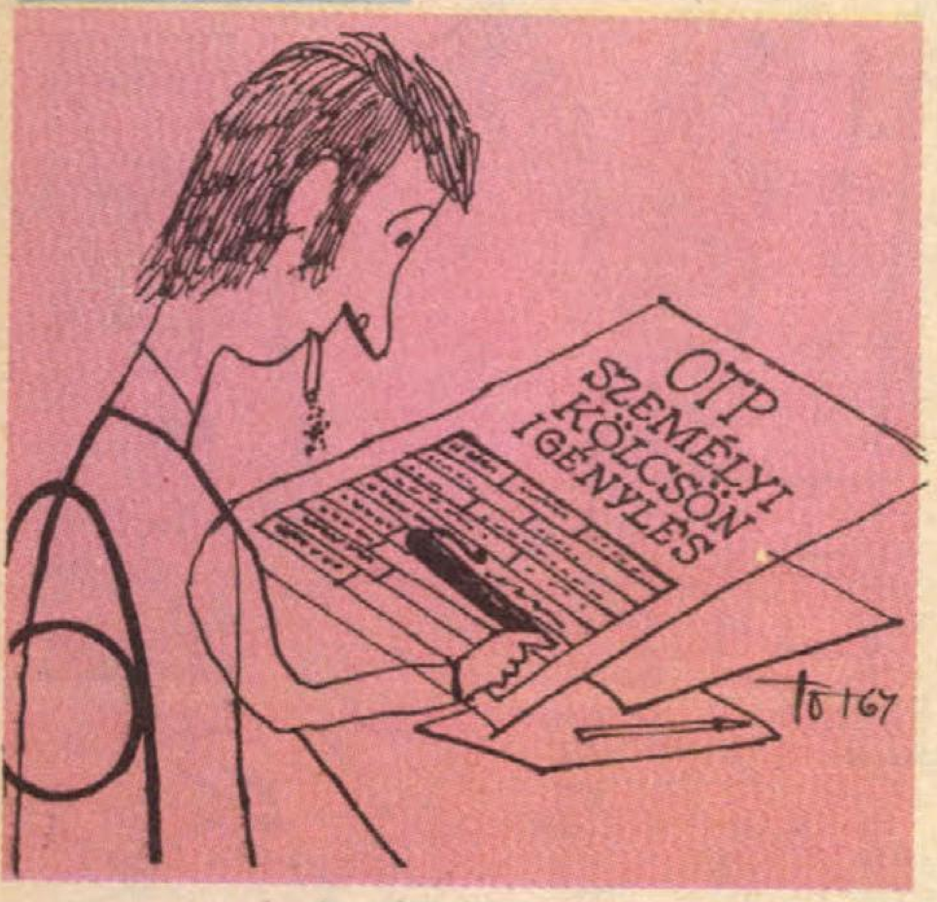

Barát József:

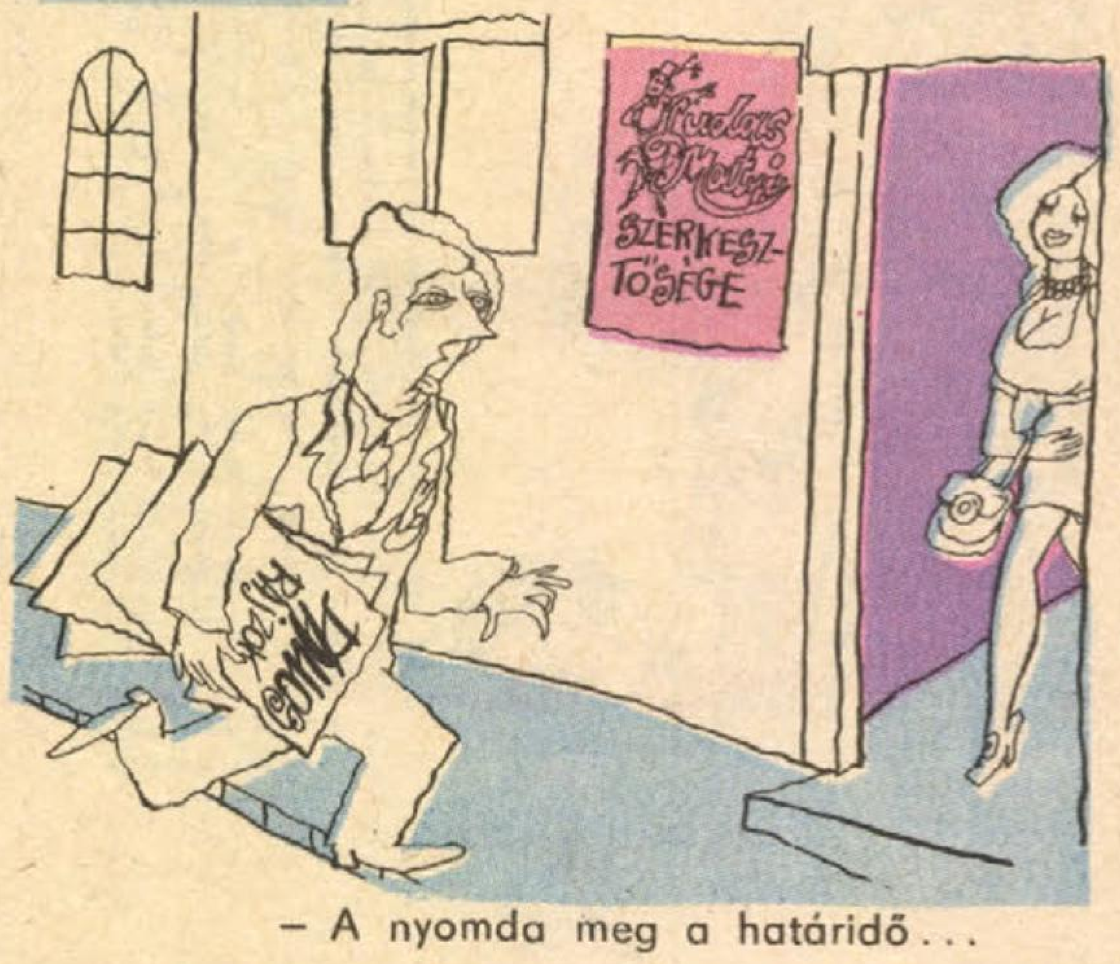
– Attól függ, mikor.

Tót Gyula:

– A bankjegynyomda . . .

Dallos Jenő:

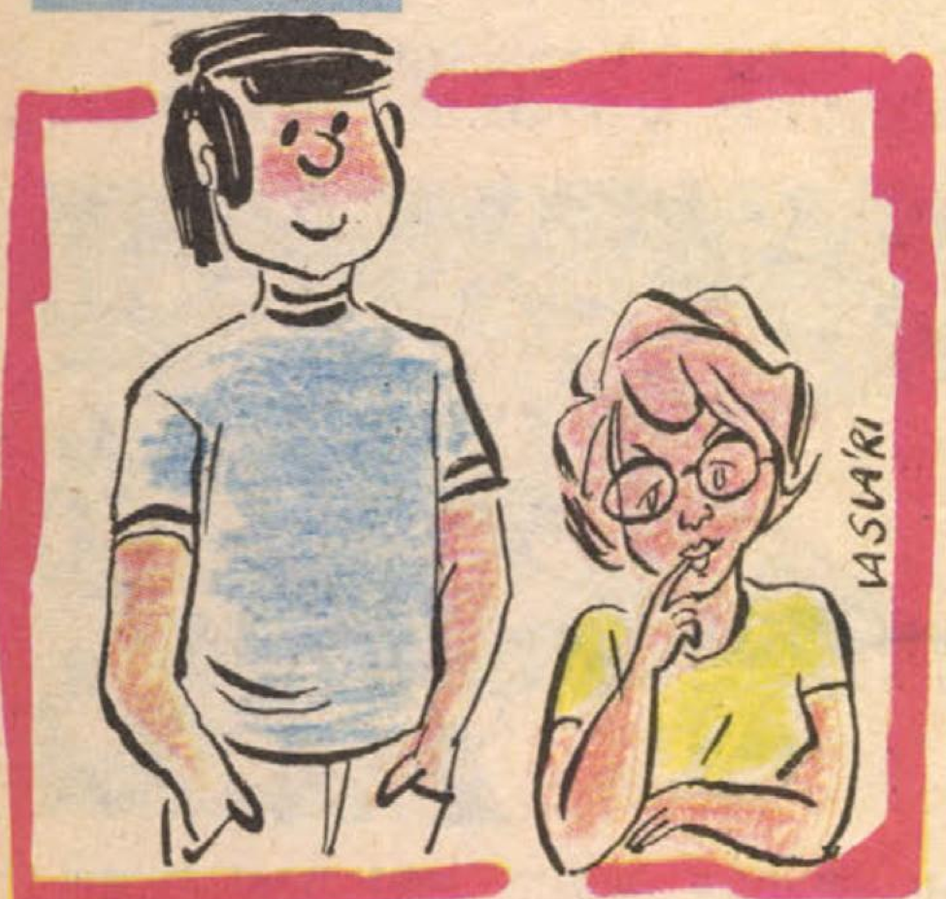

– A nyomda meg a határidő . . .

Erdei Sándor:

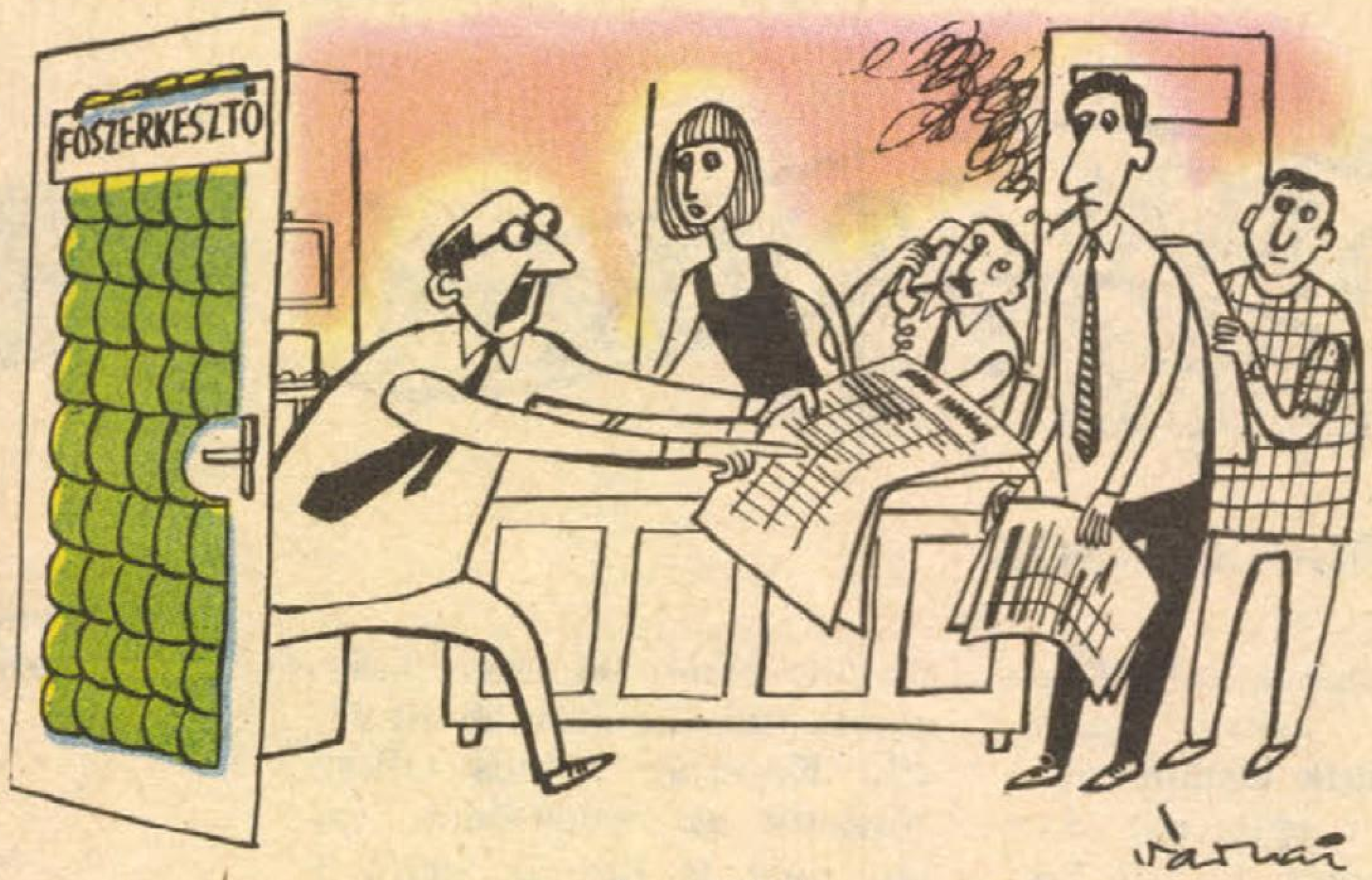

– Az, hogy könyv nélkül szegényebb lennék.

Vasvári Anna:

– Az, hogy az unokaöcsém is János.

Várnai György:

– A sajtóhiba.

Brenner György:

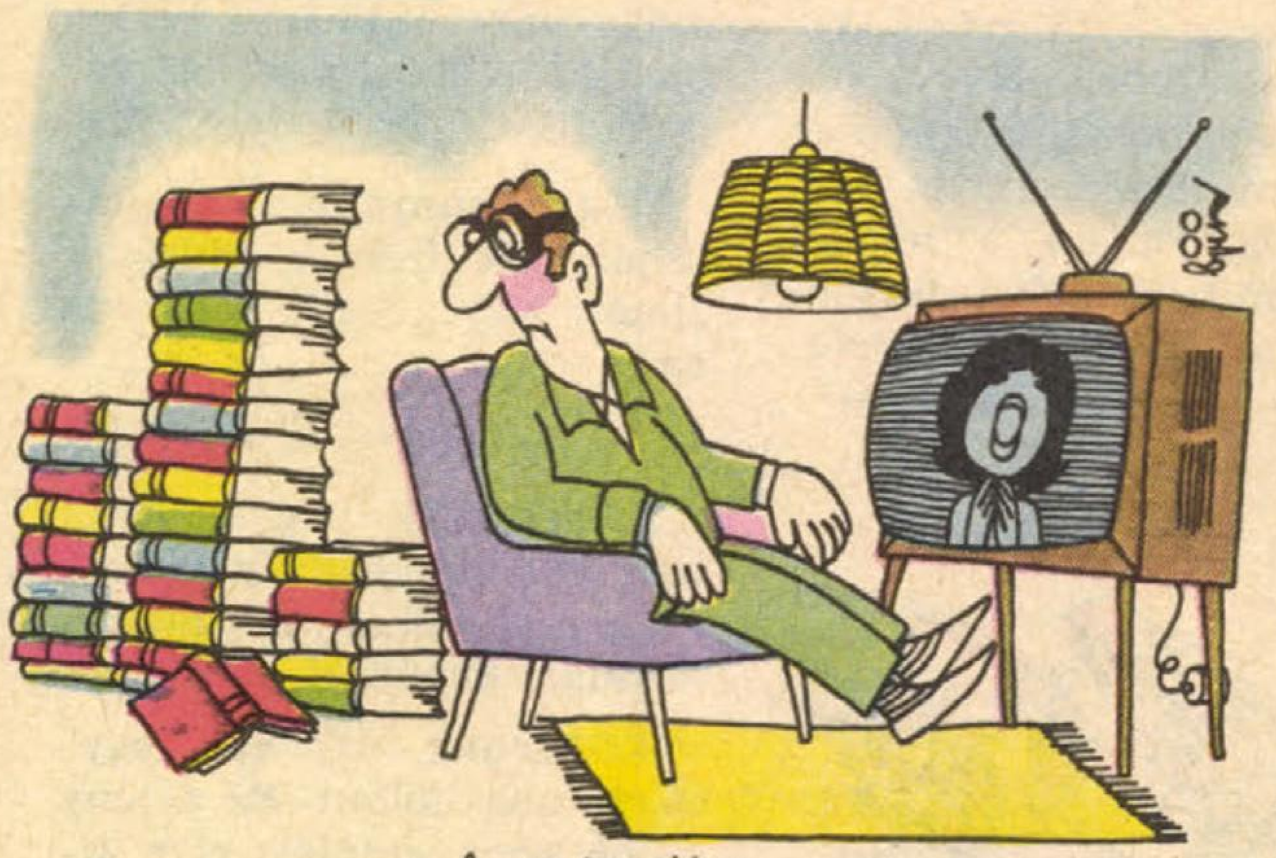
– Semmi.

Szűr-Szabó József:

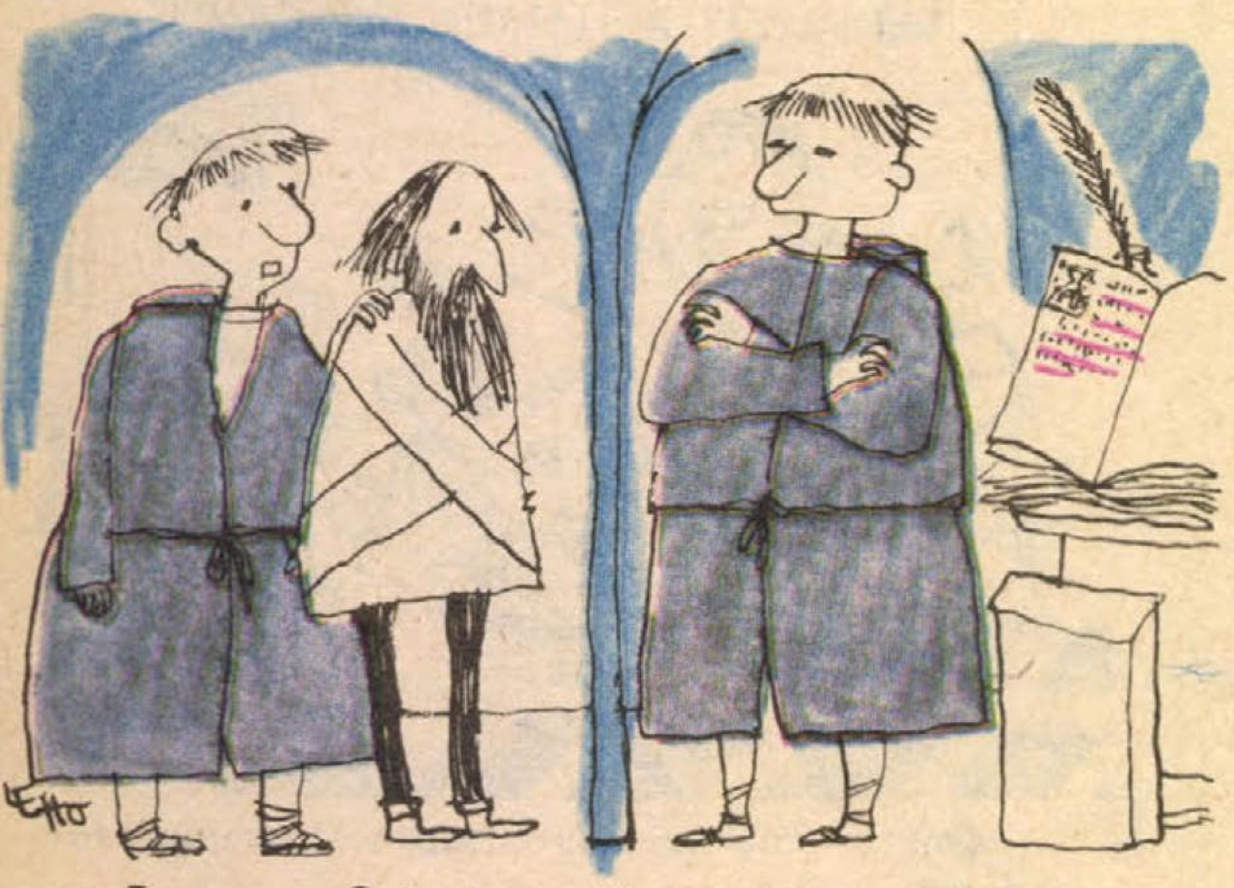

– Kiadhatnának megint egy jó Agatha Christie-t!

Balázs-Piri Balázs:

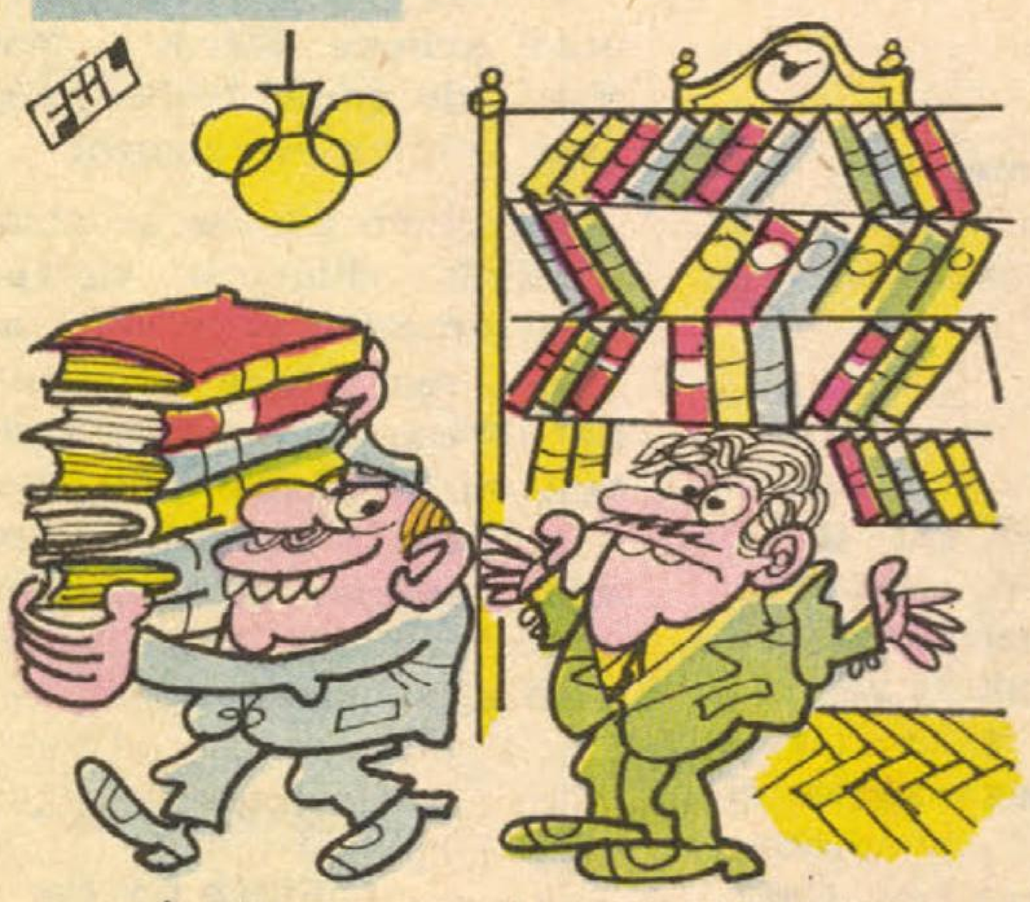
– A restanciám.

Lehoczky István:

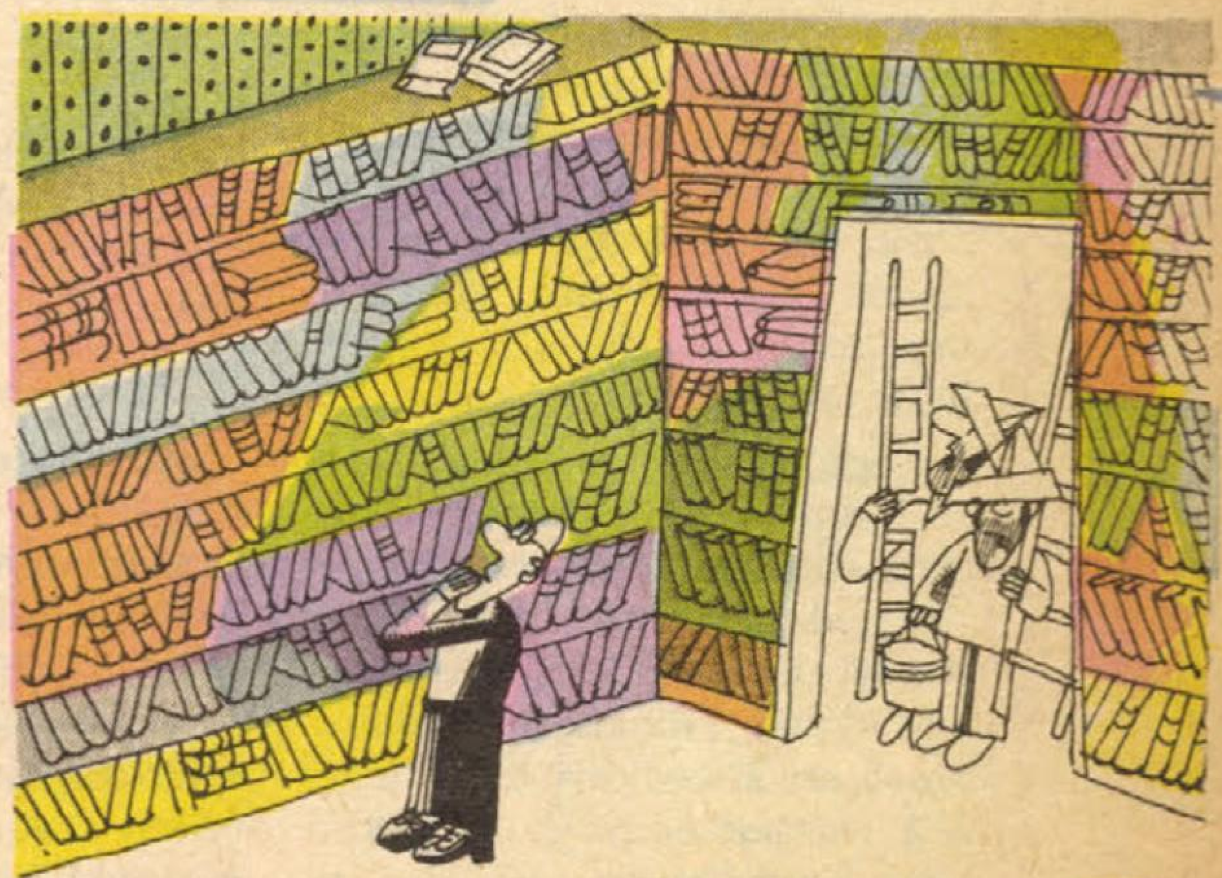
– Ez az a Gutenberg János, aki azt állítja, hogy másfél óra alatt előállít egy kódexet.

Fülöp György:

– A vissza nem kapott kölcsönkönyveim.

Mészáros András:

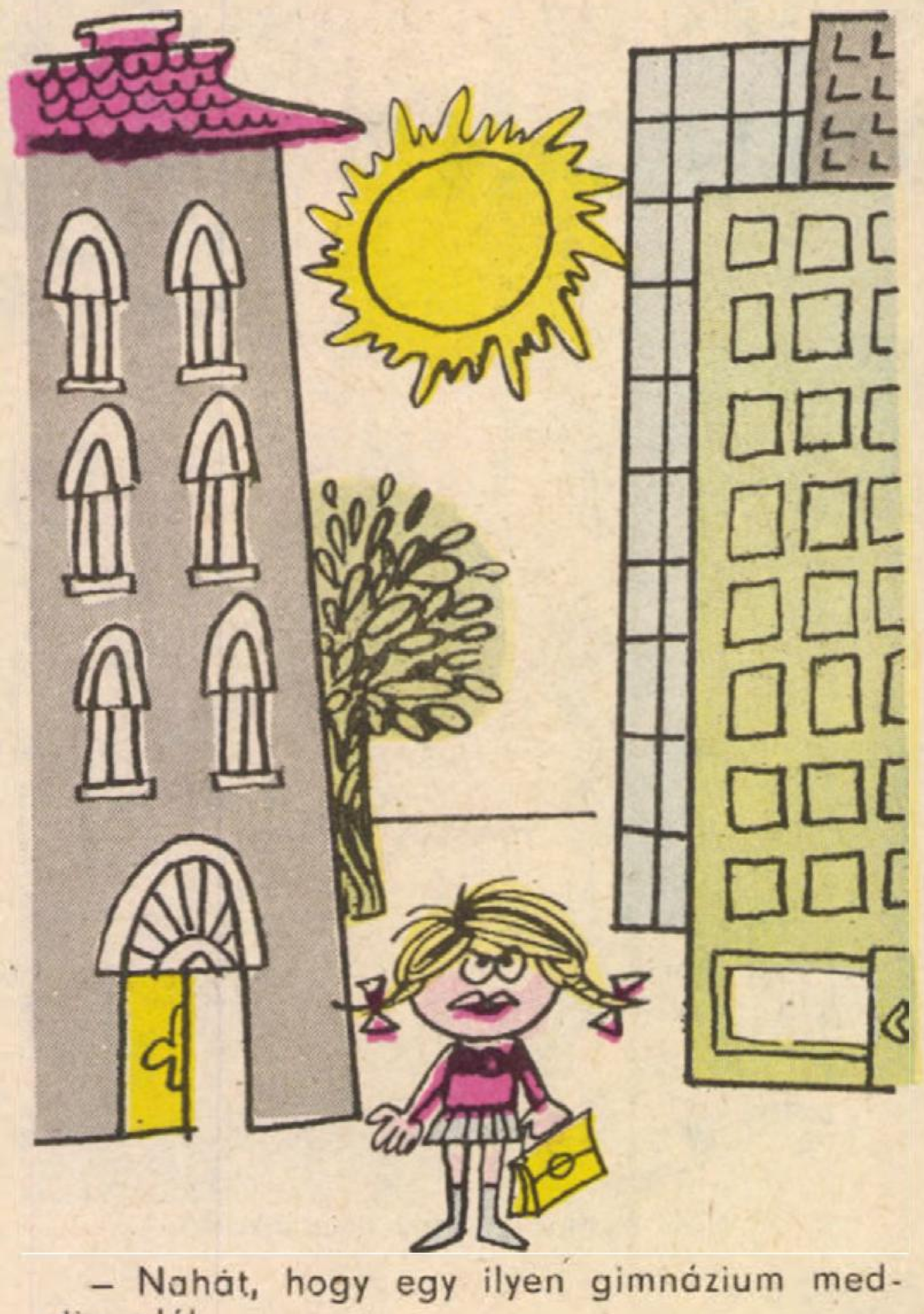
– Itt vannak a festők, és még mindig nem raktam le ezt a sok könyvet!

A HAJDANI PASKÁL-MALOM MELLETT MELEGVIZŰ FORRÁST TÁRTAK FEL

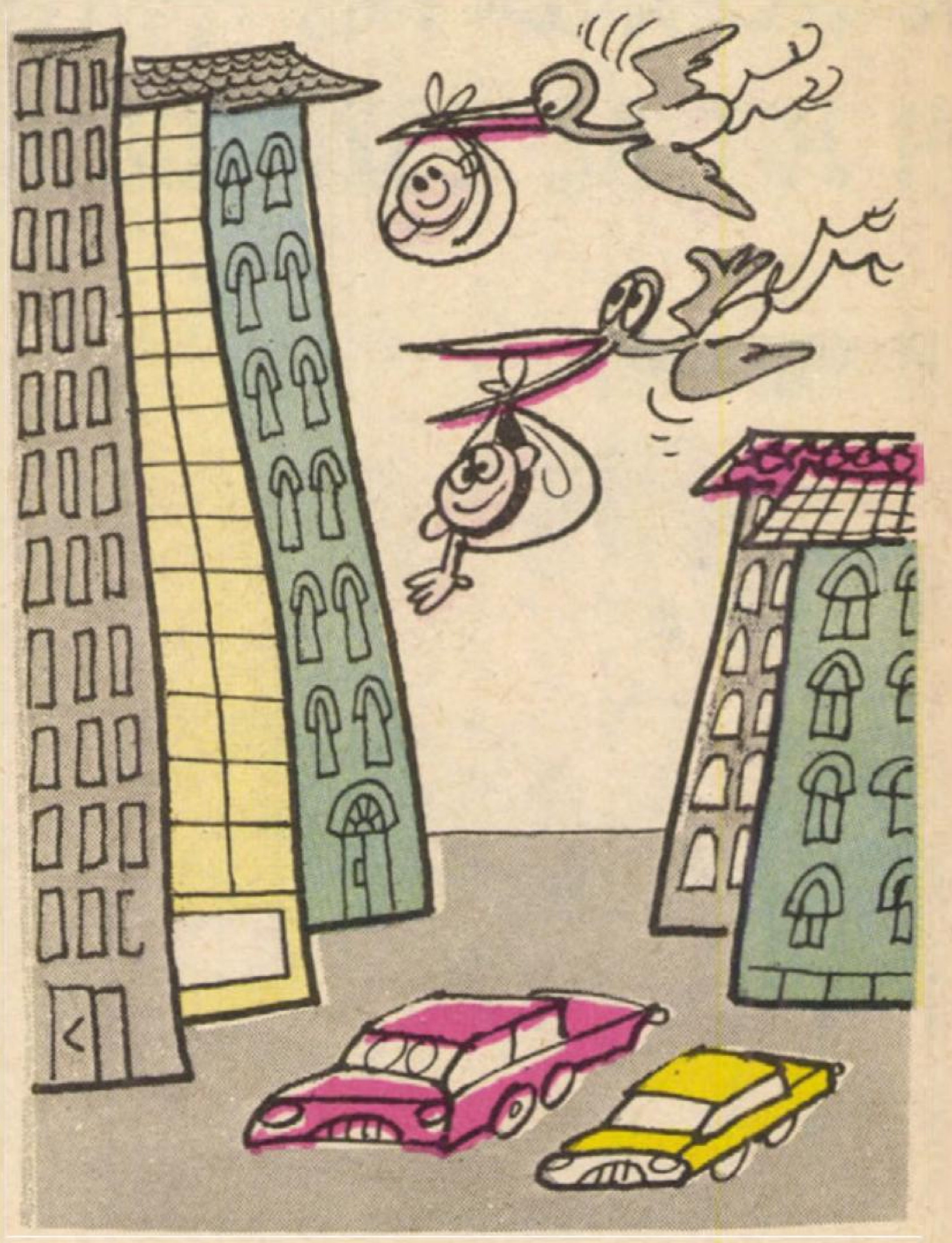
– A gyógyforrás megvan, most már csak pénzforrás kellene, hogy felépüljön a strand.

SZÁZÉVES A TELEKI BLANKA GIMNÁZIUM

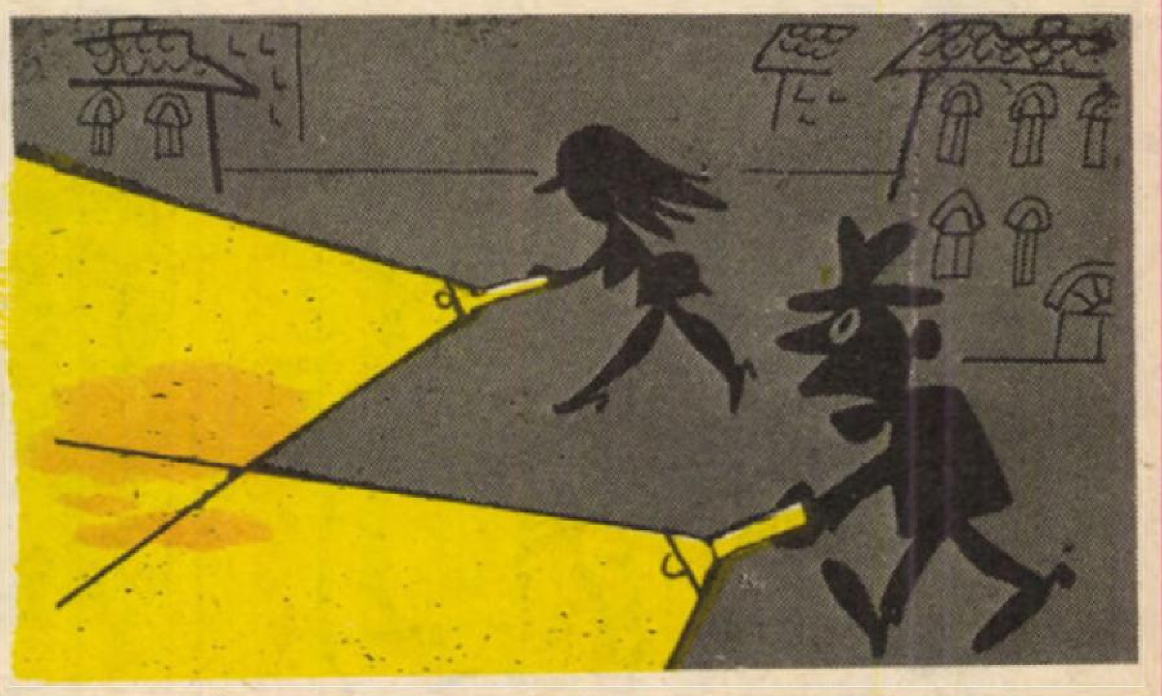
– Nahát, hogy egy ilyen gimnázium meddig elél...

ITT A LEGTÖBB AZ ÓVODAI FÉRŐHELY

– Tegyük le a XIV. kerületben!

ROSSZ A KÖZVILÁGÍTÁS A ZÁSZLÓS ÉS A TÁBORNOK UTCÁBAN

– Már javult a helyzet, mert lehet elemet kapni.

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

ZUGLÓI ZÚGOLÓDÁSOK

Ezrével épülnek az új lakások az Örs vezér téren és a kerület többi új lakótelepén, s mint ahogy az már lenni szokott nálunk, nem épülnek meg hozzájuk a kiszolgáló épületek. Beköltöznek a lakók, s nincs egy rendes közért, egy orvosi rendelő a környékükön. A szakorvosi rendelő például nyolc lakásban van elhelyezve, ami mindenképpen beteg dolog. A bolt is nagyon kevés, az építők két ABC-áruházzal adósak.

Vajon mikor tanuljuk meg már, hogy a lakótelepek építésének az ábécéje az, hogy a beköltöző sok tízezer lakónak legyen egy ABC-je?!

Valami ősi török átok lehet ez rajtunk, kivonuló janicsárok szórhatták ránk az átkot, így valahogy: „Soha ne tudjátok befejezni a járulékos építkezéseiteket!"

Az sem hihetetlen, hogy éppen itt, ezen a tájon hangzott el az a bizonyos átok, hiszen itt elevenen élnek a török hagyományok. A kerületnek egyik része például mindmáig a Törökőr névre hallgat.

Legújabban pedig a Városligetben tűnt fel egy kisebb török csapat, ott randalíroznak a hétvégi estéken a Körszínházban. Van közöttük egy évődő, kötekedő férfipár, amolyan középkori közel-keleti Hacsek és Sajó, az egyiket Karagöznek hívják, a másikat Hadzsivatnak. Foglalkozásukra nézve építőmunkások, akik Orhan szultán mecsetjét építették. Ám a két komédiás kedvű kőműves a legnagyobb dologidőben is folyton a kabarét csinálta, s nemcsak maguk nem dolgoztak, de még a társaikat is feltartották. („Milyen szép dolog, hogy már ma, nem történik ilyes lárma!") Így aztán a mecset nem épült az előírt tempóban, s a dühös szultán lefejeztette Karagözt és társát.

Hja, akkor még, úgy látszik, komolyan vették a járulékos beruházások elmaradását...

– – – – – – – – – –

Múzeumokkal gazdagon megáldott vidék ez: itt van a Szépművészeti, a Közlekedési, a Mezőgazdasági Múzeum, s hozzájuk itt van még a Műcsarnok is. A nagyok árnyékában meghúzódva, elfeledve, van itt egy aprócska múzeum is, amelyben Gábor Andor életének, munkásságának fellelhető emlékeit őrzik. Kapuját, sajnos ritkán zörgetik az érdeklődők, talán nem is tudnak erről a múzeumról. Pedig legalább a környék iskoláinak irodalomtanárai elvihetnék oda a diákokat, tanulmányi kirándulásra. Volna még mit tanulnunk Gábor Andortól.

Hogy könnyebben megtalálják, ide írom a múzeum címét: XIV., Zichy Géza utca 8.

– – – – – – – – – –

Közlekedési gondokban sem szűkölködnek a zuglóiak. Hogy csak néhányat említsek közülük, kapásból:

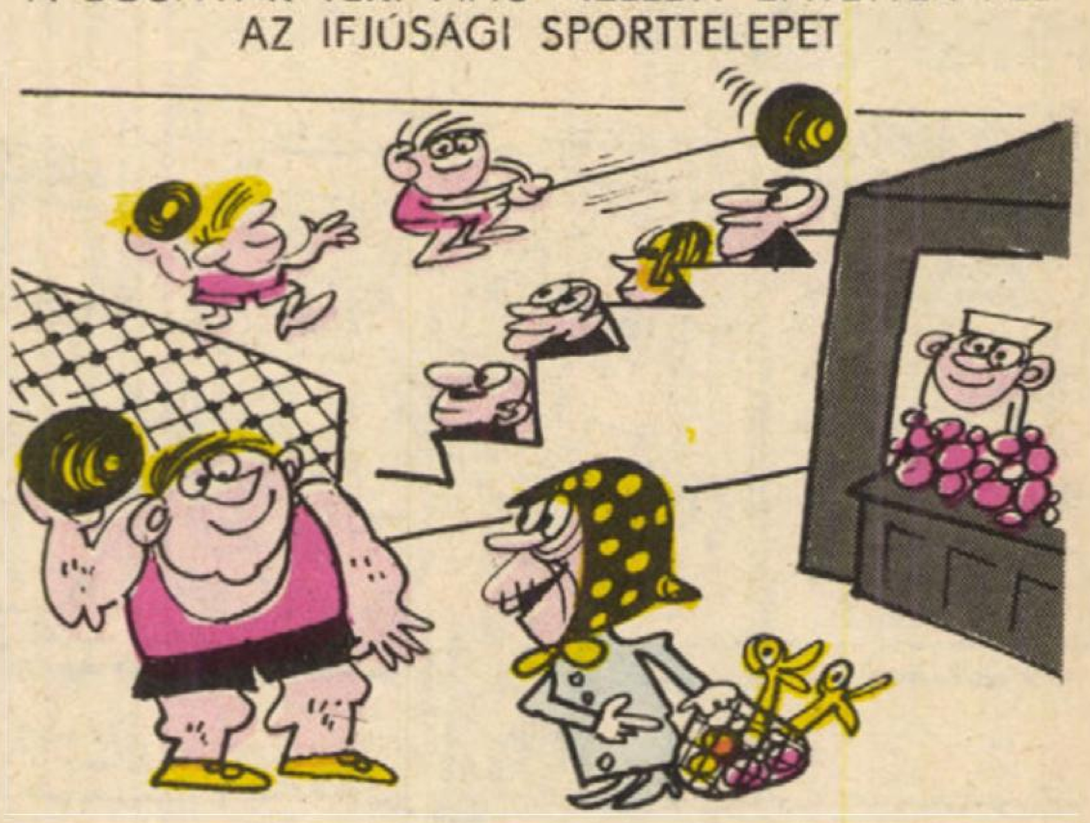
A kerület útjainak egyötöde még földút. Ez a tény külön kommentálást nem kíván.

A Hungária körutat szélesíteni kellene. Ígérik is már régen, de ennél többre még nem jutottak az ügyben.

A legtöbb panasz azonban a 25-ös villamost siratja. Megszüntetése nem volt indokolt, sem eléggé átgondolt. Ez ügyben már sokan szóltak, mi is írtunk már róla, s így nem is mondjuk többször, csakis huszonötször: adják vissza a 25-ös villamost a zuglóiaknak...

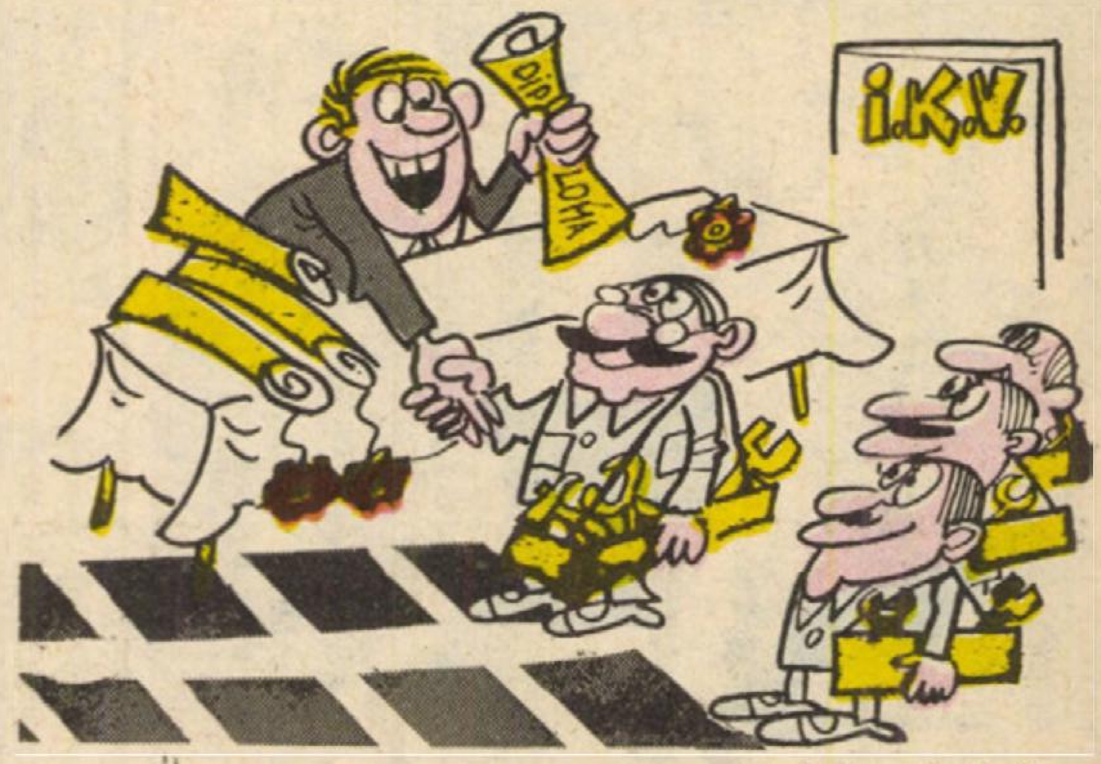
Radványi Barna—
Fülöp György

A BOSNYÁK TÉRI PIAC MELLETT ÉPÍTETTÉK FEL AZ IFJÚSÁGI SPORTTELEPET

– Ha már úgyis edzésben van, fiam, segítsen hazacipelni ezt a cekkert!

A KERÜLETI IKV BARKACSTANFOLYAMOT RENDEZETT A HÁZFELÜGYELŐKNEK

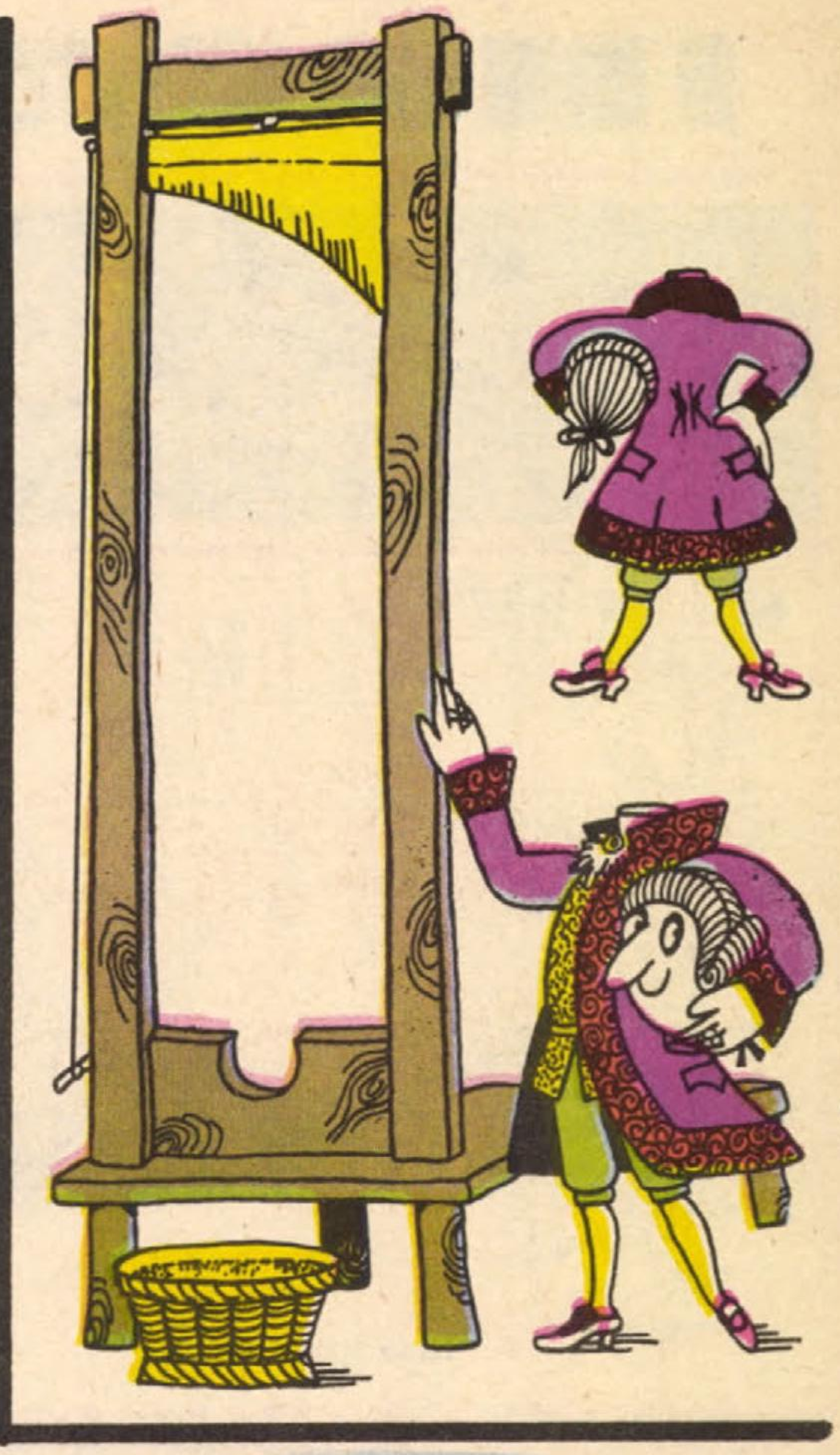

– Önt ezennel a rossz csapok doktorává fogadom!

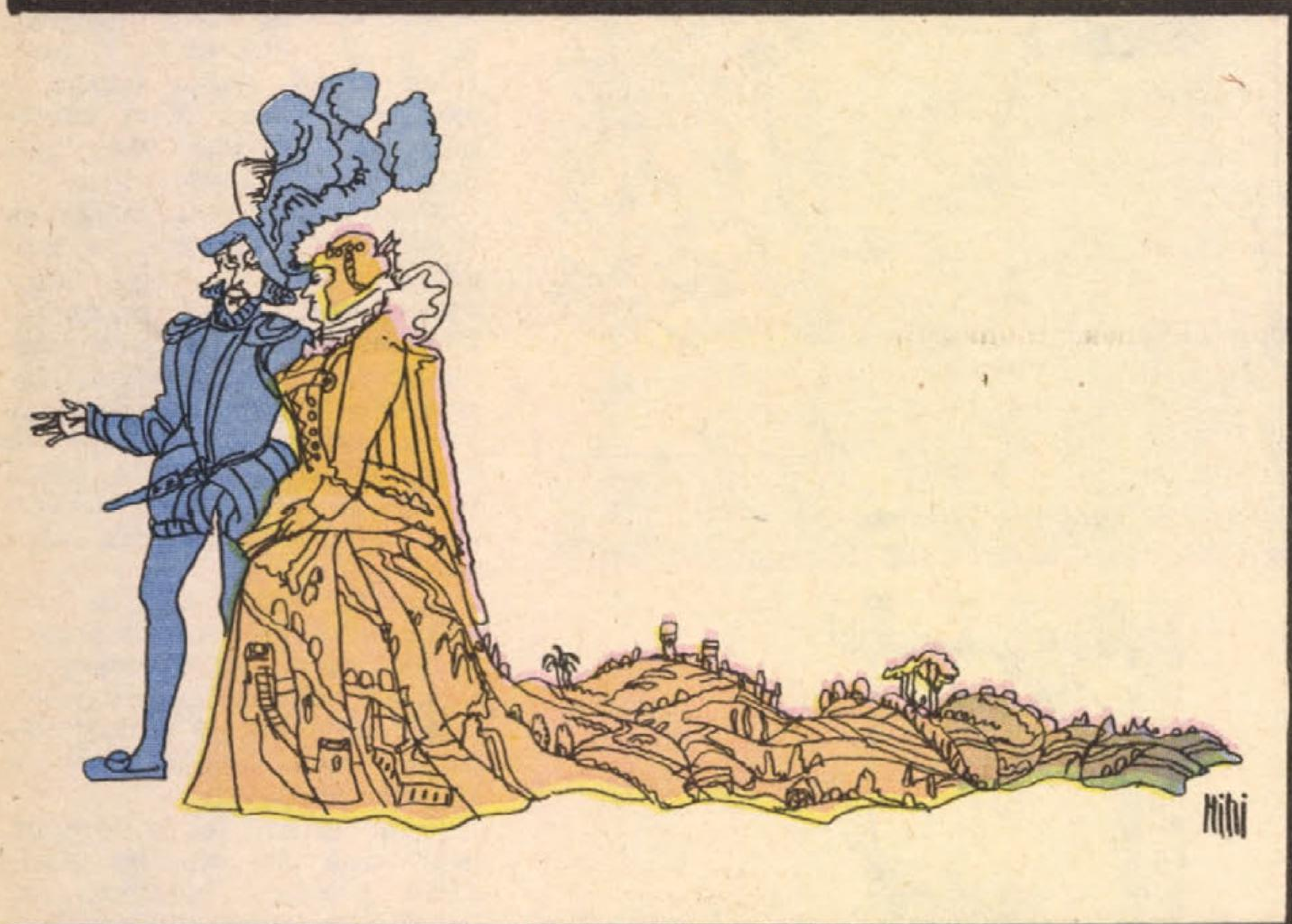
VISELET

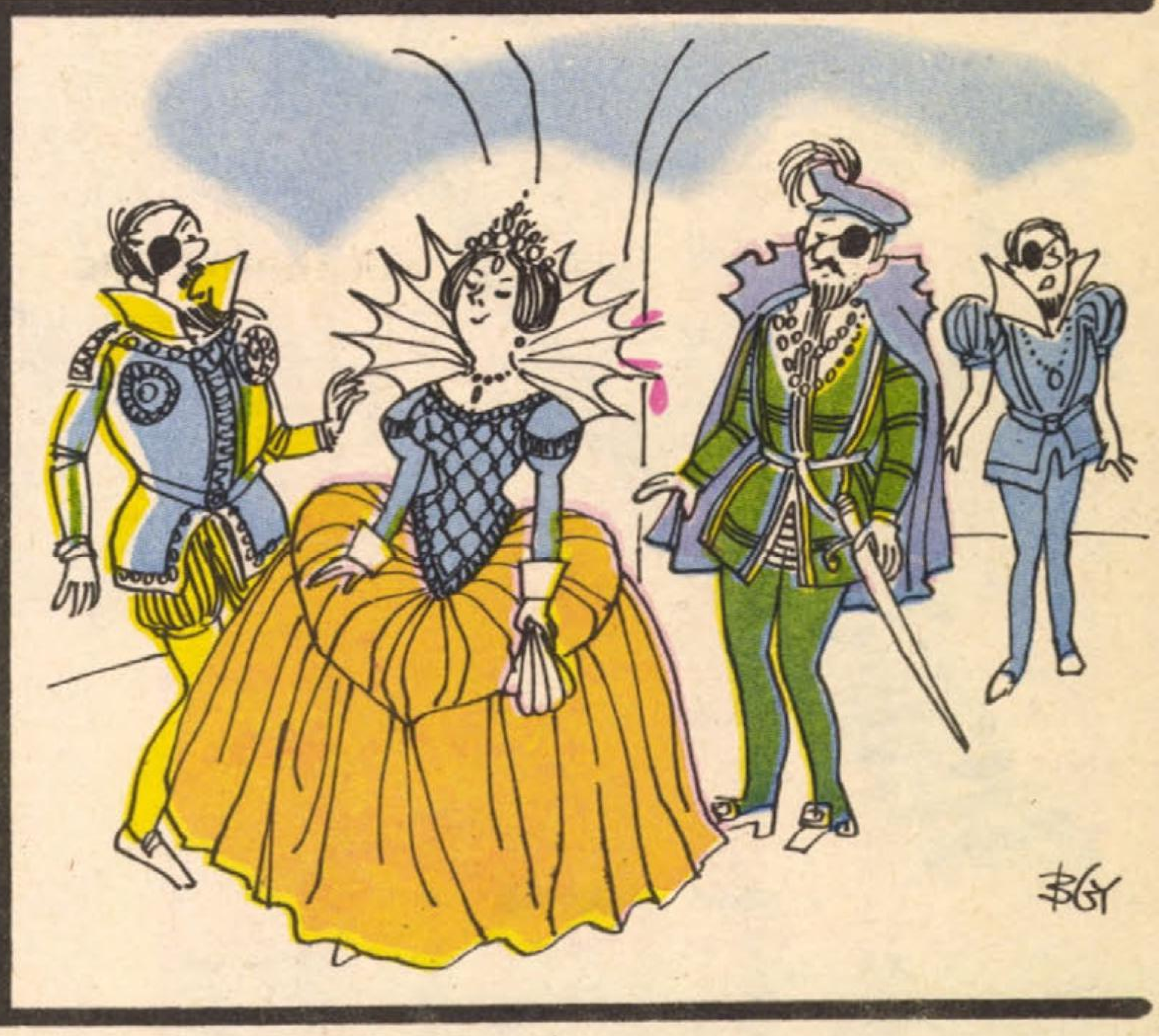
DALLOS, VARNAI, BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, BRENNER, FÜLÖP, SZŰR-SZABÓ

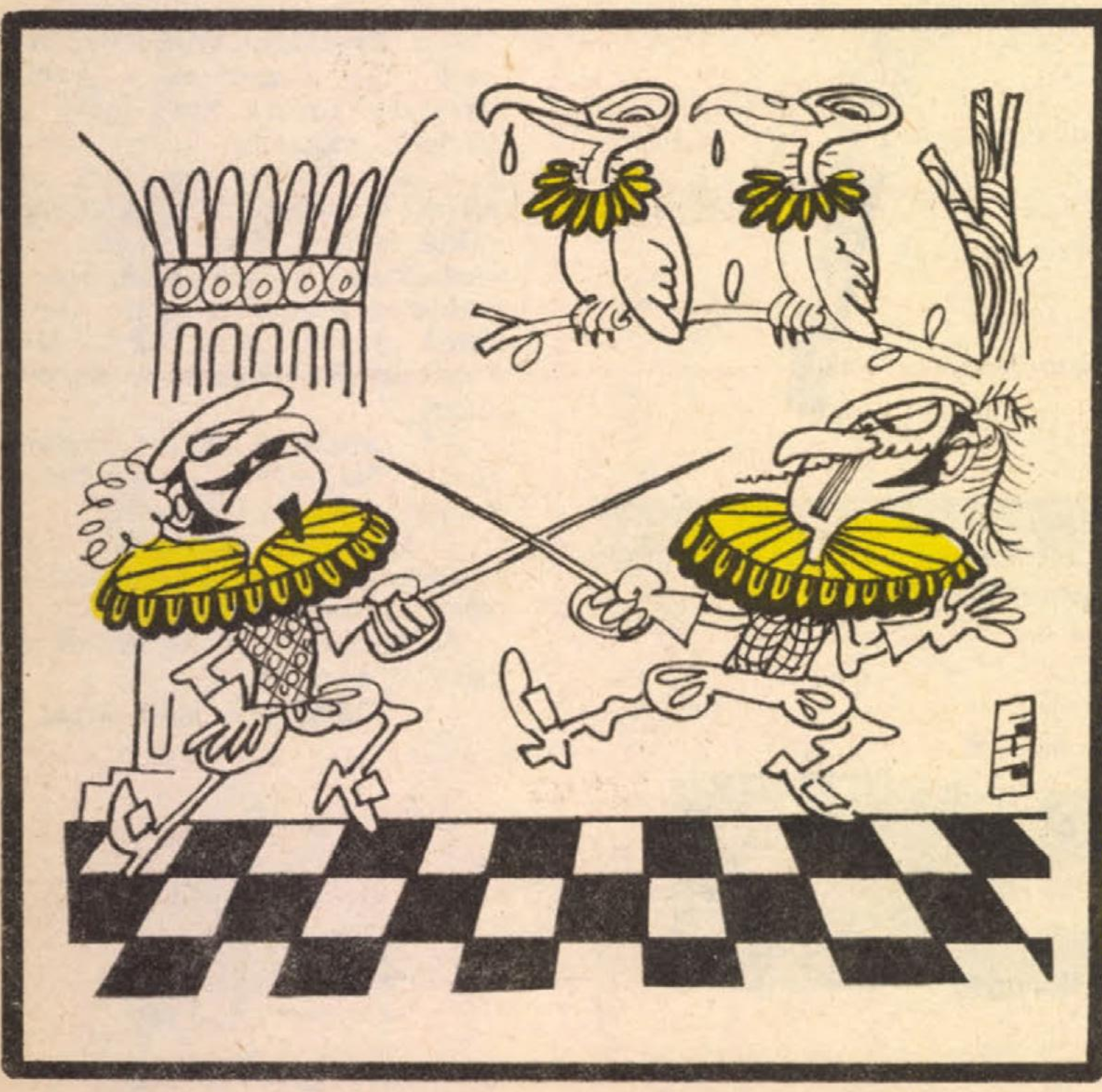

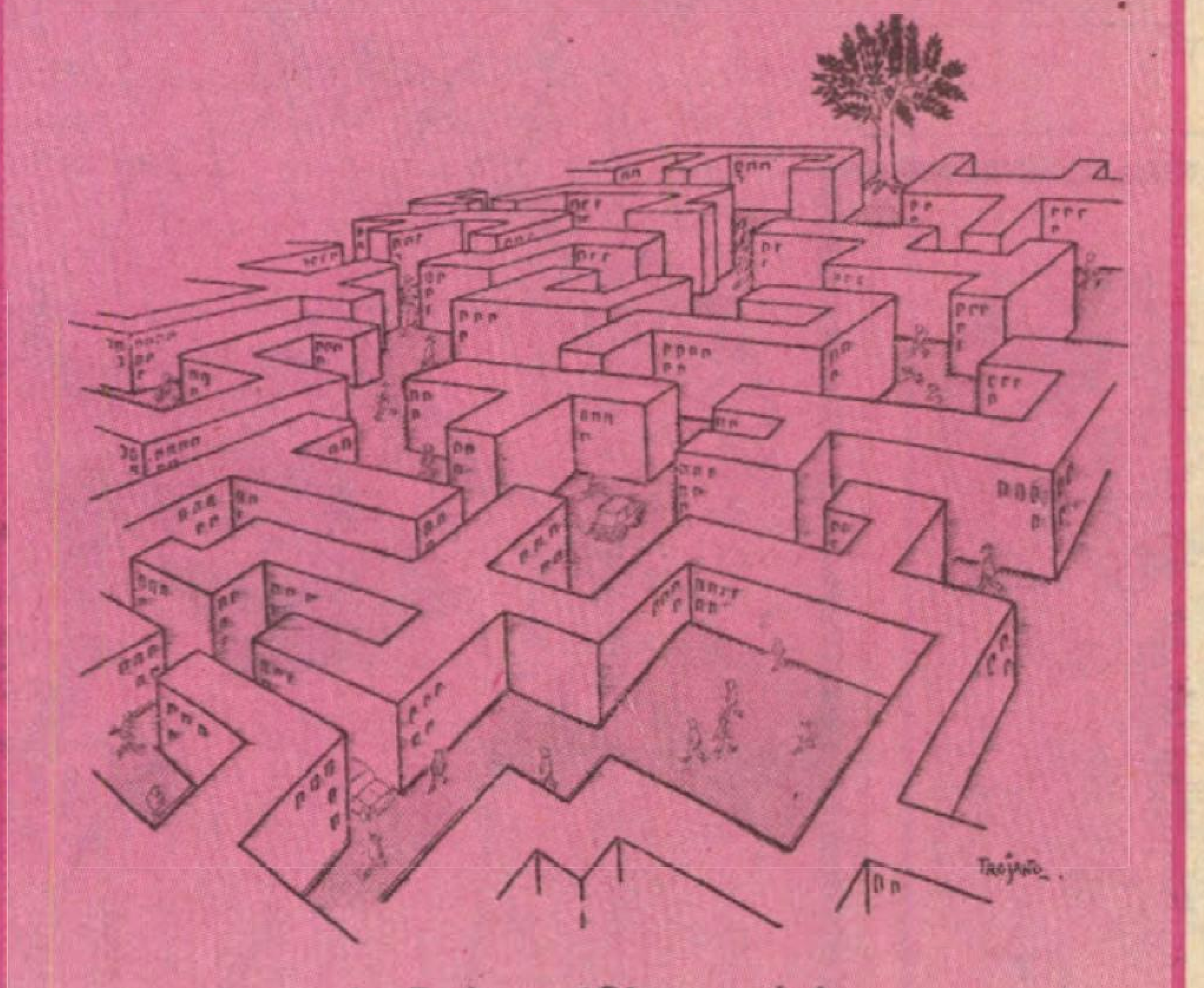

IMPORT HUMOR

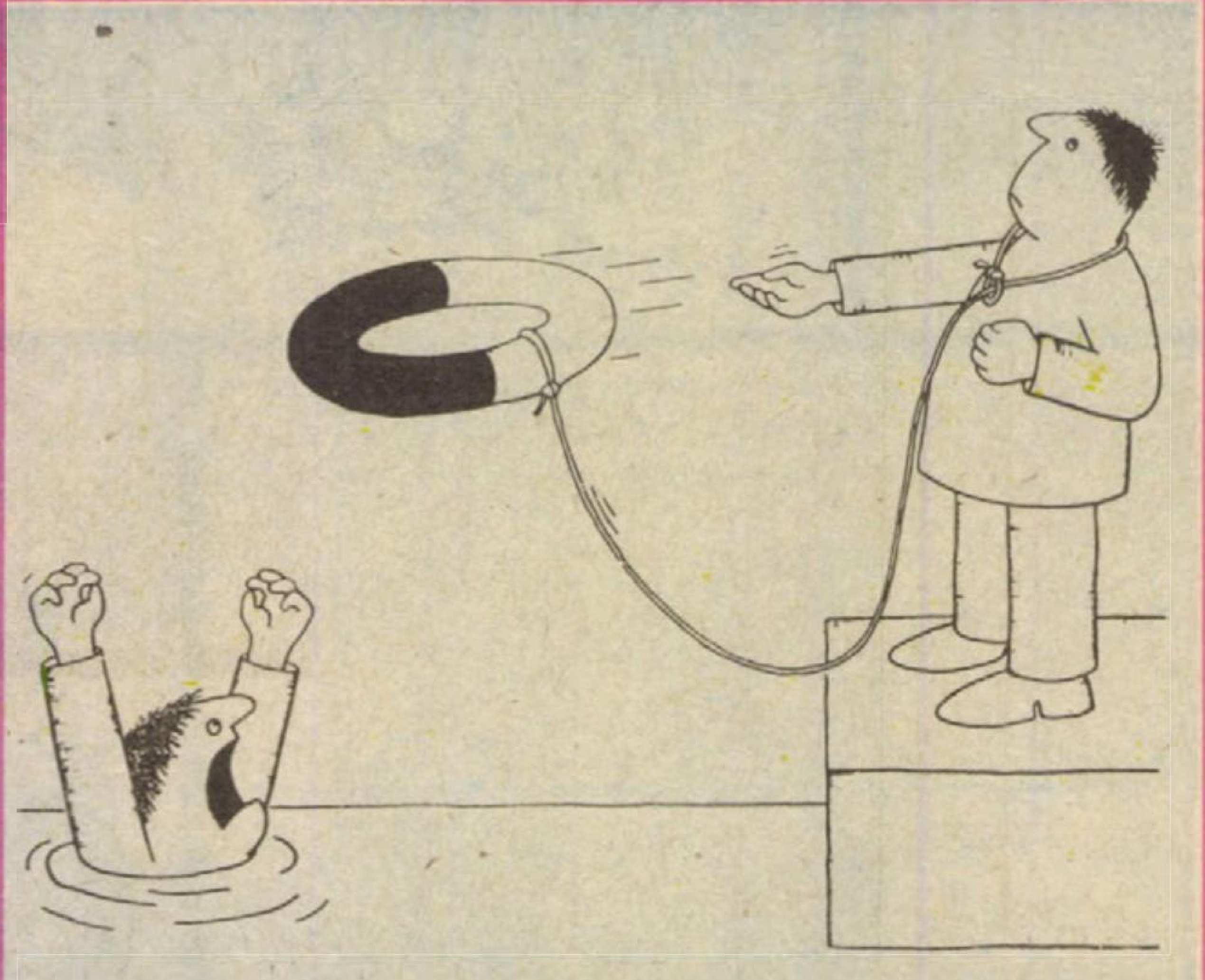
Skopjében évről évre megrendezik a Karikatúra Világkiállítást. E kiállításon magyar karikaturisták is részt szoktak venni, s közülük többen már díjakat is nyertek. Alábbi rajzainkban a legutóbbi világkiállítás rajzaiból adunk válogatást.

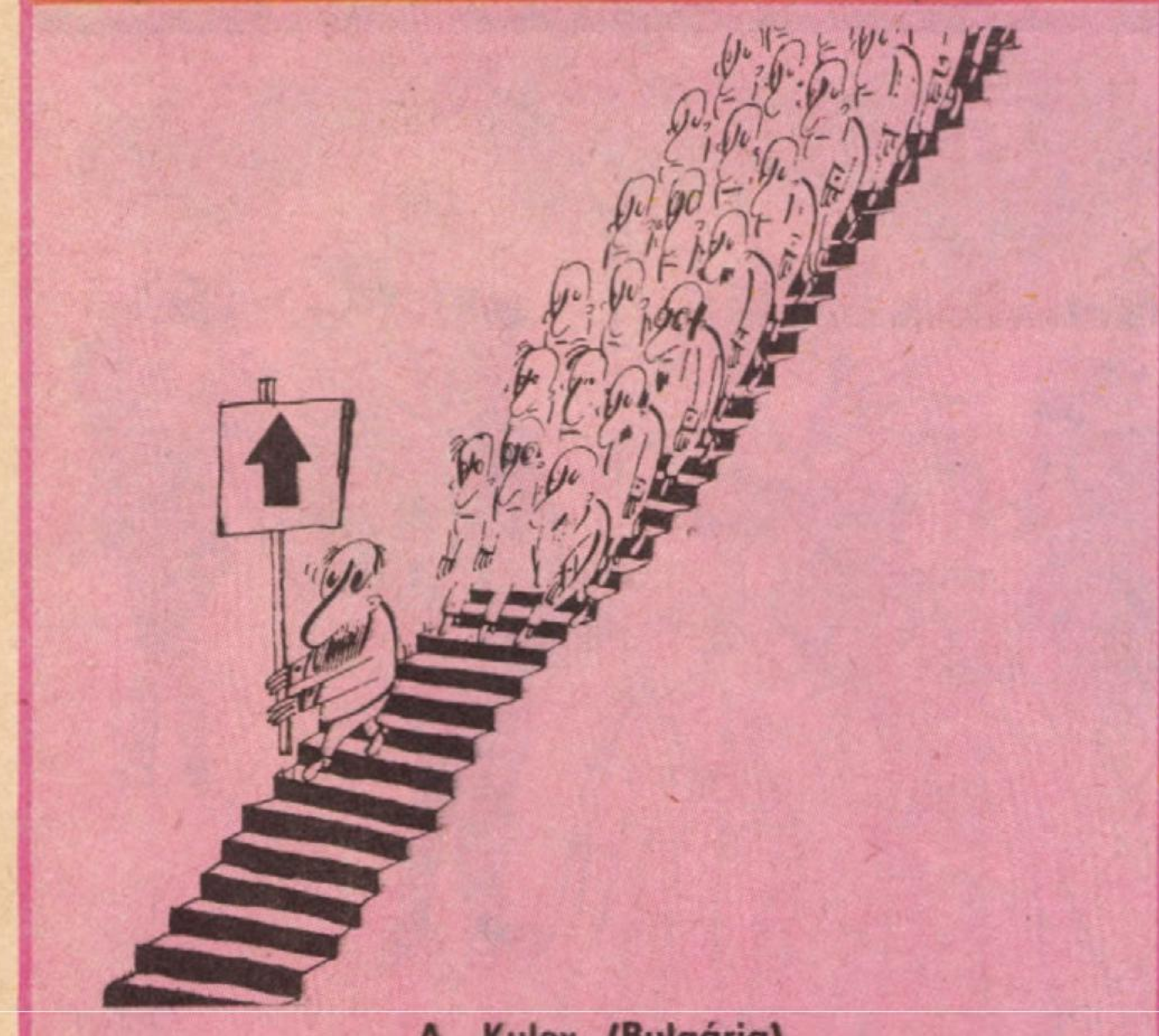
D. Jelen (Jugoszlávia)

L. Trojano (Olaszország)

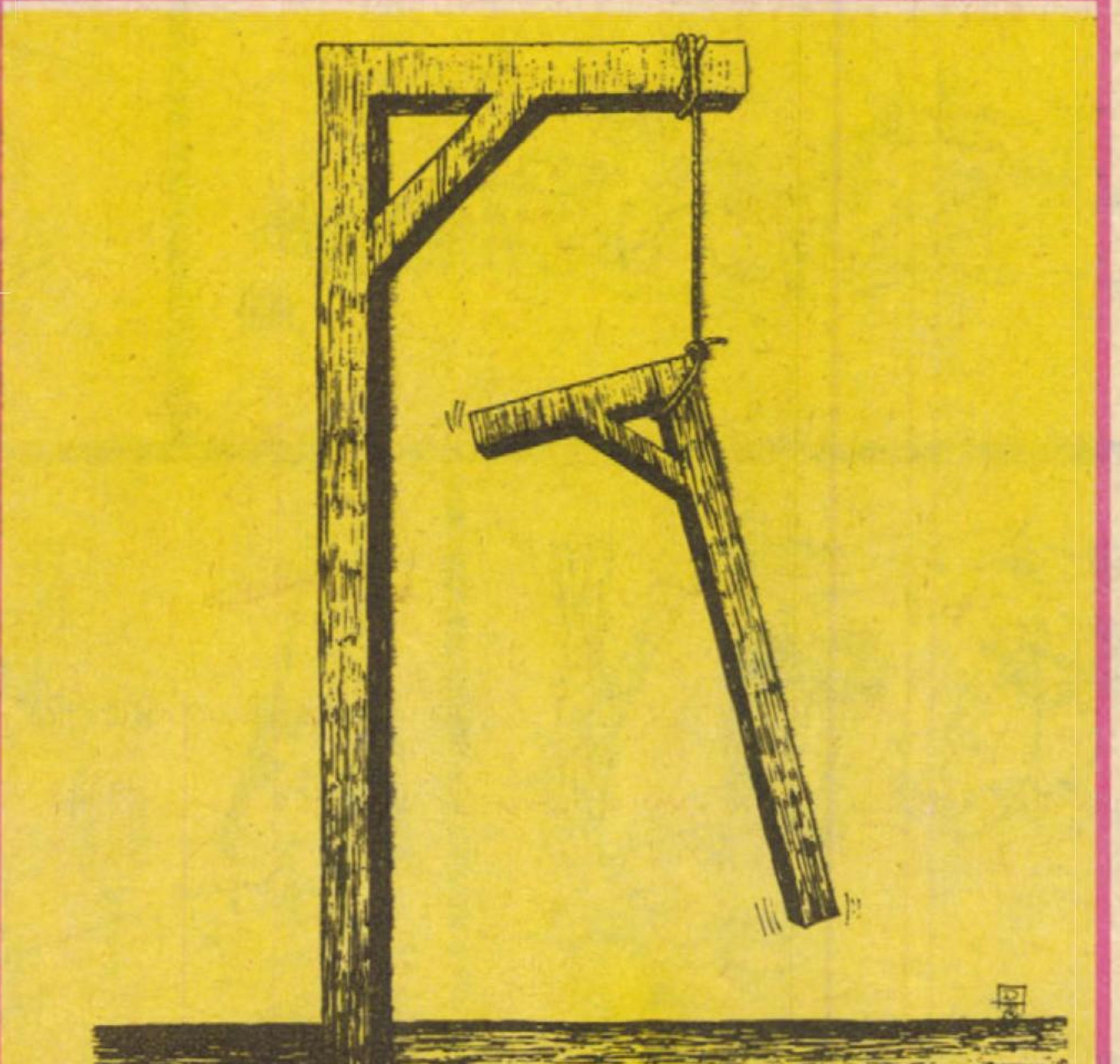
J. Vorobjev (Szovjetunió)

A. Kulev (Bulgária)

A. Mishanek (Csehszlovákia)

A. Dragosh (Románia)

J. Bohdanowicz (Lengyelország)

KIVILÁGÍTATLAN KERÉKPÁR

Este féltizenegy. Barátom Wartburgjában ülök, kocsikísérői beosztásban. Nyolcvan kilométeres sebességgel haladunk. Fülsértő fékcsikorgás. Lajos rettenetesen káromkodik. Néhány centiméterre állunk meg egy kerékpártól. A biciklin nincs világítás. Se elől, se hátul. A kerékpáros villámgyorsan leugrik a gépről és szóra nyílnak ajkai. Vajon mit fog mondani?

A következőkre gondoltam: Uram, én világéletemben kerültem a feltűnést. Alapelvem: szépen, csendesen a háttérben maradni. Soha nem vágytam arra, hogy felfigyeljenek rám. Egyszerű kisember vagyok. Csak semmi fény, semmi csillogás. Jelszavam: Világítsanak a gazdagok!

Miért olyan nagy a hangja? Azért, mert magának Wartburgja van, nekem meg csak biciklim? Hát igen, nincs kivilágítva. No és? Magának kutyakötelessége, hogy az útviszonyoknak megfelelő sebességgel vezesse ezt a járgányt. Ha majd óránként öt kilométerrel halad, akkor engem is észrevesz. Azért, mert magának négy kereke van, még nem különb nálam...

Mondja, hát van magának lelke? Azért fékezett le mögöttem egy centivel, hogy bosszantson? Uram, az én feleségem megszökött egy fizetőpincérrel.. Bánatomban azra gondoltam: este felülök egy kivilágítatlan kerékpárra és isten veled élet. Erre maga felborítja a legszebb terveimet. Micsoda emberek vannak!...

Lámpa? Ahhoz elem is kell. Mit gondol, lopom én a pénzt? Bohém, könnyelmű embernek tart, aki százast ragaszt a prímás homlokára és elemet vásárol? Nem vagyok én a kuwaiti olajsejk!

Nem tettem fel a lámpát, mert csak át akartam karikázni a szomszédomhoz, aki tizenkét méterre lakik tőlem. Ezt a távolságot csukott szemmel is megteszem. Aztán eszembe jutott, hogy még át kellene ugranom Bözsi nénihez, a mákdarálóért, aki viszont huszonként kilométerre lakik innen! Vissza már nem mehettem a lámpáért, mert babonás ember vagyok. Ugye most már világos, hogy miért mentem kivilágítatlan kerékpárral?

Az országúti rém megvetően végigmérte a Wartburg tulajdonosát és így szólt:

— Pancser autósok! Az ilyenek miatt van az a sok baleset az országutakon!

Aztán hűvösen biccentett és tovább karikázott.

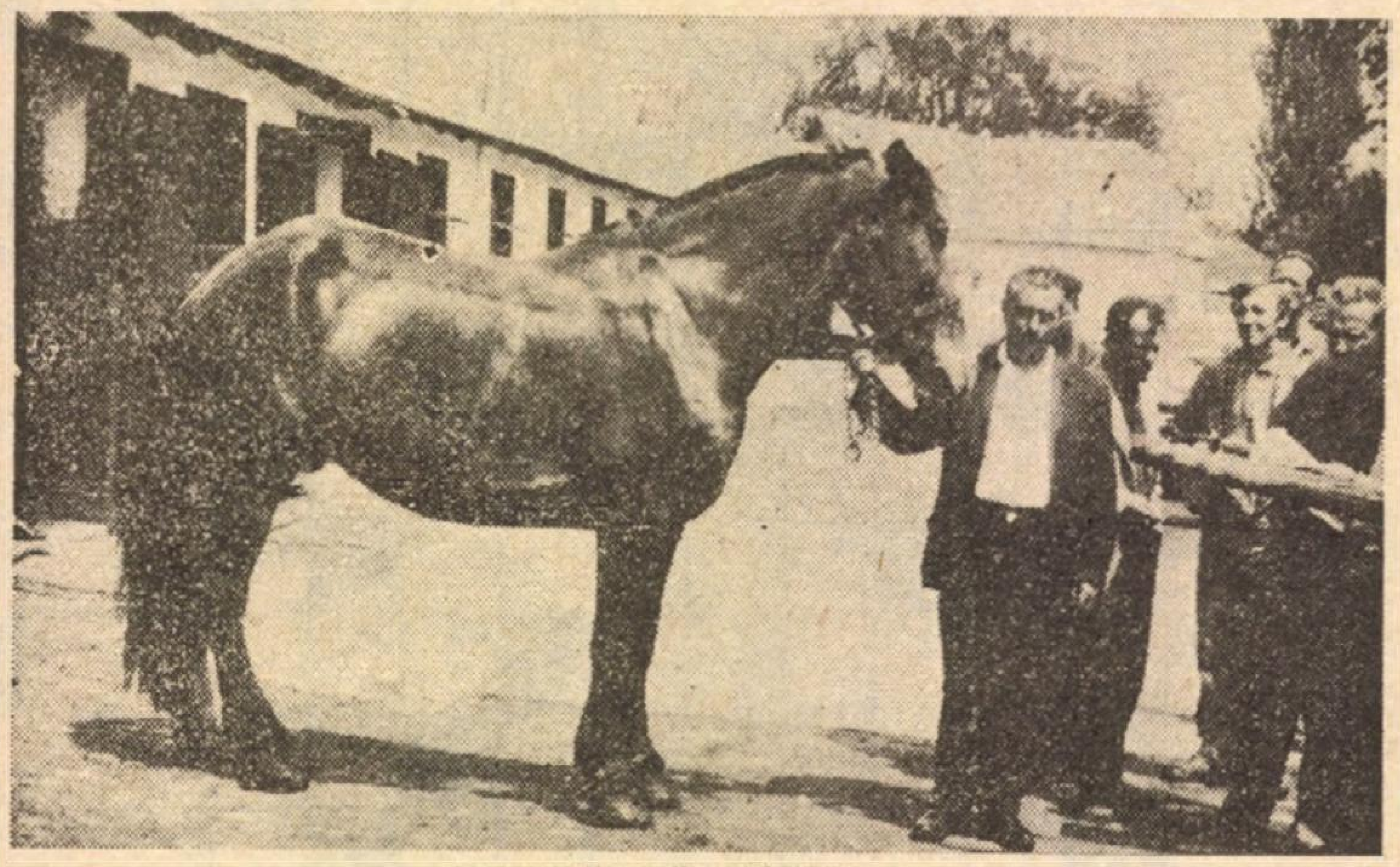
Galambos Szilveszter

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Műszaki szemle a 2-es üzemegységnél

Szerintünk üzemképes.

(Az „EPFU híradó" c. lapból nyírta Haklbauer Katalin, pécsi olvasónk)

Mondjuk teljes gőzzel lerohan egy járókelő.

(A Halászbástya feljárójánál fotózta Karácsonyi László)

Csecsemőétkeztetésre alkalmas mély fúrású közkutat létesített a péri tanács a község központjában, a napközi otthon előtt. A munkálatokhoz 12 000 forintot adott a tanács.

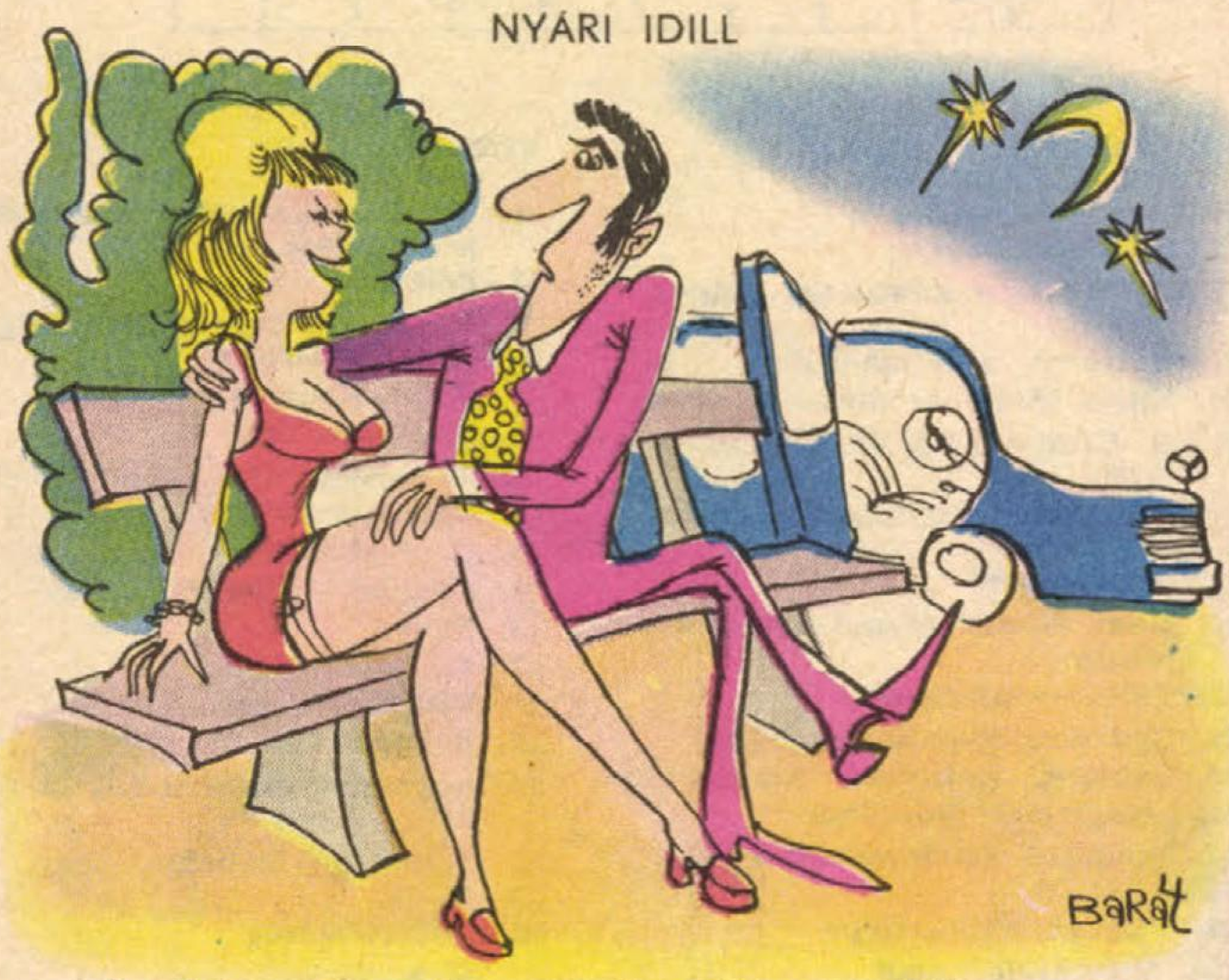
Tejjel-mézzel folyó közkút?

(A Kisalföld c. lapban észlelte Bolgár Ivánné, győri olvasónk)

Oh! *(A Fogarasi úti „Törökör ABC"-áruháznál fotózta Winter Lajos)*

NYÁRI IDILL

– Lacikám, maga lesz az én státusz-szimbólumom!...

NŐI FOCI

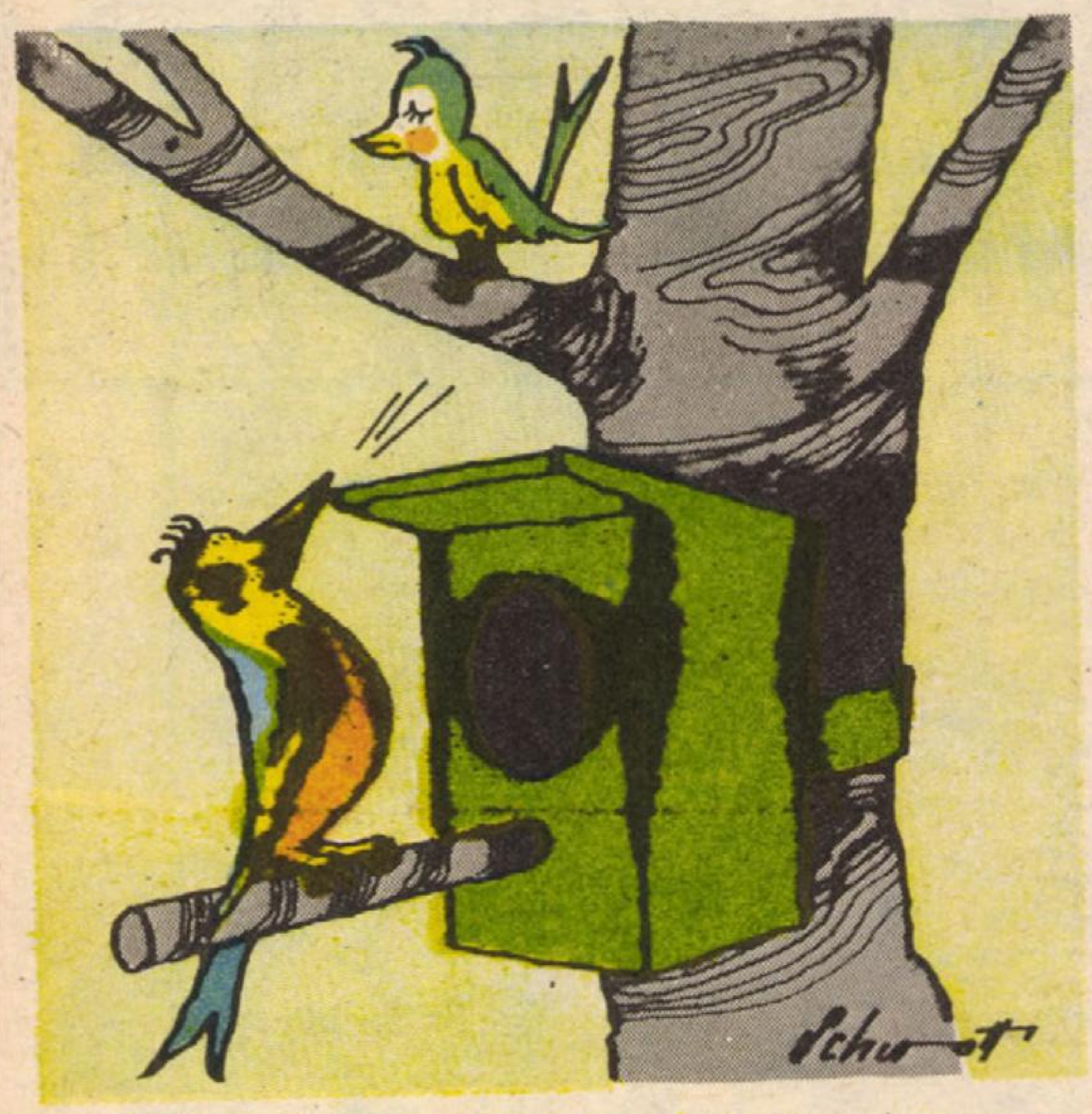
RÖVIDLÁTÓ LEPKEGYŰJTŐ

SZAKÉRTŐ MÚZEUMI TOLVAJ

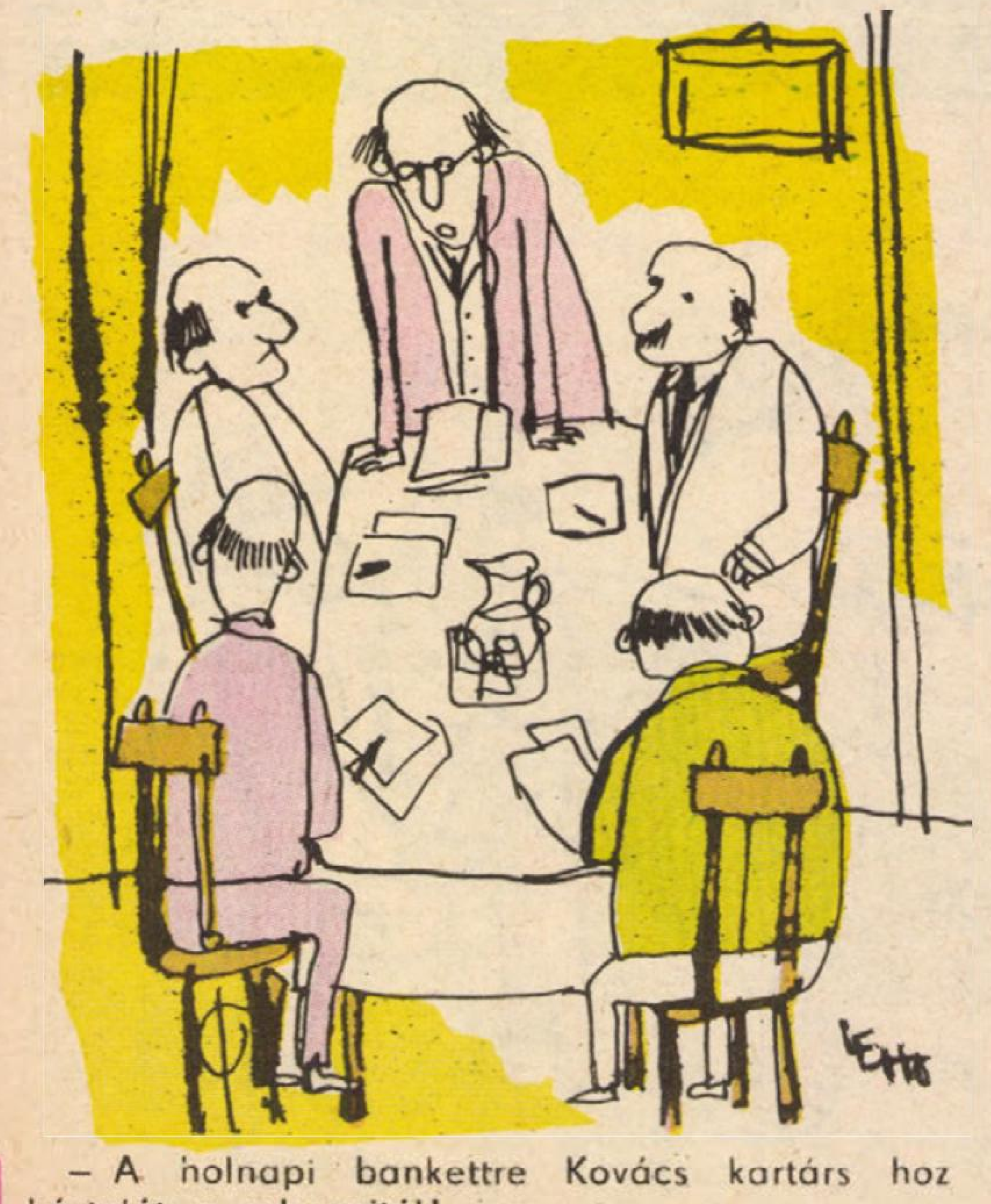

JÓMADÁR

– Jöjjön, kisasszony, megmutatom a rovargyűjteményemet...

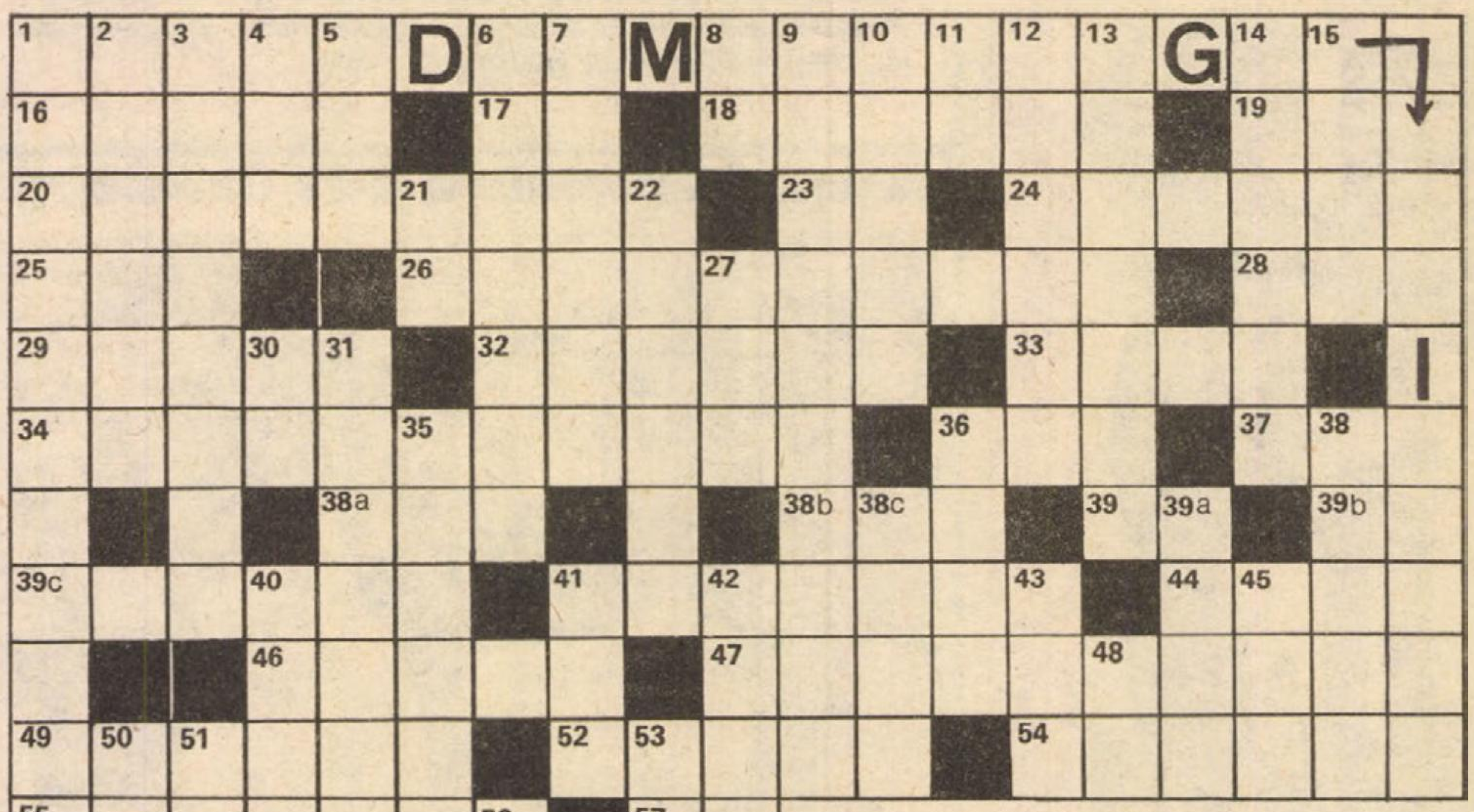
REPREZENTÁCIÓ

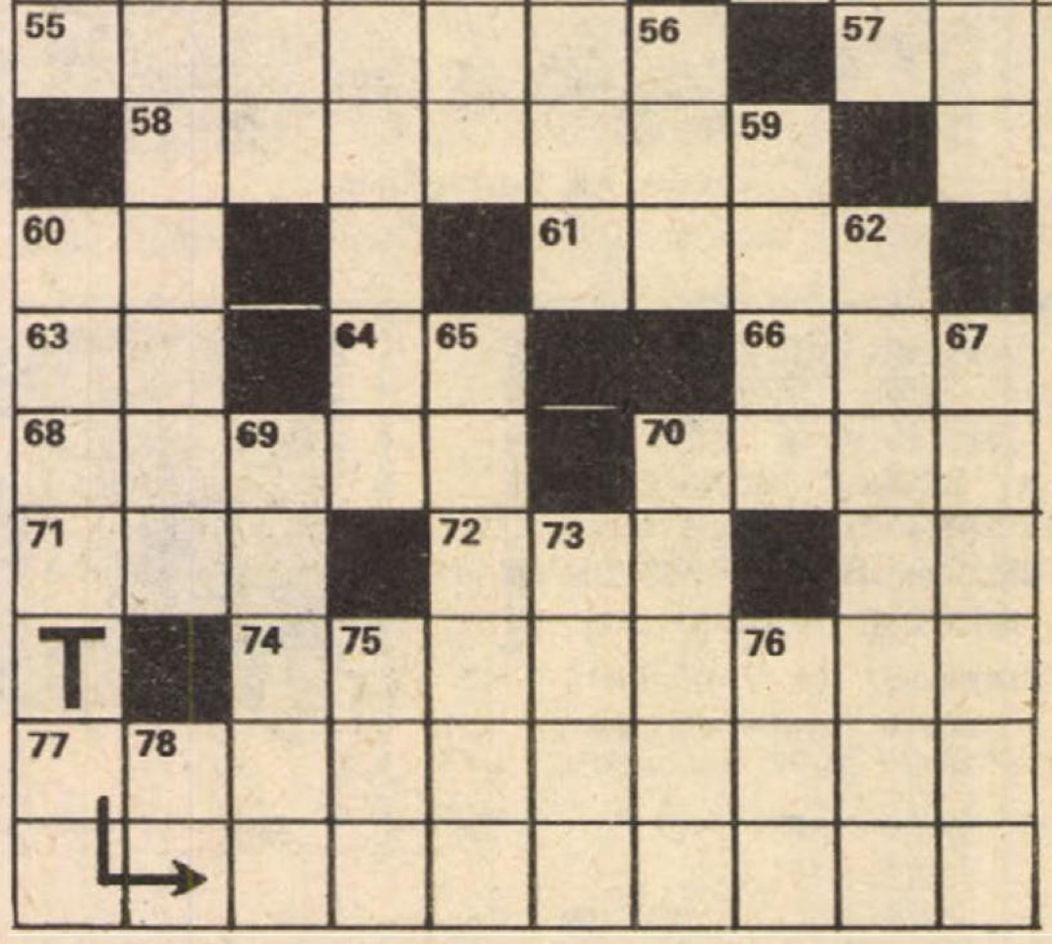

– A holnapi bankettre Kovács kartárs hoz kóstolót a rokonaitól!

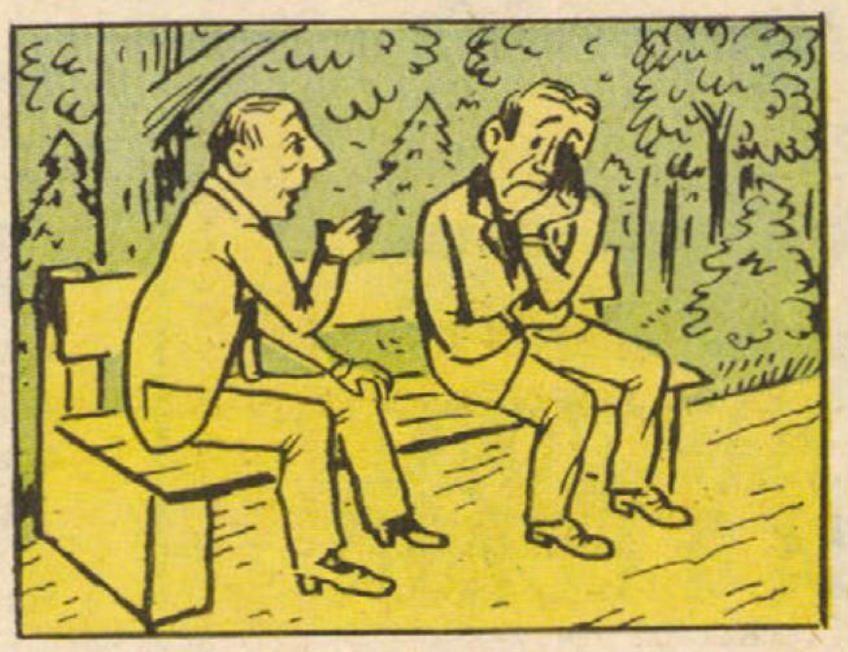
FAVICC

Krakócai panaszkodik a barátjának: — Rettenetesen fájt a fogam tegnap délután... — És még fáj most is? — érdeklődik részvéttel amaz. Mire Krakócai így felel: — Vízszintes 1. és függőleges 60. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni, legkésőbb augusztus 6-ig, kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

FAVICC

— Vízszintes 1 — függőleges 60.

VÍZSZINTES

16. Egy próféta neve
17. Helyhatározórag
18. Válaszol — közkeletű idegen szóval
19. Csatorna a Dunántúlon
20. Ritka fémes természetű elem
23. A Himfy költőjének monogramja
24. Sok ókori egyiptomi uralkodó neve volt
25. ...ncipáció
26. Nem döntő jelentőségű dolog jelzője
28. Tinta — angolul
29. Egy Arany-ballada „hőse"
32. Lakkok, politúrok alkotórésze
33. „Korszerű" köszönés
34. Szomorú rendeltetésű épület
36. B. Z. O.
37. Vissza: Attila népe
38a. Visszafelé halad
38b. Á. M. E.
39. Kiütéses győzelem az ökölvívásban
39b. ...goszlávia
39c. Nyugati hírügynökség
41. Ivás előtt teszi az ember néha
44. Csinál valamit
46. Várpalotával egyesült község
47. „Ismét találkozik vele"
49. Több évig
52. Kávéhoz illő sütemény
54. Ma így mondjuk: hivatalsegéd
55. Folyó Holland-Guyanában
57. Igevégződés
58. Többnyire tudományos dolgozók
60. É. O.
61. A föld mélyének kincse
63. ...indli
64. Kicsinyítőképző
66. ...ancsol
68. Népszerű hely a sivatagban
70. Ágnest becézik néha így
71. Három — idegen nyelven
72. Z. H. A.
74. Megrögzött bűnözőre mondjuk (idegen szó)
77. Német város a Neckar völgyében (egyeteme híres)

FÜGGŐLEGES

1. Az amerikai társadalom régi problémája
2. Férfinév
3. A francia forradalom egyik jelentős alakja
4. Ilyen pont is van
5. Nagyhatalom
6. A mesék országában élnek
7. Lőfegyver-típus
8. Ő — németül
9. Panasz — idegen szóval
10. Táska
11. Az ezüst jele
12. Világítótorony
13. Európai név
14. Legendás emlékű hős kelta bárd
15. Semmi — franciául
21. N. M.
22. Posztóféleség
27. D. L. U.
30. Építésügyi Minisztérium
31. Tolsztoj hősnője
35. Fúvós hangszer
36. Híres német autógyáros volt
38. Olvasnivaló
38c. Angol kisasszony
39a. Több német-római császár neve volt
40. Rövidéletű divatos játék volt nemrégiben, a zajártalom szolgálatában
41. Műsorszóró hegy
42. Ilyen puszi is van
43. ...canini
45. ...entét
48. A 36. függ. második fele
50. Város Jugoszláviában
51. P-vel állam a tengeren túl
53. Bőg
56. A 22. függ. eleje
59. Becézett Károly
62. Tejtermék
65. Női név (a bibliából is ismeretes)
67. A diákok próbatétele
69. Az égbolt legmagasabb pontja
70. Minden idők egyik legnagyobb filmszínésznője
73. Egy tenger neve
75. Nem vissza
76. I. E. T.
78. Mássalhangzó

REKLAMÁL A VEVŐ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Hát már az elefántoknak is hamis foguk van?"

A 100 forintos díjak nyertesei:

Román Györgyné, 8200 Veszprém, Felszabadulás út 69/a.

Galli Emil, 1111 Budapest, Lágymányosi utca 17/b.

Kőhalmi Jánosné, 6600 Szentes, Kossuth tér 5.

A nyereményeket postán küldjük el.

hátmárazelefántokna
aláírás curare deák
margarin daru marci
irt monet tilos eis
sc f italozás ász
forrokutya esze ima
oszeres szu eak um
gb cry kikisér első
uá iá logat verne b
klopstock akasztófa
v rr ad r
angol ipse
nyakas ozd
az cethal
erdőirtás
ugar rak
lassit n l
elá maroni
r gyanakvó

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy férfitársaságban Kovács megkérdezi:

— Ki tudja megmondani, hogyan lehet szakítani egy nővel úgy, hogy a szakítás se nekünk, se a nőnek ne fájjon?

— Nincsen rá megoldás — vélik a többiek.

— De van — mondja Kovács. — El kell venni feleségül.

A főnök dühösen ripakodik rá a titkárságán dolgozó Mazsolaira:

— Mondja, hányszor csengessek magának, hogy meghallja?

— Elnézést kérek — szabadkozik Mazsolai —, de csak a harmadik csengetést hallottam!

Az OTP-ben a tisztviselő így szól Kelemenhez:

— Elhozta a két kezest?

— Ő az! — mutat Kelemen a barátjára.

— Két kezest kértünk!

— Stimmel — bólint az ügyfél. — A barátom abszolút kétkezes!

— Segítsen rajtam, doktor úr — panaszkodik egy beteg a rendelőben —, állandóan magamban beszélek.

— Nem olyan nagy baj ez — vigasztalja az orvos.

— Dehogynem! Azt maga el nem tudja gondolni, doktor úr, hogy én milyen unalmas beszélgető partner vagyok!

— Szerencsés lány ez a Vargafi Nelli — meséli egy munkatársa a kollégáknak. Hiszen látjátok: nincsen benne semmi vonzó, nem okos, nem is kedves, mégis naponta kapja a házassági ajánlatokat!

— És kiktől kapja?

— A szüleitől!

A szemész-professzort a vacsorázó-asztalhoz hívják.

— Mi a vacsora? — kérdi, felnézve a könyveiből.

— Lencse.

— Lencse? — bólint szórakozottan. — És hány dioptriás?

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

ARIGATÓ

A japánok közismert udvariasság-érzékét úgy látszik zavarta, hogy a különböző élelmiszer-automaták elterjedése személytelenné teszi a kiszolgálást. A Suntory gyár — amely sört, whiskyt és üdítő italokat készít — ezért megbízást adott egy nagy japán számítógép-konszernnek,

hogy oldja meg ezt a súlyos problémát. Néhány napja a Suntory-automaták a sör vagy üdítő ital kiszolgálása után csengő női hangon megszólalnak: „Arigato gozaimasu" azaz magyarul: „Köszönöm szépen."

Ez persze már a technikai fejlődés csúcsa. De valószínűleg még mindig egyszerűbb, mint az eleven kiszolgáló személyzetet rávenni a köszönésre.

POLITIKAI OLDÓSZER

Észak-Írországban, amely immár évek óta polgárháború lázában

vergődik, a tartomány „tudományos kutató bizottsága" korszakalkotó találmányt bocsátott a hatóságok rendelkezésére. A hivatalos leírás a következőképpen szól: „Ez a készítmény mindennemű festéket felold és ezért alkalmas a lakosságot izgató politikai feliratok eltávolítására beton, fa, tégla és fémfelületekről." A londoni Times kommentárja: „Végre történt valami az észak-ír polgárháború felszámolására."

MINDEN RELATÍV

Törökországban egy most nyilvánosságra hozott nemzetközi statisztika szerint az utóbbi hónapokban ezer könyvet tiltottak be. Minden esetben az egyes katonai körzetek parancsnokai döntenek arról, hogy milyen könyv kerül fel

a listára. A most nyilvánosságra hozott ankarai lista 700 könyvet tartalmaz. Szerepel rajta többek között Hemingway „Akiért a harang szól" című regénye, a nem szépirodalmi művek listáját pedig Einstein relativitáselmélete és Platon „Az állam" c. könyve vezeti. A hivatalos indokolás szerint ezek a könyvek „alkalmasak arra, hogy nyugtalanságot keltsenek a tömegek körében".

SZTK-STORY

Salt Lake Cityben Norman Egan építőmester feleségét be kellett szállítani a kórházba. A kezelési költségek rakétaszerű emelkedése következtében a férjnek nyolcnapos kórházi ápolásért 600 dolláros számlát nyújtottak át. Az orvosok egyúttal közölték,

hogy Egan asszonynak még öthetes lábadozási időt kell eltöltenie a kórházban, naponta 75 dollárért. Miután az Egan család betegbiztosítása naponta legfeljebb 15 dollárt fedezett a költségekből — a kezelés teljes anyagi romlást hozott volna. Kétségbeesésében Egan kölcsönkért egy kemping-utánfutót, bevontatta a kórház parkjába, ott leparkolt. Maga gondoskodott az utánfutóban fekvő felesége ellátásáról és így csak a mindennapos orvosi vizitet kellett megfizetnie.

Egan „huszárvágása" után az amerikai kórházak levelekkel árasztották el az egészségügyi minisztériumot, mert attól tartanak, hogy hasonló helyzetben levő családok „megszállják" a kórházak körüli parkolóhelyeket.

NEMES BOSSZÚ

Shirley McLaine, a hírneves amerikai filmszínésznő bejelentette: saját produkciójában filmet óhajt készíteni a Watergate-ügyről, amelyben ő játszaná az ügybe belekeveredett ex-igazságügyminiszter híresen vitriolos nyelvű feleségének, Martha Mitchellnek a szerepét. Amikor megkérdezték, miért vállalkozik ilyen kényes téma megfilmesítésére, a művésznő így válaszolt: „Így akarom megbosszulni, hogy nem vettek fel a Fehér Ház ellenségeinek listájára."

HIVATALI KOCSI

A Közös Piac brüsszeli központjában megindult a pozícióharc az újonnan érkezett angol megbízottak és a „veteránok" között. Ez még autóügyekben is megnyilvánul. Sir Christopher Soames brit főmegbízott ragaszkodott ahhoz, hogy Rolls Royce márkájú hivatali kocsit kapjon. A Közös Piac brüsszeli főhadiszállásának gazdasági hivatala azonban csak Jaguárt akart adni. Hetekig

folyt a küzdelem, míg végre Sir Christopher megkapta a Rolls Royce-ot. Diadalmasan helyet foglalt benne — ám sofőrje már másnap értesítette, hogy csak látszatgyőzelmet aratott. A Rolls Royce ugyanis használt volt. A brüsszeli közlések szerint Sir Christopher olyan parázs vitát rendezett a gazdasági hivatalban, hogy az hevességében felülmúlta a Közös Piac legnagyobb politikai összecsapásait is.

PECHES KÉKSZAKÁLL

– Ki lehetett ennek az anyja?

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

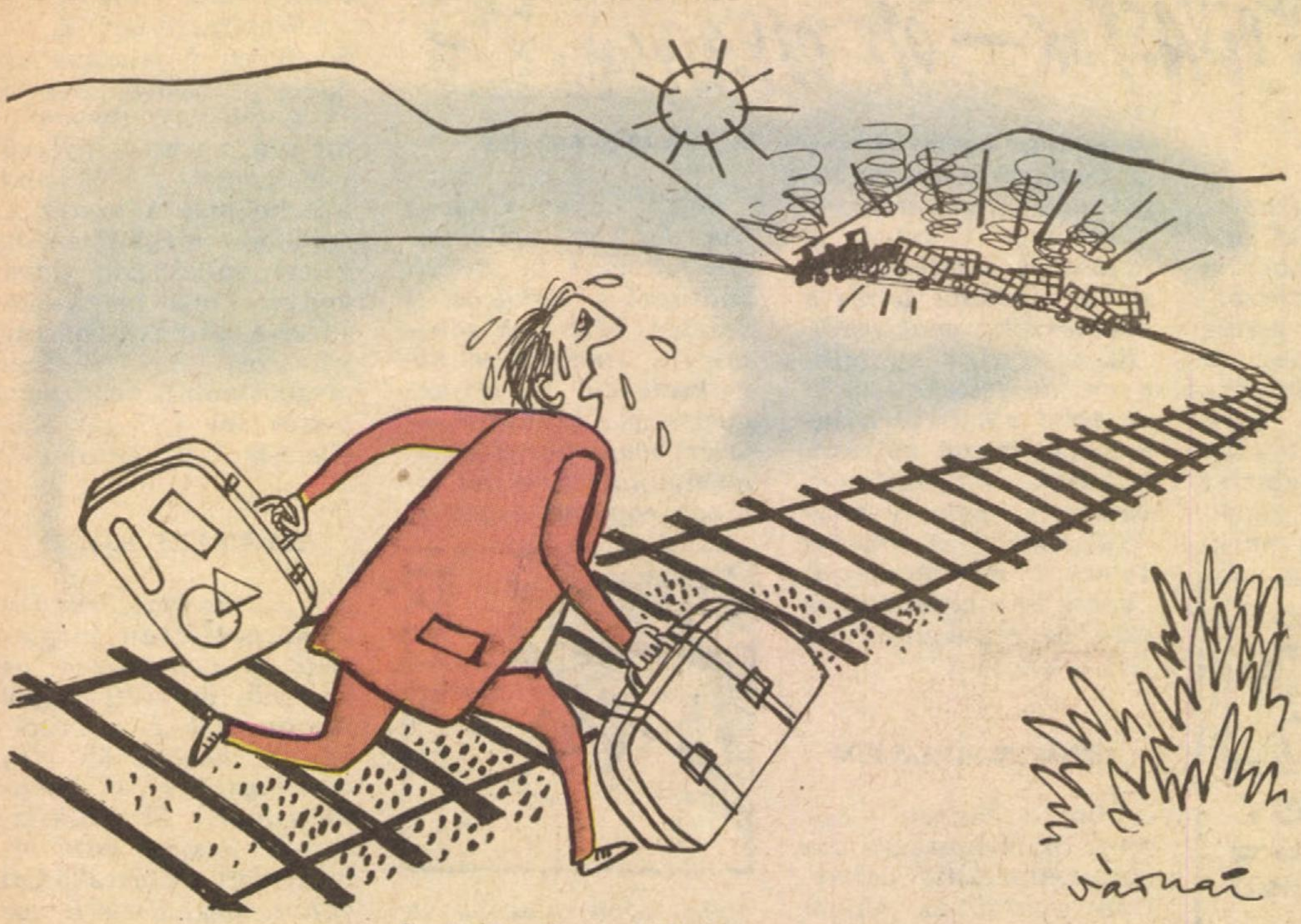
Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Levélcím: 1977. Bp. Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Levélcím: 1959. Bp. Telefon: 343-100, •142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-31 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

BALSZERENCSE

– Az ördög vigye el! Lekéstem a vonatot!

tribün

Pokoli hőségben gurulta végig több ezer kilométeres távját a világ leggyilkosabb profi kerékpárversenyének, a Tour de France-nak a mezőnye. Ezzel kapcsolatban: különös história egy régi Tourról...

1913-ban történt, hogy Eugene Christophe, a sárga trikó gazdája, a Tourmalet tetején észrevette: kotyog a villája. Gépcsere még nem volt divatban, Christophe hét kilométert szaladt vállán a sérült bringával, amíg egy kovácsműhelyt talált. Saját maga állt neki, hogy megforrassza a törött alkatrészt. Kétórás késedelemmel ért célba. Ott aztán diszkvalifikálták, mert idegen segítséget vett igénybe. A fújtatót a kovács kisfia kezelte.

Wimbledoni emlék. Női egyes, a csinos kis mexikói lány nagy tenyerest üt, a labda a háló széléről végódik vissza a saját térfelére.

— Te jó isten! — kiált a kislány mérgesen.

A következő tenyeres ugyanott találja a hálót, a labda penderül egyet, aztán visszaadhatatlanul pottyan át az ellenfél térfelére.

— Jééé! — csodálkozik a kislány. — Meghallotta...

Békaverseny a Sportuszodában. A tribünről az idősebb (10—12 éves) korosztály kritizálja az utódokat.

— Tessék — mondja morcosan egy leányzó. — Hatéves és nylontrikóban áll fel a rajtkőre. Én az első versenyemen még úszni sem tudtam.

Dwight Stones, tizenkilenc éves amerikai diák 230 cm-es teljesítménnyel fantasztikus világcsúcsot állított fel a magasugrásban. Utána készséggel nyilatkozott:

— Mindig biztosra veszem, hogy átugrom a magasságot — mondta. — Tudom, ez túlzott önbizalom és idővel le is kell tennem róla. Ahogy az eredmények javulnak, egyszerre csak olyan magasra kerül a léc, hogy csak alatta tudok majd elrepülni.

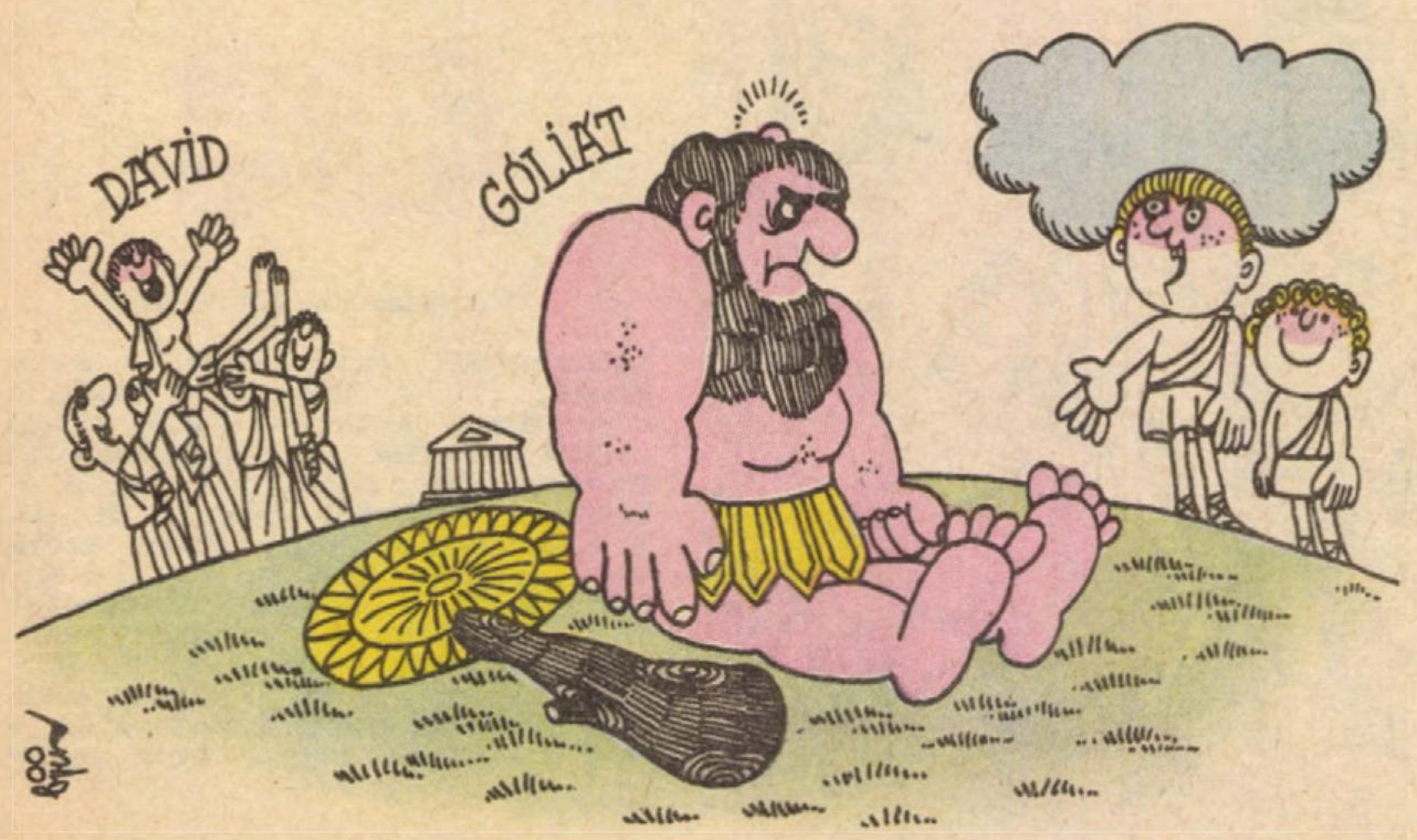
(p. p.)

CSÚCSIDŐBEN

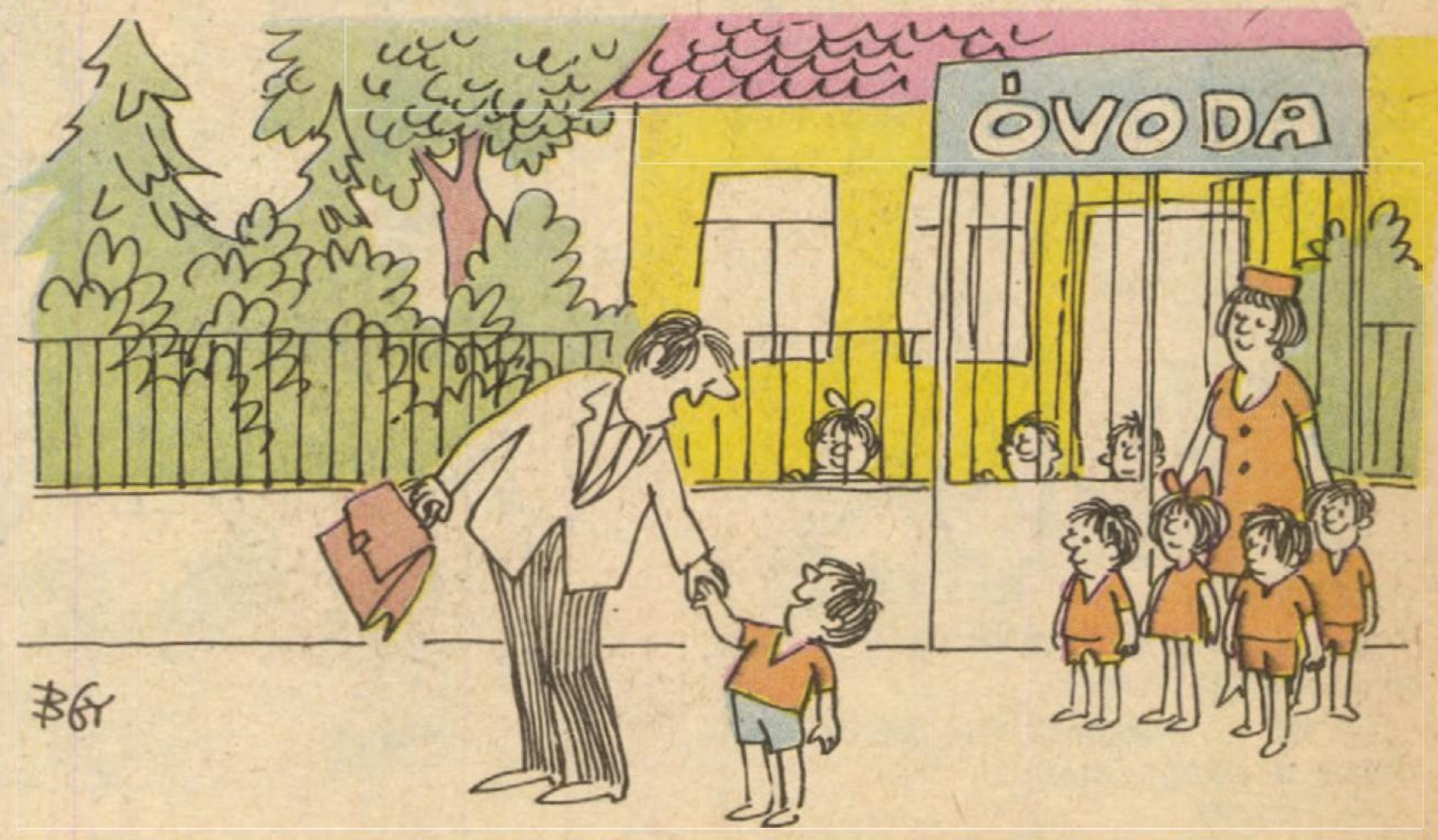
– Mit piszmog annyit azzal a hallal? Kért volna inkább túrós csuszát!

SZURKOLÓK

– Tessék mondani, mikor lesz a visszavágó mérkőzés?

GYERMEKRABLÁS MAGYAR MÓDRA

– Apuka nem bírta kivárni a vasárnapot, gyere, elmegyünk fagylaltozni...